

BIBLIATANULMÁNYOK

A nagy küzdelem

Írta: *Mark Finley*

2024. április, május, június

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2024

Copyright © Mark Finley, 2024

Felelős kiadó: Ócsai Tamás

A *Bibliatanulmányokat* a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának Felnőtt Szombatiskolai Osztálya készíti, a Szombatiskolai Kéziratokat Elbíráló Nemzetközi Bizottság általános felügyelete alatt, amelynek tagjai szerkesztő-tanácsadóként is szolgálnak. A közzétett *Bibliatanulmányok* a bizottság véleményét is tükrözik, tehát nem kizárólag a szerző(k) elgondolásai olvashatók bennük.

©2024 A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája®. Minden jog fenntartva. Senki vagy semmilyen intézmény nem jogosult arra, hogy a *Bibliatanulmányok* bármely részét vagy egészét átszerkessze, megváltoztassa, módosítsa, adaptálja, lefordítsa, kinyomtassa vagy kiadja a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® előzetes, írott engedélye nélkül. A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® divízióirodái kaptak felhatalmazást arra, hogy meghatározott irányelvek mellett intézkedjenek a *Bibliatanulmányok* fordításával kapcsolatban. A fordítás és a kiadványok szerzői joga továbbra is a Generál Konferenciánál marad. A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® bejegyzett védjegye a „hetednap adventista” és az „adventista” kifejezés, valamint a lángot ábrázoló logó, amelyek a Generál Konferencia előzetes engedélye nélkül nem használhatók.

Fordította: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Korrektor: *Fürjné Simon Edina*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Dr. Tokics Imréné*

E-mail: tmaria@adventista.hu

Telefon: 06-30-530-7279 (munkaidőben)

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely, Debrecen*

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

ISBN 978-963-9930-89-6

TARTALOM

Előszó	4
1. tanulmány: A minden háborút kiváltó harc	6
2. tanulmány: A központi kérdés: szeretet vagy önzés?	14
3. tanulmány: Fény a sötétben	22
4. tanulmány: Kiállás az igazság mellett	30
5. tanulmány: Hinni nehéz helyzetekben	38
6. tanulmány: Két tanúbizonyság	46
7. tanulmány: A remény motiváló ereje	54
8. tanulmány: A szentélyből sugárzó fény	62
9. tanulmány: Isten uralmának alapja	70
10. tanulmány: A spiritizmus leleplezése	78
11. tanulmány: Fenyvegető konfliktus	86
12. tanulmány: A föld történelmének záró eseményei	94
13. tanulmány: Isten szeretetének diadala	102
Reggeli dicséret	110

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- <http://det.adventista.hu>

Gyere ahogy vagy:

- www.gyereahogvagy.hu

Tiszavidéki Egyházterület:

- <http://tet.adventista.hu>

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.bibliatanulmanyok.hu

White Könyvtár:

- www.white-konyvtar.hu

Bevezetés

Mit felelnénk arra a kérdésre, hogy „Mi a Biblia fő története?” *Jézus? A megváltás terve? A kereszt?* Természetesen mindhárom igaz. Ám e fontos témakörök egy még nagyobb ívű téma hátterén bontakoznak ki, *Mózes első könyvétől* kezdve *A jelenések könyvéig* átszöve a Bibliát, ez pedig „a nagy küzdelem”.

A nagy küzdelem a mennyben kezdődött, Lucifer Isten elleni lázadásával. A kozmikus konfliktus Isten szeretetének kérdése körül forog. Vajon Isten teljes mértékben szeret? A teremtményei javát keresi? Vagy inkább hatalmaskodó zsarnok, akit csakis saját érdekei hajtanak?

A negyedévi tanulmányunk a prófécia kinyilatkoztatása alapján Isten szövegéből követi végig a világ történelmét, Krisztus idejétől kezdve napjainkig és még tovább. Isten természete a szeretet, tehát a tettei is szeretetből fakadnak, bár ez nem mindig egyértelmű a véges emberek vagy akár az angyalok számára sem. Szeretete fokozatosan tárult fel a nagy küzdelem kibontakozása során, annak magassága és mélysége a kereszt által látható legjobban. Az egész világegyetem előtt megmutatkozott a Golgotán, amikor Krisztus életét adta az emberiség megváltásáért, Sátán végső veresége pedig biztossá vált.

A csata azonban tovább dül. A keresztben Sátán meg akarta ölni Jézust, az azt követő századok során pedig Isten népét próbálta elpusztítani. Kíméletlenül üldözte Krisztus egyházát, milliókat mészárolt le, az Úr azonban mindig is népével volt, sosem hagyja el övét.

Ebben a negyedévben a nagy küzdelem főbb fejleményeit vizsgáljuk a mennybéli lázadástól kezdve, majd sorra vesszük a Krisztus és Sátán közötti konfliktus központi kérdéseit. Látni fogjuk a valdens hívők rendíthetetlen bátorságát a vad üldözés közepette, valamint a reformátorok eltökéltségét a Biblia igazságának követése mellett a kínzások, láncok, máglya és mártírhalál fenyegetése dacára is.

Ellen G. White a következőt mondja e lelki óriások hitéről: „Számukra a Biblia tanítása volt minden tan és minden állítás próbaköve. Az Istenbe és Igéjébe vetett hit adott erőt e szent embereknek, amikor feláldozták életüket a máglyán” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 220. o.).

A reformáció lángra lobbantotta az igazság fákláját, ami még most is fényesen ragyog. A reformátorok hitének alapja a Szentírás volt, a kegyelem általi üdvösségbe vetett szilárd hitük készített utat az adventmozgalom számára, aminek élére állt William Miller és világszerte még sokan mások.

Isten azért hívta el a Hetednap Adventista Egyházat, hogy a reformátorok által lefektetett alapra építkezve emelje fel azokat a bibliai igazságokat, amelyeket az évszázadok során az emberek szem elől tévesztettek. Az egyház küldetésének középpontjában Jel 14:6-12 hármasságnyi üzenetének hirdetése áll, ami az Úr utolsó figyelmeztetése a vég felé rohanó világnak.

Az üzenet közvetítése felkelti a János apostol által sárkányként ábrázolt Sátán haragját: „Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzék a többi utódjával, akik megőrzik az Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus bizonyágtétele” (Jel 12:17, ÚRK). Tanulmányozni fogjuk a nagy küzdelem utolsó eseményeit is, beleértve Isten szeretetének a pokol minden hatalmassága és ereje fölött aratott győzelmét, ami elvezet majd az új ég és új föld megteremtéséhez.

Bár a mostani negyedév tanulmányainak is a Biblia az alapja, Ellen G. White: *A nagy küzdelem* c. könyvének tematikus vázlatát fogjuk követni e hatalmas téma vizsgálata során. Minden leckében feltüntettük, a könyv mely fejezeteit vesszük alapul benne, így segédanyagként lehet majd használni a további tanulmányozás és ismertetés közben, hogy mindannyian egyre jobban megismerhessük „Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét” (Ef 3:19).

Mark Finley, a nemzetközi ismertségű evangélista Connecticutból, az Egyesült Államokból származik. 2005-2010 között a Generál Konferencia alelnökeként szolgált. Nyugdíjba vonulása után a Generál Konferencia elnökének tanácsadója lett. Mark Finley-nek és feleségének, Ernestine-nek három gyermeke és öt unokája van.

Clifford R. Goldstein
főszerkesztő

Néhány megjegyzés a magyar kiadáshoz

Tanulmányunkban a bibliai idézeteket többnyire a Károli-féle fordításban közöljük. Más idézeteknél zárójelben olvasható a forrás megjelölése. Számos idézet, valamint a bibliai könyvek neve és rövidítése az újonnan revideált Károli-bibliafordítás (rövidítve: ÚRK, Budapest, 2012, Veritas Kiadó) szerint szerepel. Szintén gyakran idézünk még a Magyar Bibliatársulat 2014-ben kiadott, revideált új fordításából (rövidítve: RÚF). Ha az idézetben egy, az oldalon már ismertetett műre hivatkozunk, akkor használjuk az i. m. (idézett mű) rövidítést.

Érdeemes ellátogatni a Bibliatanulmányok internetes oldalára: www.bibliatanulmanyok.hu. A weboldal formátuma letisztult és könnyen áttekinthető, egy helyen megtalálunk rajta minden szolgáltatást: az **írott tanulmányt**, a **Tanítói mellékletet**, a **White-idézeteket**, a **hanganyagot**, valamint a **hetenkénti videobeszélgetéseket** és a **Misszió DVD-t**. Az oldal nemcsak számítógépen, hanem táblagépen és okostelefonon is elérhető.

Az érdeklődőket várjuk a Facebook Bibliatanulmányok csoportjában az alábbi címen: <https://www.facebook.com/groups/bibliatanulmanyok/>.

Az adott heti bibliatanulmánnyal kapcsolatos beszélgetés megtekinthető a PAX Tv adásában csütörtökönként 17.00 órai kezdettel, valamint a Bibliatanulmányok honlapján, illetve kérhető e-mailben, videóüzenetként.

Továbbra is szeretettel ajánlom a Tanítói mellékletet és a White-idézetek gyűjteményét, mindkettő külön kiadványként is beszerezhető.

Zarkáné Teremy Krisztina
a magyar változat szerkesztője

A minden háborút kiváltó harc

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 3:15; Ézsaiás 14:12-14;
Ezékiel 28:12-15; János 17:24-26; Jelenések 12:7-9

„Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is hadakozott, és az ő angyalai is. De nem tudtak győzni, és többé nem volt helyük a mennyben” (Jel 12:7-8, ÚRK).

Ha Isten jó, akkor miért olyan rossz a világ? Hogyan engedheti meg a szeretet Istene, hogy ennyi gonoszság létezzen? Miért történnek szörnyű dolgok jó emberekkel? Az e heti tanulmányban a jó és a rossz közötti ősi küzdelmet tekintjük át. Lucifer mennybéli lázadásától kezdődően megvizsgáljuk, honnan eredt a gonoszság, illetve milyen türelmet gyakorol Isten a bűn problémájával kapcsolatban.

Isten a mérhetetlen szeretet Istene, ez a természetéből fakad (1Jn 4:7-8). Minden tette erről árulkodik (Jer 31:3). Szeretetet nem lehet erőltetni, kikényszeríteni, előírni. Ellen G. White helytállóan fogalmaz: „Szeretetet csak szeretet ébreszthet” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 13. o.). A választás szabadságának megtagadása a szeretet lehetőségét veszi el, ezzel pedig eltörli a valódi boldogság lehetőségét. Isten a szeretetével nyer meg bennünket szövetségeseiül. Úgy fáradozik a jó és a rossz közötti nagy küzdelem megoldásán, hogy a bűn soha többé ne üt- hesse fel a fejét a világegyetemben. Célja, hogy az egész világegyetem előtt bemutassa, Ő mindig is a teremtményei érdekeit, javát szolgálta. Isten szeretet-szemüvegén keresztül, a világra a jó és a rossz közötti nagy küzdelem fényében tekintve arról bizonyosodunk meg, hogy a jó végérvényesen győzni fog a gonoszság felett.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 29-30. fejezetét!

A MENNYEI HÁBORÚ

Olvassuk el Jel 12:7-9 szakaszát! Mit árul el ez a rész a mennyei szabadságról és a gonosz eredetéről? Isten még hogyan reagálhatott volna Lucifer lázadására?

Ezek a versek a jó és a rossz közötti kozmikus konfliktust írják le. Sátán és angyalai Krisztus ellen küzdöttek, míg végül kivetették őket a mennyből. Kifejezetten furcsa, hogy háború tört ki a menny tökéletes légkörében. Hogyan történhetett? A szerető Isten egy ördögi angyalt teremtett volna, aki elindította a háborút? Volt benne valamilyen végzetes hiba, ami lázadásra vezetett? A Biblia egyértelműen szól a gonosz eredetéről. Elgördíti a függőnyt a jó és a rossz közötti konfliktus elől.

Vessük össze Ézs 14:12-14 és Ez 28:12-15 részeit! Mi zajlott le Lucifer gondolataiban, ami lázadáshoz vezetett?

Isten nem ördögöt teremtett, hanem Lucifert, aki káprázatos, ragyogó, tökéletes volt. Tökéletességéhez tartozott a választási szabadság is, ami Isten szereteten, nem pedig kényszeren alapuló uralmának alapvető elve. A bűn Luciferrel kezdődött a mennyben. Nincs észszerű magyarázat arra, miért engedte ez a tökéletes angyal, hogy a büszkeség és a féltékenység gyökeret verjen a szívében, ami aztán a Teremtő elleni lázadássá nőtt.

Lucifer teremtményként olyan imádatra vágyott, ami egyedül a Teremtőt illeti meg. Az Úr trónjára tört, megkérdőjelezve hatalmát. Lázadása nyílt háborúhoz vezetett a mennyben.

Bár Isten hosszan túrt Luciferrel kapcsolatban, azt mégsem engedhette, hogy lázadásával megrontsa a menny légkörét. „A mennyei tanácskozó testületek kérlelték Lucifert. Isten Fia elétárta a Teremtő nagyságát, jóságát és igazságosságát, valamint törvényének szentségét és változatlanágát. A menny rendjét Isten állapította meg, és ha Lucifer eltér attól, meggyalázza Alkotóját, magát pedig romlásba dönti. De a végtelen szeretettel és irgalommal adott figyelmeztetés csak ellenállást keltett. Lucifer hagyta, hogy a Krisztussal szembeni féltékenység eluralkodjék rajta, és még elszántabb lett” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 425. o.).

Mit tanulhatunk az Úr jelleméről a gonosszal való bánásmódja alapján?

LUCIFER MEGTÉVESZT, KRISZTUS GYŐZ

Nincs észszerű magyarázat arra, miért hagyta Lucifer, a tökéletes angyal, hogy a büszkeség és a féltékenység gyökeret eresszen a szívében, majd pedig a Teremtő elleni lázadássá növekedjen. Sátán büszkesége nyílt lázadássá érett. Igazságtalansággal vádolta az Urat. Kételyeivel és vádjaival megfertőzte az angyalokat.

Olvassuk el Jel 12:4 versét! Mire mutat rá ez a bibliavers Sátán megtévesztő képességét illetően? Hány angyal adott hitelt az Istenről mondott hazugságainak?

Amikor kitört a harc a mennyben, az angyaloknak el kellett dönteniük, hogy Jézust vagy Lucifert követik-e. Milyen volt ez a mennyei háború? Fizikai küzdelem lehetett, vagy inkább eszméké, esetleg mindkettő? Nem ismerjük a részleteket, ugyanakkor a vizsály eléggé fizikai volt ahhoz, hogy végül kivetették Sátánt és az angyalait, „*többé nem volt helyük a mennyben*” (Jel 12:8-9, ÚRK). A harcnak mindenképpen volt valamennyi fizikai vetülete. Egy dolog teljesen biztos a mennyei háborúval kapcsolatban: minden angyalnak döntenie kellett Krisztus mellett vagy ellen. Kit fognak követni? Kinek a hangjára hallgatnak? A hűséges angyalok azt választották, hogy Jézus szeretetből fakadó parancsolatainak engedelmeskednek, míg az angyalok egyharmada Luciferre hallgatott, nem engedtek Istennek, így elvesztették a mennyet. A föld történelmének e döntő pillanatában nekünk is döntenünk kell Krisztus mellett vagy ellen. Nekünk is ki kell nyilvánítanunk, hogy kinek az oldalán állunk: Krisztusén vagy Sátánén.

Olvassuk el 1Móz 2:15-17, 2Móz 32:26, Józs 24:15, 1Kir 18:20-21 és Jel 22:17 verseit! Milyen alapvető elvet tanítanak ezek a versek a nagy küzdelemről?

Amikor Isten megteremtette az emberiséget, mélyen belénk plántálta a gondolkodás, a megfontolás és a választás képességét. Emberi mivoltunk lényegét az erkölcsi választás képessége adja meg. Nem robotok vagyunk. Eltérően az állatvilágtól, Isten a saját képére alkotott meg minket, hogy képesek legyünk választani jó és rossz között, örökérvényű lelki elvek alapján élni az életünket. Isten arra hívja népét Lucifer mennybéli lázadása és a földi bűneset óta, hogy válaszoljanak szeretetére, engedelmeskedjenek parancsolatainak és szolgálják Őt.

A FÖLDRE IS ÁTTERJED A KÜZDELEM

Amikor Isten megteremtette a földet, az tökéletes volt. Láta, „*hogy minden, amit teremtett, íme, igen jó*” (1Móz 1:31, ÚRK). A bűnnek, a gonoszságnak foltja sem volt rajta. Ádámnak és Évának ugyanúgy szabad akaratot adott az Úr, mint Lucifernek. Nem akart robotokat látni a földön, ahogy a mennyben sem.

Mindent megtett azért, hogy teremtményei tisztában legyenek szabadságukkal. Egy fát ültetett a kertbe, amit a jó és a gonosz tudása fájának nevezett. Külön fel is hívta rá Ádám és Éva figyelmét, mert biztosítani akarta, hogy *tudják*, van választásuk.

Sátán a fához ment, és amikor Éva ott időzött, ezt mondta neki: „*Bizony nem haltok meg. Hanem tudja Isten, hogy amelyik napon esztek abból, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói*” (1Móz 3:4-5, ÚRK). Más szóval, ha esztek erről a fáról, a létezés új szférájába kerültek. Izgalmas lesz, korábban nem ismert érzéseket tapasztaltok. Éva, még visszatart valamit tőletek Isten. Tessék, vedd el a tiltott gyümölcsöt, kóstold meg!

Éva, majd később Ádám is a döntésével kinyitotta az ajtót, amit az Úr örökre zárva akart tartani: a bűnre, a szenvedésre, a szívfájdalomra, a betegségre és a halálra vezető ajtót.

Olvassuk el 1Móz 3:1-3 szakaszát Róm 3:23 és 5:12 verseivel együtt! Mi a közös ezekben? Nevezzük meg a bűn következményeit, amelyek az egész emberiséget sújtják!

A bűn tulajdonképpen lázadás Isten ellen, eltávolít tőle. Mivel Ő az élet forrása, a tőle való elszakadás halálba visz, aggodalmat, szorongást és betegséget okoz. Világunk szenvedése végső soron abból következik, hogy bűn-sújtotta bolygón élünk. Ez bizonyosan nem jelenti azt, hogy amikor csak szenvedünk, az mindig azért történik, mert bűnt követtünk el, hanem mindannyiunkra hat az, hogy bűnbe süllyedt bolygón élünk.

Olvassuk el 1Móz 3:15, 3Móz 5:5-6 és Jn 1:29 verseit! Mit ígért Isten Ádámnak és Évának a kertben, a bűneset után, ami reménységet adott nekik a csüggedésben? Milyen szolgálatot indított el az Édenben az Úr, ami előre mutatott a bűn problémájának évszázadokkal későbbi megoldására?

A SZERETET UTAT TALÁL

Ádám és Éva vétkezett, az Úr pedig közölte velük, hogy el kell hagyniuk kerti otthonukat. Attól kezdve fáradozás és szenvedés a jussuk. Vajon reménység nélkül kell szenvedniük, végül pedig meghalniuk?

Isten ekkor adta nekik az 1Móz 3:15 versében feljegyzett ígéretet. Egyenesen Sátánra, a kígyóra nézve mondta: „*Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között: ő a fejedre tapos, te pedig a sarkát mardosod*” (ÚRK). Abban a pillanatban talán nem tudták pontosan, mit értett Isten ezen, annyit viszont értettek, hogy ismét reménykedhetnek. A megváltásuk valamilyen módon az asszony magva által történik majd.

Az asszony magva természetesen Jézus Krisztus (Gal 3:16). Sátán a kereszten marta meg Jézus sarkát, akinek a győzelme azonban garantálja a számkra, hogy egy nap a kígyó fejére fog taposni, bezárul a szenvedés és a halál ajtaja, amit Ádám és Éva tárt ki.

Olvassuk el 2Kor 5:21, Gal 3:13 és Zsid 2:9 verseit! Mit árulnak el ezek a szakaszok Krisztus kereszttáldozatának jelentőségéről?

Tűnődünk már valaha azon, hogy tényleg szeret-e bennünket Isten? Nézzünk a keresztre, a töviskoszorúra, a kezét és lábát átfúró szögekre! Jézusnak a Golgotán kiontott minden csepp vérével Isten azt mondja: *Szeretlek! Nem akarok nélküled lenni a mennyben! Igen, bűnt követtél el, az ellenség kezébe adtad magad, az érdemeid alapján nem vagy méltó az örök életre, de én váltságdíjat fizettem érted.* Többé nem kell bizonytalankodnunk amiatt, hogy Isten szeret-e bennünket, ha a keresztre tekintünk.

A Biblia Jézusról szól, aki eljött a világunkba, tapasztalta az egész emberiség által jól ismert bánatot, csalódást és fájdalmat. Úgy mutatja be Krisztust, mint aki ugyanolyan kísértésekbe ütközött, mint mi, de élete és kereszthalála által győzött a pokol hatalmasságai és erői felett. Mindezt mindannyiunkért tette, egyen-egyenként.

Gondoljuk végig! Jézus, a világmindenség Teremtője (lásd Jn 1:3) nemcsak lejött a mennyből a bűnbe süllyedt világba, hanem úgy szenvedett, ahogyan egyikünknek sem kell (lásd Ézs 53:1-5). Ezt azért vállalta, mert szeret bennünket, mindannyiunkat! Milyen komoly indok ez a reménységre!

Hogyan felelt Sátán vádjaira a kereszten Krisztus? Mit ért el a halálával a jó és a rossz közötti nagy küzdelemben?

FŐPAPUNK

Jézus a kereszten végbevitt tette által közbenjárhat értünk a mennyben. A feltámadt Úr a nagy Főpap, Ő mindent megad, ami szükséges ahhoz, hogy Isten országában örökké élhessünk.

Olvassuk el Zsid 4:15-16 és 7:25 verseit! Milyen bátorítást találunk ezekben a versekben a kísértéssel, szenvedéssel, betegséggel és halállal teli világban?

Az Ige azt mondja, hogy „*hozzánk hasonlóan megkísértetett mindenben, kivéve a bűnt*” (Zsid 4:15, ÚRK). Majd hozzáteszi: „*Járuljunk azért bizalommal – azaz bátran – a kegyelem trónjához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk idejében jövő segítségül*” (Zsid 4:16, ÚRK). Egyszerűen szólva, Jézus a saját igazságosságába öltöztetve, a halála által megmentve és a vére által megváltva állít bennünket a világegyetem elé. Ő minden tekintetben olyan, amilyennek nekünk kellene lenni. Krisztus által nem kárhoztatnak minket a múltunk bűnei miatt. Benne eltűnik a vétünk, hatalmas közbenjárása miatt megtörik a bűn szorítása az életünkön. Lehullanak a láncok, amelyek megkötözték minket, megszabadulunk.

Olvassuk el Jn 17:24-26 szakaszát! Mi Krisztus vágya a jó és a rossz közötti nagy küzdelemben?

„Krisztus, miután meghozta nagy áldozatát, felemelkedett a mennybe, de addig nem fogadta el az angyalok imádatát, míg el nem mondta kérését: *»Akiiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek*» (Jn 17:24). Kimondhatatlan szeretettel és súllyal hangzott a válasz az Atya trónjáról: *»Imádják Őt az Istennek minden angyalai*» (Zsid 1: 6)! Egyetlen folt sem volt Jézusban. Megalázkodása véget ért. Áldozatát befejezte, és olyan nevet kapott, amely minden név felett áll” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 431. o.). Jézus mindennél jobban szeretné, hogy ott legyünk vele a mennyben. A szíve vágya, hogy megmentsen bennünket, ezért halt meg és jár közben értünk. Van valami, amire most különösen nagy szükséged van? Mondd el Jézusnak! A bánat helyett Ő megnyugvást ad. Ahol félelem van, oda békét hoz. A bűntudatra megbocsátást hoz. A gyengéknek erőt ad.

Miért áldozta fel magát értünk Krisztus? Miért vagyunk ilyen értékek a számára?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Isten megvédte trónja becsületét, és kinyilvánította igazságosságát, amikor Sátánt kiűzte a mennyből. Amikor az ember a hitehagyó lelkület csalásainak engedve vétkezett, Isten bizonyoságot tett szeretetéről azzal, hogy egyszülött Fiát halálra adta az elbukott emberért. Az engesztelésben megmutatkozik Isten jelleme. A kereszt súlyos érvelése az egész világegyetem előtt bebizonyítja, hogy a bűn útjáért, amelyet Lucifer választott, semmiképp sem lehet Isten kormányzatát vádolni” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 430. o.).

„A Golgota keresztje nemcsak a törvény változhatatlanságát hirdeti a világegyetemenek, hanem azt is, hogy a bűn zsoldja a halál. A haldokló Megváltó »*véltégettetett*« kiáltásával megkondult Sátán felett a lélekharang. Az oly régóta folyó nagy küzdelem eldőlt, és most már biztos volt, hogy a bűn végleg megsemmisül. Isten Fia átlépte a sír kapuját, hogy »*a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt*« (Zsid 2:14)” (i. m. 432. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Ha Isten valóban tudta, hogy Lucifer fel fog lázadni, akkor miért adta meg neki a választás szabadságát? Vagy miért nem pusztította el azonnal, miután fellázadt? Hogyan reagálhatott volna az el nem bukott világegyetem, ha az Úr azonnal eltörli Lucifert? Miért olyan fontos a nagy küzdelem megértése szempontjából, hogy a világegyetem érdeklődéssel tekint a megváltási tervre (1Pt 1:12; Jel 5:13; 16:7)?
- 2) Milyen oka, okai voltak Krisztus kereszthalálának? Csak az, hogy bemutassa Isten jellemét? Vagy hogy megfizesse a bűn árát? Ha igen, akkor kinek fizetett váltságot? Beszéljük meg a válaszainkat és azok bibliai alapját!
- 3) Mit értünk a „nagy küzdelem” kifejezés alatt? Beszéljünk a nagy küzdelem különböző vetületeiről! Gondoljuk végig, hogyan alkalmazható a saját életünkre az e heti tanulmány!
- 4) Mely bibliaversek szólnak a nagy küzdelem valóságáról? (Lásd például *Jób könyve* 1-2. fejezeteit és Ef 6:12 versét!)
- 5) Mi a sajátossága a hetednapos adventista teológiának más keresztény felekezetekéhez viszonyítva? A nagy küzdelem szemlélete miért egyedi?

KRISZTUSBAN MARADNI

„*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek*” (Jn 15:5).

„Sokan úgy gondolják, hogy a munka bizonyos részét egyedül kell elvégezniük. A bűnbocsánat tekintetében Krisztusra bízta magukat, ám most már a saját erejükből igyekeznek az igaz életre. Csakhogy minden ilyen erőfeszítés szükségszerűen kudarcba fullad. Jézus ezt mondta: *»nálam nélkül semmit sem cselekedhettek«* (Jn 15:5). A kegyelemben való növekedésünk, az örömünk, a hasznosságunk mind attól függ, hogy Krisztusban maradunk-e. Akkor fejlődünk a kegyelemben, ha kapcsolatban állunk vele naponta, óránként – ha benne maradunk. Ő nemcsak a hitünk kezdete, hanem Ő teszi teljessé is a hitünket. Krisztus először, utoljára és mindvégig. Velünk kell lennie, nemcsak az utunk kezdetén és végén, hanem minden egyes lépésénél. Dávid így fogalmazott: *»Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök«* (Zsolt 16:8).

Azt kérdezed: *»Hogyan maradjak Krisztusban?«* Úgy, ahogy először elfogadtad. *»Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne«* (Kol 2:6)... Átadtad magad Istennek, hogy teljesen az Övé légy, szolgálj és engedelmeskedj neki; elfogadtad Krisztust mint Megváltódat. Saját magad nem szerezhetsz engesztelést a bűneidért, nem változtathatod meg a szívedet sem, de amikor átadtad az életed Istennek, elhitted, hogy Krisztusért Ő mindezt megteszi. Hit által Krisztusé leszel, és hit által fel kell nőned benne, úgy, hogy adsz is és kapsz is. Mindenedet át kell adnod – a szívedet, az akaratodat, a szolgálatodat – add át magad neki és teljesítsd minden kérését. Mindent el is kell fogadnod – Krisztust, minden áldás teljességét, hogy Ő lakjon a szívedben, erőd, igazságod és örök segítőd legyen –, erőt adjon az engedelmességhez...

Gyengeséggel hozzákapcsolódsz Krisztus erejéhez, tudatlansággal a bölcsességéhez, törekénységgel töretlen hatalmához. Ezért tehát ne magadra tekintsz, ne engedd a gondolataidat önmagadnál időzni, hanem nézz Krisztusra! Az Ő szeretetéről, jellemének szépségéről és tökéletességéről gondolkodj! Az önmegtagadó Krisztus, az alázatos Krisztus, a tiszta és szent Krisztus, akinek szeretete páratlan – Ő legyen elméled tárgya! Az ember úgy alakul át Krisztus képére, ha szereti, követi a példáját, maradéktalanul rá hagyatkozik” (Ellen G. White: *God's Amazing Grace*. 292. o.).

A központi kérdés: szeretet vagy önzés?

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 23:37-38; Lukács 19:41-44;
János 13:35; Apostolok cselekedetei 2:44-47;
Zsidókhöz 11:35-38; Jelenések 2:10

„Ne félj, mert veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, sőt, megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak” (Ézs 41:10, ÚRK).

Képzeljük azt, hogy pásztorok vagyunk, és a Jeruzsálem melletti Olajfák hegyén legeltetjük kecskéinket, amikor beszédet hallunk. Azonnal felismerjük Jézus hangját. A templom aranykupolája a lemenő nap sugaraiban tündököl és a csodálatos márványfalak hófehéren ragyognak, amikor Jézus nyomatékosan kijelenti: „Bizony mondom nektek, nem marad itt kő kövön, melyet le ne rombolnának” (Mt 24:2; ÚRK). A tanítványok nem értették, ahogyan mi sem. Mire gondolhatt vajon? Hogyan kapcsolódnak szavai a világ végéhez, amiről kérdezték? Elragadtatva hallgatjuk Jézust, amint mesteri módon összeköti a Jeruzsálem pusztulásához vezető eseményeket azzal, amire közvetlenül a visszajövetele előtt kerül sor. A város pusztulásában az Isten népe végidei megtévesztését és elpusztítását célzó sátáni stratégia előképét fedezzük fel. Jézus *Máté evangéliuma* 24. fejezetében adott útmutatása egyértelműen körvonalazza az utolsó napok eseményeit Jeruzsálem elestével összefüggésben. Sátán kettős stratégiáját fogjuk most tanulmányozni, amivel meg akarja téveszteni és el akarja pusztítani Isten népét. Amit nem tud elérni üldözéssel, azt kompromisszumok kötése révén igyekszik megvalósítani. Az Urat azonban nem érik meglepetésként az ellenség lépései, még a legnehezebb időkben is megtartja népét.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 1-2. fejezetét!

A MEGTÖRT SZÍVŰ MEGVÁLTÓ

Az Olajfák hegyéről Jézus megtört szívvel tekintett Jeruzsálem városára. „Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt” (Jn 1:11, ÚRK). Minden lehető megtegye, hogy megmentse népét szeretett városuk pusztulásától.

Népe iránti szeretete a szívéből fakad. Újból és újból, szeretettel kérlelte őket, hogy bánják meg bűneiket, fogadják el a kegyelem nagylelkű ajánlatát.

Olvassuk el Mt 23:37-38, Lk 19:41-44 és Jn 5:40 verseit! E részek szerint hogyan viszonyult Jézus a népéhez? Ők hogyan fogadták a kegyelem és irgalom szeretettel szóló hívását? Hogyan mutatkozik meg ebben Isten jelleme?

Nehéz egy olyan eseményt értelmezni Isten szeretetteljes jellemének fényében, mint Jeruzsálem pusztulása. A történelemből tudjuk, hogy több tízezer halt meg, amikor Titusz, római tábornok seregével a város ellen vonult. Jeruzsálemet lerombolták. Férfiakat, nőket és gyerekeket kaszaboltak le. Hol volt Isten, amikor ennyire szenvedett a népe? A válasz egyértelmű, mégsem könnyű teljesen felfogni. Megtört szívvel, könnyes szemmel figyelt. Évszázadokon át próbálta elérni népét. Amikor fellázadtak szeretete ellen, elveszítették az isteni védelmet. Az Úr nem mindig lép közbe, hogy korlátozza a nép döntéseinek következményeit. Engedi, hogy a lázadás természetes következményei kibontakozzanak. Nem Isten mészárolta le az ártatlan gyerekeket Jeruzsálem pusztulásakor. Tragikus halálukat Sátán okozta, nem Isten. Az ördög örömét leli a háborúban, mert felkorbácsolja az emberi szív legsötétebb szenvedélyeit. Az évszázadok során az volt a célja, hogy megtévessen és pusztítson, majd Istent kárhoztassa gonosz tettei miatt.

Olvassuk el Mt 24:15-20 részét! Milyen utasítást adott népének Jézus, hogy megmentse őket Jeruzsálem közelgő pusztulásától?

Jól tesszük, ha felidézük, hogy a Kr. u. 70 körül Jeruzsálemben lakó keresztények nagy része zsidó háttérből származott. A szerető Isten meg akarta tartani a lehető legtöbb ember életét. Ezért mondta nekik, hogy el kell hagyniuk a várost, ha közeleg a római sereg.

Gondolkozzunk el a következőn: Ne a látható események alapján ítéljük meg Isten jellemét, hanem az eseményeket a Biblia által bemutatott szeretetteljes isteni jellem prizmáján át szemléljük! Miért jó ez a tanács?

A KERESZTÉNYEK GONDVISELÉSSZERŰ MEGMENEKÜLÉSE

Isten irgalma, kegyelme, gondviselése és jövőismerete egyértelműen kitűnik a Jeruzsálem pusztulásához vezető eseményekből. Cestius Gallus római seregei körbevették a várost. Amikor úgy tűnt, hogy mindjárt megindul az ostrom, váratlanul visszavonultak. A zsidó seregek utánuk eredtek és nagy győzelmet arattak. Amikor a rómaiak menekülni kezdtek és a zsidók a nyomukba eredtek, a jeruzsálemi keresztények a Jordánon túlra, Pellába futottak. „A várakozó keresztények megkapták az ígért jelet, és most itt volt az alkalom mindazok számára, akik a Megváltó figyelmeztetését komolyan vették. Az események úgy alakultak, hogy sem a zsidók, sem a rómaiak nem gátolhatták meg a keresztények menekülését” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 27-28. o.).

Olvassuk el Zsolt 46:2 és Ézs 41:10 verseit! Mit árulnak el ezek a szakaszok Isten gondviseléséről?

Isten mindenható, és úgy uralkodik a földi események felett, hogy végül beteljesíti tervét. Bár emberi döntéseink miatt időnként felülírja eredeti szándékait, végül valóra válik az, amit bolygónkkal tervezett. Alkalmanként a népre nehézség, üldözés, bebörtönzés és halál vár Krisztus ügyéért, de Isten megtartja egyházát még a legnehezebb körülmények között, Sátán legádázabb támadásai alatt is.

Olvassuk el Zsid 11:35-38 és Jel 2:10 szakaszait! Minek a valóságára mutatnak rá ezek a versek a gonosz seregeivel vívott küzdelemmel kapcsolatban? Hogyan cseng ez össze az előző kérdésben taglalt gondolattal, ami szerint Isten védelmez? Van bizonyos ellentét Isten védelme és között, hogy bizonyos esetekben megengedi a szenvedést, sőt még a mártírhálált is Krisztus ügyéért?

„Sátán hiába próbálta erőszakkal megsemmisíteni Krisztus egyházát. Nem szűnt meg a nagy küzdelem, amelyben Jézus tanítványai feláldozták életüket, amikor ezek a hűségesebb zászlóvivők elhullottak őrhelyükön. Vereségük győzelem volt. Isten munkásait megölték, de az ügy biztosan haladt előre” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 37. o.).

Mit jelent számunkra, hogy a Biblia írói – akik kétségkívül ismerték a fájdalmat és a szenvedést – újból és újból Isten szeretetéről írtak?

HÚSÉG ÜLDÖZÉS IDEJÉN

A kereszténység korai évszázadaiban az egyház gyorsan növekedett a bebörtönzések, kínzások és üldözések ellenére is. A húséges hívók teljes mértékben átadták magukat Krisztusnak, beteltek Szentlélekkel és határozottan hirdették az Igét. Sokak élete megváltozott, tizezerszám tértek meg az emberek.

Olvaszuk el ApCsel 2:41, 4:4, 31, 5:42 és 8:1-8 verseit! Mit tanítanak ezek a részek az újszövetségi egyház kihívásairól? Mi volt a gyors növekedés oka?

A tanítványokat fenyegették (ApCsel 4:17), bebörtönözték (ApCsel 5:17-18), üldözték (ApCsel 8:1), végül meg is ölték (ApCsel 7:59; 12:2), a Szentlélek hatalma által mégis bátran hirdették a feltámadt Krisztust, a gyülekezetek pedig szaporodtak Júdeában, Galileában és Samáriában (ApCsel 9:31).

A pokol erősségei megremegtek, Sátán láncai megtörték. A pogány babonáságot eloszlatta a feltámadt Krisztus hatalma. Az elsöprő túlerővel szemben győzött az evangélium. A tanítványok többé nem bújtak el a felházban. A félelem elillant, mint egy árnyék, helyette hit töltötte be a szívüket. Egyetlen pillantás a feltámadt Úrra megváltoztatta az életüket. Jézus új okot adott nekik az életre. Nemcsak a nagy misszióparancsot kapták tőle (Mk 16:15), hanem a biztos ígéretet is: „*De erőt kaptok, amikor a Szentlélek eljön rátok, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában és a föld legvégső határáig*” (ApCsel 1:8, ÚRK).

Az evangélium a föld legtávolabbi zugaiba is eljutott (Kol 1:23). János az 1. század végén halt meg, az apostolok közül utolsóként, de mások felvették az igazság fátylóját, hirdették az élő Krisztust. Az ifjabb Plinius, a mai Törökország északi partvidékére tehető Bithünia római provinciájának kormányzója Kr. u. 110 körül írt egy levelet Trajánusz császárnak. Kijelentésének azért nagy a jelentősége, mert mintegy nyolcvan évvel a kereszt után írta. A kormányzó beszámolt a hivatalos eljárásokról, amelyeket azért indított, hogy felkutassa és kivégezze a keresztényeket. Elmondta, hogy „mindenféle korú, rangú és nemű embert feljelentenek, és ez így is fog folytatódni. Ennek a babonáságnak [a kereszténységnek] a ragálya nemcsak a városokban, hanem a falvakban, vidéken is elterjedt” (Henry Bettenson: *Documents of the Christian Church*. New York, 2011, Oxford University Press, 4. o.).

A keresztény egyház gyors ütemben növekedett, az ördög legádázabb támadásai ellenére is.

A KÖZÖSSÉGRŐL VALÓ GONDOSKODÁS

A korai keresztény egyház nemcsak azért növekedett, mert a tagjai hirdették az evangéliumot, hanem mert aszerint is éltek. A hívők Krisztus szolgálatának példáját követték, „*aki bejárta egész Galileát. Tanított zsinagógáikban, hirdette Isten országának evangéliumát, és gyógyított a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget*” (Mt 4:23, ÚRK). Jézus komolyan törődött az emberekkel, és így tett az újszövetségi egyház is. Az önzetlen szeretet, az emberi szükségletekről való elkötelezett gondoskodás és az evangélium jó hírének a Szentlélek ereje általi hirdetése volt az, ami oly nagy hatást gyakorolt a világra a keresztény egyház első évszázadaiban.

Olvassuk el ApCsel 2:44-47, 3:6-9 és 6:1-7 szakaszait! Milyen elveket tanulhatunk meg ezekből a szakaszokból a hiteles kereszténységről, még ha a mai körülmények eltérőek is?

Az újszövetségi hívők Krisztus példáját követték. Péter szavaival élve Isten Őt felkente „*Szentlélekkel és hatalommal, aki amerre csak járt, jót tett, és gyógyított mindenkit, aki az ördög hatalmában volt, mert az Isten volt vele*” (ApCsel 10:38, ÚRK). Krisztus egyháza lett a teste a földön, ami a korai évszázadokban bemutatta a szenvedő, megtört emberiségnek Krisztus önfeláldozó szeretetét és gondviselését. Ezek a hívők élő példái voltak Krisztus könyörületességének. A világegyetemben zajló nagy küzdelemben az ördög torz képet akar festeni Istenről az emberiség előtt. Az evangélium célja, hogy helyreállítsa bennünk az Úr képét, aminek a testi, szellemi, érzelmi és lelki gyógyulás is része. Jn 10:10 versében Jézus kijelenti, mi a terve mindannyiunkkal: „*A tolvaj nem másért jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek*” (ÚRK). Az a vágya, hogy testileg egészségesek, szellemileg éberek, érzelmileg stabilok és lelkileg teljesek legyünk. Ez különösen igaz visszajövetele ígéretének fényében. A világ hatalmas válsággal néz szembe. Jézus jövődölései *Máté evangéliuma* 24. és *Lukács evangéliuma* 21. fejezetében katasztrofális helyzetet vetítenek előre a visszajövetele előtti időre. Amikor Krisztus gyógyító kegyelme megérint bennünket, mi is szeretnénk krisztusi érintéssel hatni másokra, hogy jól legyenek. Jézus a követeként küld el a megtört világba, hogy szeretetével hassunk másokra. Az Újszövetség kereszténységét a hívők szeretete jellemezte egymás és a környezetük iránt.

Milyen szerepet játszik a Krisztussal együttműködő egyház Sátán vádjainak megcáfolásában? Beszéljessünk erről!

A SZERETET HAGYATÉKA

Olvassuk el Jn 13:35 és 1Jn 4:21 verseit! Mire mutatnak rá ezek az igeszakaszok azokkal a vádakkal kapcsolatban, amelyekkel Sátán támadja Isten trónját? Mit tudhatunk meg ezekből az őszinte kereszténység lényegéről?

Az első néhány évszázadban a szeretet volt a keresztény közösségek megszokott rendje. Tertullianus így írt: „Főként a nemes szeretetből fakadó tettek miatt váltunk ismertté. Azt mondják: *Látjátok, mennyire szeretik egymást*” (lásd Tertullianus 39. hitvédő irata S. Thelwall fordítása nyomán <https://www.logoslibrary.org/tertullian/apology/39.html>)!

Isten szeretetét különösen be tudták mutatni a két pusztító járvány idején, Kr. u. 160 és 260 körül, ugyanis a keresztények elöl jártak a betegek és haldoklók szolgálatában. A járványok emberek tízezreit ragadták el, egész falvak és városok váltak szinte lakatlanná. A hívők önzetlen, önfeláldozó, gondoskodó és szeretetteljes szolgálata mély hatást gyakorolt az emberekre. A Római Birodalomban idővel több ezren, végül pedig több százezren, millióan fogadták el Jézus hitét. A szeretet, a tevékeny gondoskodás és a betegekkel és a haldoklókkal való szervezett, önzetlen törődés tiszteletet ébresztett a hívők és Krisztus iránt, akit képviseltek.

Rodney Stark: *The Rise of Christianity* c. modern történelmi elbeszélése új és tisztább fényben mutatja be ezeket az eseményeket. Leírja, hogy a második világvárvány során hogyan vált az egész - akkor még erősen zsidó-keresztény - közösség ápolók seregévé és gondoskodott a szenvedők alapvető szükségleteiről, túlélésük érdekében. „A második világvárvány tetőzésekor, körülbelül Kr. u. 260-ban, húsvéti levelében Dionüsziosz hosszasan dicsérte a helyi keresztények hősiek ápolói munkáját, akik közül sokan életüket veszítették, míg másokról gondoskodtak.

A legtöbb keresztény testvérünk határtalan szeretetről és hűségről tett bizonyosságot, nem kímélték magukat, csakis másokra gondoltak. Nem törődve a veszéllyel gondjaikba vették a betegeket, minden szükségletükről gondoskodtak, Krisztusban szolgáltak nekik, majd ők is távoztak a földi életből, békés boldogságban. Megfertőződtek, felebarátaiktól elkapták a kórt, de zúgolódás nélkül fogadták a fájdalmakat” (Rodney Stark: *The Rise of Christianity*. Princeton, New Jersey, 1996, Princeton University Press, 82. o.).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Az evangélium tovább terjedt, és követőinek száma nőtt. Behatolt még a római sasok számára megközelíthetetlen területre is. Egy keresztény, aki vitába szállt az üldözést szorgalmazó pogány uralkodókkal, ezt mondta: »Ha meggyilkoltok, megkínoztok, elítélték bennünket... Igazságtalanságotok tanúsítja, hogy ártatlanok vagyunk... Kegyetlenségtekből nincs... hasznotok.« Ez még inkább vonzott másokat meggyőzésükhöz. »Minél több embert kaszaboltok le közülünk, annál többen csatlakoznak hozzánk. A keresztények vére magvetés«” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 37. o.).

„A titokzatos gondviselés, amely engedi, hogy az igazak szenvedjenek a gonoszok kezétől, elbizonytalanít sok gyenge hitű embert. Egyeseknek még az Istenbe vetett bizalma is megrendül, mert Isten eltűri, hogy a legbecstelenebb embereknek jól menjen a dolguk, míg a legjobbak és legerkölcösebbek e gonoszok kegyetlenségétől szenvednek és gyötrődnek. Miként tűrhet el Isten, aki igazságos és irgalmas és akinek a hatalma végtelen, ilyen igazságtalanságot és sanyargatást? – kérdezik. Ez a probléma nem ránk tartozik. Isten elég bizonyítékát adta szeretetének. Nem szabad kételkednünk jóságában csak azért, mert nem értjük intézkedéseit” (i. m. 41-42. o.).

Beszélgessünk róla!

- 1) Milyen célt szolgálhat az üldözés? Vajon miért engedi Isten, hogy népe időnként szenvedjen? Bizonyos esetekben, mint a korai egyház idején, jó is származott belőle, de mi a helyzet akkor, amikor semmi jó nem következik a rosszból? Az ilyen helyzetekben miért különösen fontosak az Isten szeretetével szerzett személyes tapasztalatok, hogy megmaradjon a hitünk?
- 2) Mit felelnénk, ha egy barátunk megkérdezné: „Hol van Isten, amikor szenvedek? Miért kell ilyen nehéz időket megélnem, ha valóban szeret?”
- 3) Hogyan válhat a gyülekezetünk gondoskodó közösséggé, ami hatást gyakorol a világra? Beszélgessünk az e heti tanulmány gyakorlati alkalmazásáról!

R. DÁNIEL IRÉN: VÍVÓDÁSBAN

Uram!
Könyörgök:
Védd meg magad!
Földünkről szüntelen
dobáljuk a sarat
szent trónod,
kék eged felé!
Szívünkben,
agyunkban
minden relé
fogja a bűn
szörnyű tetteit,
s ez lassan
minden reményt
ravatalra terít...

Védd, Uram,
önmagad
vádjainktól,
hisz agyunk
- kínjában -
Lényedre szór,
kételyt, panaszt,
mit nem tud oldani.
Ellened feszítik
fájó napjai,
pedig Te
feszültél értünk
keresztre...
Hadd legyen ez remény,
ne az éltünk veszte!

Fény a sötétben

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 119:105, 116, 130, 133, 160;
Példabeszédek 16:25; 23:23; János 8:44;
Apostolok cselekedetei 20:27-32; 2Korinthus 4:3-6;
2Thesszalónika 2:7-12

„Jézus pedig azt mondta nekik: még egy kevés ideig közöttetek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy a sötétség el ne borítson titeket, mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hova megy” (Jn 12:35, ÚRK).

A Biblia utolsó irata, *A jelenések könyve* az ördögöt sárkányként és kígyóként ábrázolja (Jel 12:9). Azért sárkány, mert el akarja pusztítani Isten népét, és kígyó, mert minden ravaszságát a megtévesztésre használja. A Krisztus halála utáni évszázadokban a Római Birodalomban ezeket kínozták meg, vetettek oroszlánok elé és égettek el máglyán azért, mert nem voltak hajlandóak az ő „isteneiket” imádni. A kegyetlen büntetések dacára is sokan hűségesek maradtak, az evangélium tovább terjedt, az egyház pedig növekedett. Sátán emiatt változtatott a stratégiáján. Pogányok sokaságát keresztelték meg anélkül, hogy a Biblia igazságára megfelelően megtanították volna őket. Özönlött az egyházba a tévtanítás, amikor a vezetők népszerű szokásokkal egyesítették a Szentírás igazságait. A 4-5. század a kompromisszum kora volt, mert az egyházi főemberek pogány szokásokkal vegyítették a keresztény tanításokat. Isten viszont továbbra is népével volt, még a legnehezebb időszakokban is. Rátaláltak Jézusra, aki „*az út, az igazság és az élet*” (Jn 14:6), és a Szentlélek hatalma által szilárdan megálltak, noha óriási nyomás nehezedett rájuk, hogy feladják lelkiismereti meggyőződéseiket. Hűek maradtak az Úrnak a Szentírásban kinyilatkoztatott akaratához, rendületlenül kiálltak az Ige igazsága mellett a nyílt vagy burkolt kényszerítések ellenére is.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 3. fejezetét!

MEGALKUVÁS: SÁTÁN RAVASZ STRATÉGIÁJA

Vessük össze Jn 8:44 és 14:6 verseit! A két igeszakasz alapján milyen különbséget veszünk észre Jézus és Sátán jelleme között?

Amit Jézus mond, az az igazság, mert tőle ered az igazság. Ez fakad a mindentudó, bölcsességgel, szeretettel teljes Isten szívéből. Ő a valóság és minden igazság forrása.

Ezzel ellentétben Sátán hazug, a hazugság atyja. Felkészült rá, hogy hazugságot, csalást, félrevezetést és az igazság eltorzítását felhasználva térítse el Isten népét. Becsapta Évát a kertben, amikor torz képet festett az igazságról, kételyt ébresztett benne, és szemrebbenés nélkül tagadta azt, amit Isten mondott. A gyümölcs elfogyasztását illetően egyértelműen meghazudtolta Isten szavát: „Bizony nem haltok meg” (1Móz 3:4). Az évszázadok során Sátán ezt a stratégiát alkalmazta. Aláássa az emberek bizalmát Isten Igéjében, szembehelyezkedik az Úr kinyilatkoztatott akaratával, elferdíti a Szentírást, és időnként, ha ezt véli előnyösnek, helytelenül idézi a Bibliát.

Mi a közös Péld 23:23, Jn 8:32 és 17:17 verseiben Isten Igéjének igazságával kapcsolatban? Mi a központi üzenetük?

„Sátán jól tudta, hogy az emberek a Szentírás fényében felismerhetik csálásait, és leküzdhetik hatalmát. A világ Megváltója is az Igével állt ellen Sátán támadásainak. Minden egyes támadásnál Krisztus feltartotta az örök igazság pajzsát, és így szólt: »Meg van írva.« Az ellenség minden egyes indítványával szemben az Ige bölcsessége és hatalma volt a válasz. Sátán úgy akarta megőrizni az emberek feletti hatalmát és megalapozni a pápai bitorló tekintélyt, hogy elzárta a Szentírás ismeretét az emberek elől. A Biblia Istent dicsóíti, és a véges embert az őt megillető helyre teszi, ezért Sátán a Biblia szent igazságait elhallgattatta és eltitkoltatta. A római egyház is ezt a taktikát követte. Évszázadokig megtiltotta a Biblia terjesztését. Az embereknek tilos volt a Szentírást olvasni vagy házukban tartani. Elvtelen papok és főpapok úgy magyarázták tanításait, hogy állításait alátámaszák velük. Így történt, hogy a pápát majdnem mindenki Isten földi helytartójának ismerte el, akinek hatalma van az egyház és az állam felett” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 45. o.).

Beszélgessünk arról, hogy Sátán ma milyen úton-módon igyekszik eltorzítani vagy félremagyarázni Isten Igéjét!

GONOSZ FARKASOK

ApCsel 20:27-32 verseiben Pál apostol konkrétan mire figyelmeztette az efezusi gyülekezet vezetőit a hittől való eltéréssel kapcsolatban?

Tanácsaival Pál fel akarta készíteni az egyházat a közelgő veszélyre. Ebben a szakaszban arról írt, ami leginkább aggodalommal töltötte el.

„...ragadozó farkasok jönnek közétek, akik nem kímélik a nyáját” (ApCsel 20:29, ÚRK). Másképp mondva, a hívők ádáz üldözésre számíthatnak az egyházon belül.

Az apostol kifejezte azt is, hogy még mi aggasztja: „Sőt közületek is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy maguk után vonják a tanítványokat” (ApCsel 20:30, ÚRK). Tévtanítások jutnak be az egyházba. Hamis tantételek kerülnek az Istentől származó igazságok helyére, elterjedté válnak a pogány szokások. A 4-5. században a keresztény egyházban burkolt módon teret nyertek a tanbeli engedelmények, amit valószínűleg a misszió támogatásával igazoltak. Azonban ennek az lett a rettenetes következménye, hogy eltávolodtak Isten Igéjének igazságaitól.

Mit ír Pál apostol a közelgő hitehagyásról 2Thessz 2:7-12 szakaszában? Milyen jellemzőkre kellett figyelniük a hívőknek?

Sokatmondó Pál megjegyzése, miszerint „Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne” (2Thessz 2:7). Már Pál idejében megkezdődött a fokozatos eltérés Isten Igéjének igazságától az Isten törvényének való engedelmesség tekintetében. A későbbi századokban pedig a távolodás egyre kiszélesedett.

A második parancsolattal ellentétben behozták a bálványokat a keresztény istentiszteletbe. Évezredekken át minden pogány vallásban kiemelt, fő helye volt a bálványoknak. Az egyházhoz csatlakozó pogányok számára úgy akarták elfogadhatóbbá tenni a kereszténységet, hogy a pogány istenségeket átnevezték szentekké. A vasárnapot, a napisten imádatának a napját fokozatosan átvették a keresztény istentisztelet napjaként, a feltámadás tiszteletére. Még most is ez a Szentírás által nem szentesített, hamis istentiszteleti nap a legelterjedtebb.

Ma milyen kompromisszumok jelennek meg az egyházban? Ami pedig még fontosabb, hogy talán te magad milyen téren engedsz a hitelvéből? Előfordulhat, hogy időnként keveredik az igazság a tévedéssel?

AZ IGE VÉDELME ALATT

Vessük össze Jn 17:15-17 és ApCsel 20:32 verseit! Mit tanácsol Jézus és Pál apostol, hogy védelmet élvezzünk Sátán megtévesztéseivel szemben?

A Biblia Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása, elénk állítja az emberiség megváltására vonatkozó mennyei tervet. „*A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre*” (2Tim 3:16). Vagyis az egész Szentírást Isten ihlette, nem csak bizonyos részeit, és azt sem mondhatjuk, hogy egyes részeit jobban, mint a többi. Az egész Bibliát Isten Igéjeként kell elfogadnunk, máskülönben szélesre tárul előttünk a megtévesztés ajtaja.

A Biblia a nagy küzdelem fényében egyértelműen bemutatja Isten végtelen szeretetét. Leleplezi a sátáni csalásokat, rámutat félrevezetéseire. Az ördög gyűlöli Isten Igéjét, évszázadokon át mindent megtett, hogy lerontsa hatását. Hiszen mit tudnánk a megváltási tervről a Biblia nélkül? Egyáltalán mennyit értenénk meg Jézus születéséből, életéből, tanításaiból és szolgálataiból? A Szentírás nélkül vajon lenne akár csak halvány fogalmunk is Krisztus áldozatának hatalmas voltáról, feltámadásának dicsőségéről, mennybemenetelének erejéről és visszatérésének fenségéről? Isten Igéje bemutatja, tanítja és kiemeli mindezeket a meghatározó igazságokat. A Biblia, csakis a Biblia minden szent igazság megértésének legfőbb zsinórmértéke. Tehát küzdenünk kell a tekintélyet aláásó és ihletettséget megkérdőjelező mindenféle próbálkozás ellen, még azoké ellen is, akik állítólag nagyon szeretik, de kételyeket vetnek fel vele szemben, akár csak burkoltan is. Tragikus, hogy különösen a modern gondolkodás hatására sok teológus és keresztény leginkább a Szentírás emberi oldalára összpontosít, így a Bibliát nem Isten Igéjének, hanem emberi szónak tekintik. Érvelésük szerint *királyok, pásztorok, halászok, papok, költők és mások szerzeménye, akik közzétették nézeteiket az Isten ismeretével és a róla, valamint a természetről, a valóságról alkotott felfogásról, a lehető legjobb módon, ahogyan azt az ő korukban és helyzetükben megérthették.*

Valóban? Ha ez igaz volna, vajon a 21. században élve figyelniük kellene arra, amit ezek az emberek gondoltak, az örökkévalóságra vonatkozó reménységünk alapjának kellene tekintenünk?

Egyáltalán nem!

A megváltási tervben mi a jelentősége Isten Igéjének?

A SZENTÍRÁSTÓL FÜGGETLEN EMBERI ÉRVELÉS

A Szentlélek a gondolatainkon keresztül munkálkodik bennünk. Hív, hogy kutassuk a világmindenség titkait. Találó megjegyzés: „Keresztényként nem fogjuk vissza a gondolatainkat a templom kapujában.” Viszont önmagában még a briliáns emberi értelem sem képes felfedezni a Szentírás isteni igazságait. Az igazság nem emberi nézet, hanem isteni kinyilatkoztatás.

Olvassuk el Bír 21:25, Péld 16:25 és Ézs 53:6 verseit! Mit tudhatunk meg belőlük Sátán félrevezető stratégiájáról?

Az ördögnek egyik legeredményesebb csalása, hogy elhiteti velünk: az emberi elme képes a Szentlélek segítségével és Isten Igéjének tanítása nélkül is megérteni Isten akaratát. Lehetnek olyan utak, amelyek helyesnek tűnnek számunkra, sőt egész kultúrák számára, Isten szemében azonban teljes egészében rosszak. Néhány éve a feleségemmel elhatároztuk, hogy kimegyünk az erdőbe a hotel mellett, ahol éjszakára megszálltunk. Általában igen jól tájékozodom. Amikor már vagy egy órája sétáltunk, több ösvényt is bejártunk, biztosra vettem, hogy különösebb nehézség nélkül megtalálom a visszavezető utat. Azonban hamarosan kiderült, hogy eltévedtünk. A nap hanyatlóban volt, én pedig a legrosszabtból tartottam. Szerencsére talákoztunk más kirándulókkal, akik ismerték az utat. Úgy 8 km-re távolodtunk el, viszont volt a közelben egy főút. Újdonsült ismerőseink autója a közelben parkolt, és felajánlották, hogy visszavisznek a szállóhoz. Különösen sokat jelentett nekünk, hogy olyanokkal talákoztunk, akik ismerték az utat, sőt még el is tudtak bennünket vinni. Isten nem hagyott minket magunkra a földről a mennybe vezető úton. A Szentlélek a figyelmünket a Szentírásra irányítja, az vezet hazafelé. Csakis Isten Igéjének fényében érthetjük jól, mi az igazság, mi a tévedés, helyes vagy helytelen, jó és rossz. Ami ellentétben áll Istennel és Igéjével, az tévedés, ami mindig veszélyes. Ami összhangban van Istennel, az igaz és jó. Milyen fontos, hogy Isten Igéje legyen számunkra a döntő az igazság és az erkölcs kérdéseiben!

Az emberi értelem miért nem képes felfedezni az isteni igazságot a Szentlélek segítségével nélkül? Beszéljessünk az emberi értelem és az isteni kinyilatkoztatás közötti kapcsolatról! Nézzük meg például Dániel 2. fejezetének prófeciáját, ami Babilon korától egészen a jövőig átível a világ történelmén! Hogyan hat az emberi gondolkodásra egy ilyen prófécia?

HARC AZ ELMÉERT

Olvassuk el 2Kor 4:3-6 szakaszát! Mit jelent az, hogy „*Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit*” (2Kor 4:4)? Hogyan vakul meg a szemük? Hogyan nyílik meg a szemük?

A szakaszban szereplő „elme” szó görögül *noema*, ami felfogást, értelmi képességet jelent. „A Krisztus és Sátán közötti harc az emberek gondolataiért dúló küzdelem (Róm 7:23, 25; 12:2; 2Kor 3:14; 11:3; Fil 2:5; 4:7-8). Sátán legfőbb tevékenysége, hogy elvakítja, elsötétíti az emberek elméjét. Akadályozza őket Isten Igéjének tanulmányozásában, az értelmi erőket megzavarja a test és a lélek túlhajszolásával, teljes mértékben leköti a gondolatokat e világ dolgaival, a büszkeségre, az önfelmagasztalásra hivatkozva” (*The SDA Bible Commentary*. 6. köt. 854. o.).

Az elveszettek ismeretei nem azért hiányosak, mert képtelenek volnának valamit megérteni, megtudni, hanem mert nem akarják. Sokaknak megvolt minden lehetősége az igazság megismerésére, de úgy döntöttek, hogy nem hisznek, Sátán pedig elvakította a szemüket. Sátán a sötétség országának ura. A Bibliakommentár még hozzáteszi: „Egyedül az evangélium által lehet leleplezni Sátán ördögi mesterkedéseit és csalásait, így láthatják meg az emberek a sötétségből a világosságba vezető utat” (i. m. 854. o.). Az Újszövetség üzenetének Jézus élete, halála és feltámadása a lényege. Jézus áll az evangélium és a teljes Szentírása középpontjában. Az egész Szentírás róla tesz bizonyosságot (Jn 5:39).

Hogyan mutatják be Jézust Jn 1:4, 5, 9 és 14 versei? Figyeljük meg különösen a 14. verset!

A keresztény egyház első évszázadaiban az újszövetségi hívők maradéktalanul elkötelezték magukat Krisztus mellett, aki fény volt számukra a sötétben. Kegyelme által megváltotta őket, ereje átalakította életüket és szeretete jelentette a hajtóerőt számukra. Krisztus iránti hűségüket még a halál sem törhette meg. Az evangélium fényében felismerték az ördög csalásait. Krisztusnak mindig voltak olyan emberei, férfiak és nők, akik kegyelme által bátran kiálltak igazságáért. Az első századokban Krisztus szeretetének, kegyelmének és igazságának fénye ragyogott a sötétben.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Minden korban ugyanez a gyűlölködő, az igazsággal szemben álló lelkiület fűtötte Isten ellenségeit. De Isten szolgáinak ébereknek és kitartóaknak kell lenniük. Krisztus szavai, amelyeket az első tanítványokhoz intézett, követőinek az idők végén is szólnak: »Amiket pedig néktek mondom, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!« (Mk 13:37)» (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 51. o.).

Az Ige befolyásának gyengítésére Sátán más eszközöket alkalmaz a világ sok részén, különösen ott, ahol az emberek szabadon hozzáférnek a Bibliához. Az egyik sikeres fortély a különböző tudományos elgondolások, sőt a biblikus teológia terén hat, és pozíciójának elfogadása aláássa a bizalmat Isten Igéjében. Példának okáért noha *Dániel próféta könyve* saját meghatározása szerint több mint ötszáz évvel Krisztus előtt született, sok teológus a Kr. e. 2. század közepére datálja. Az érvelésük szerint akkor kellett keletkeznie, máskülönben a próféta pontosan meg tudta volna mondani a jövőt előre, ami lehetetlen. Ezért azt állítják, hogy a könyvet nem akkor írták, mint ami a könyvben szerepel, hanem évszázadokkal később. Sajnálatos módon ez csak egyike azoknak a hazugságoknak, amelyeket a modern teológia ránk akar eróltetni. És még szomorúbb, hogy sokan azért fogadják el ezt a téves állítást, mert végtére is teológusok tanítják. Nem csoda, hogy Pál így figyelmeztet: „Mindent vizsgáljatok meg, és ami jó, azt tartsátok meg” (1Thessz 5:21, ÚRK)!

BESZÉLJETEK RÓLA!

- 1)Ma Sátán milyen módszerekkel igyekszik burkoltan gyengíteni a Szentírás tekintélyét? Mesterkedései mennyiben hasonlítanak ahhoz, amivel régen próbálkozott?
- 2)Mi jelenti a legfőbb védelmet Isten Igéjének félremagyarázása ellen?
- 3)A jó és a rossz közötti nagy küzdelemben Sátán gonosznak akarja feltüntetni Istent, mintha önkényes zsarnok volna. Hogyan teszi ezt? Mi Isten válasza erre?
- 4)Péter apostol megerősíti: „*egyetlen prófétai szó sem támad saját magyarázatból*” (2Pt 1:20). Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nem ferdítjük el a Szentírás üzenetét a saját elgondolásunk alapján? Miért nagyobb ennek a veszélye, mint gondolnánk, tehát miért kell óvakodnunk ettől?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: EMLÉKEZTETŐ

Nagyanyád csak levelet vár.
Kevéssel beéri, kevéssel.
És annyi titkos könnyet hullat,
ha napok múlnak, s írni késel.

Tipegő kisgyerek korodban
te mennyi kéréssel zaklattad!
Sietős dolgát hányszor hagyta
napjában félbe temiattad!

Kenyeret szelt, puha-fehéret...
kis karcolást csókkal hegesztett...
virrasztott lázas éjszakákon...
Most haja fehér, keze reszket,

s levelet vár: simogatását
néhány gyermeki, meleg szónak.
Ó, írj! Amit ma még megírhatsz,
Vigyázz, megírhatod-e holnap!

Kiállítás az igazság mellett

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 19:8-12; Dániel 7:23-25;
Apostolok cselekedetei 5:28-32; IJános 5:11-13; Júdás 3-4;
Jelenések 2:10; 12:6, 14

„És amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképpen kell az ember Fiának felemeltetnie. Hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:14-15).

A jelenések könyvében említett bibliai Szmirna a ma Izmir néven ismert török tengerparti város. A százezres lakosságú ókori település a Kr. u. 1. század végén, a 2. század elején virágzó város volt, rendíthetetlen lojalitással Róma iránt. Szmirna minden lakosának évente egyszer füstölőáldozatot kellett bemutatnia a római istenek tiszteletére. A 2. században már népes keresztény közösség is élt ott, akik közül sokan nem akartak eleget tenni a parancsnak. Polikárpot, az őskeresztény egyház egyik vezetőjét máglyán elégették Szmirna főterén, mert nem volt hajlandó elárulni az Urat a római istenek előtti áldozással. Amikor utoljára felszólították, hogy tagadja meg Krisztust, az idős férfi így válaszolt: „86 évig szolgáltam Őt, és soha nem ártott nekem. Hogyan mondhatnék rosszat a Királyomról, aki megváltott?”

A századok során férfiak és nők inkább vállalták a mártírhalált, mint hogy feladják Krisztusba vetett hitüket. Az áldozatuk lánggra lobbantja a bátorságunkat, Krisztus iránti hűségük története nyomán megújul a mi elkötelezettségünk is. Ezen a héten olyan bibliai alapelvekkel foglalkozunk, amelyek motiválták a valdenseket és a későbbi reformátorokat, mint Husz János és Prágai Jeromos, hogy minden körülmények között hűségesek maradjanak az Úrhoz, dacolva annak a hatalomnak a halálos fenyegetéseivel, amely megölette Polikárpot, ugyan még a pápai korszaka előtt – Rómáival.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 4-6. fejezetét!

ÜLDÖZÖTT, MÉGIS DIADALMAS

Olvassuk el Dán 7:23-25 és Jel 12:6, 14 verseit! Melyik prófétai időszakokra utalnak ezek az igék?

Amikor népe hűséges marad Istenhez, Sátán haragra gerjed, ilyenkor gyakran üldözés következik. Dániel próféta olyan, számára jövőbeli időről ír, amikor a középkori egyház „*harcolt*” Isten népe ellen és üldözte őket (Dán 7:21, 25, ÚRK). János próféciája ugyanerről az időszakról szól, arról, amikor Isten egyházának (az asszonynak) a pusztába kellett menekülnie, „*hogy tápláltassék ott ideig, időkig és az időnek feléig*” (Jel 12:14, ÚRK). A 6. vers még hozzáteszi: „*Az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt*” (ÚRK). Isten táplálta népét a pusztában, Igéje megerősítette és megtartotta őket, miközben dúlt a nagy küzdelem a pápai fennhatóság hosszú és sötét korszaka alatt. A népnek „*Istentől előkészített helye volt*”. Az élet legnagyobb nehézségei között Isten helyet készít hűséges követőinek. A legnagyobb megpróbáltatások idején népe mindig menedéket talál szeretetében és gondviselésében (lásd 46. zsoltár).

Jel 12:6 és 14 verseiben az ezerkétszázhatvan nap és az „*ideig, időkig és az időnek feléig*” fordulat ugyanarra az időszakra vonatkozik (3½ idő vagy év x 360 nap/év = 1260 nap). A bibliai prófécia gyakran szimbolikus. Dániel és Jelenések prófétai szakaszaiban egy prófétai nap egyenlő egy valós évvel. Az év-nap elvet megtaláljuk 4Móz 14:34 és Ez 4:6 verseiben, ám nem csupán erre a két igére épül, széles szentírási alapon áll. Dr. William Shea, öszövétséges teológus huszonhárom ótestamentumi bizonyíték sorával támasztja alá ezt az elvet, amit a bibliamagyarázók évszázadokon át alkalmaztak. A vizigótok, a vandálok és az osztrogótok törzsei a hivatalos római tanítástól eltérő hitelveket vallottak. Az ezerkétszázhatvan év akkor kezdődött, amikor Kr. u. 538-ban kiűzték Rómából az osztrogótokat, az utolsó barbár törzset. A lelki sötétség időszaka egészen 1798-ig tartott, amikor Napóleon tábornoka, Berthier elvitte a pápát Rómából. E hosszú korszak alatt számtalan keresztény halt mártírhalált azért, mert Isten Igéjének akartak engedelmessé válni, de még halálukban is győztek. Krisztusban felszabadultak a bűntehertől, a bűn uralma alól, „győztek a Bárány vére által”. Krisztusnak a kereszten, Sátán felett aratott diadala az ő győzelmük is lett. Meghaltak ugyan, de a haláluk csak Krisztus visszatéréséig tartó pihenés.

Hogyan erősítették a hitedet a beteljesült bibliai próféciaik?

A FÉNY ELOSZLATJA A SÖTÉTSÉGET

Milyen figyelmeztetést találunk Júd 3-4 verseiben? Hogyan vonatkozik ez a későbbi keresztény egyházra?

Júdás levelét hűséges keresztényeknek írták valamikor Kr. u. 65 előtt, azoknak, „*akiket az Atya Isten szeretett és Jézus Krisztus megtartott*” (Júd 1, ÚRK). Ez az irat bátorította a hívőket: „*tusakodjatok a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szenteknek adatott. Mert belopódzott közétek néhány ember... akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra fordítják*” (Júd 3-4, ÚRK). Ez az intés még többet jelentett a középkor hívóinak, miután pogány szokások özönlöttek be az egyházba, és emberi hagyományok kedvéért engedelményeket tettek Isten Igéje kárára. A valdensek és még mások hosszú évszázadokon át helytálltak a Szentírás igazságainak bajnokaként. Hitték, hogy Krisztus az egyetlen közbenjáró, és a Biblia a tekintély egyedüli forrása. „Istennek minden korban voltak tanúbizonyságai – olyan emberek, akik hitték, hogy Krisztus az Isten és ember közötti egyetlen közbenjáró; akik az élet egyedüli szabályának a Bibliát tartották és megszentelték az igaz szombatot” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 57. o.).

Olvassuk el Jel 2:10 versét! Mit ígér Isten azoknak, akik hűségesek maradnak hozzá még a halállal szembenézve is?

Ez az üzenet eredetileg a szmirnai gyülekezetnek szólt. A város egyik istene Dionüszosz volt, akit a mámor és a termékenység istenének tartottak. Papjai fejére koronát helyeztek a temetésükön. János a halottak fejére tett földi koronával szembeállítja az élet koronáját, amit a gonoszság erői felett győzők nyernek el. Azok kapják meg, akik megpróbáltatásokat, nehézségeket, szenvedést és halált szenvedtek el Krisztusért.

Az élet koronája ösztönzi a hűséges hívőket, hogy Krisztusért még a halált is vállalják, ez mindig is tettekre sarkallja a nehéz körülményekkel küzdő hívőket. Ez lelkesítette a valdenseket a fájdalmak és az üldözések között. Tudták, hogy egy nap majd meglátják Jézust, utána pedig örökké együtt élhetnek vele. Az élet koronája bennünket is megszólít: most talán megpróbáltatásokon megyünk át, de vár ránk az élet koronája, ha tekintetünket nem vesszük le Jézusról.

Nehéz időkben miben találsz bátorítást? Mi az, ami megrémít? Milyen ígéretekre tudsz hivatkozni olyankor?

BÁTOR KIÁLLÁS

Vessük össze ApCsel 5:28-32, Ef 6:10-12 és Jel 3:11 verseit! Milyen alapvetet találunk ezekben a szakaszokban?

A valdensek és a többi reformátor jellemzője is az Istenhez való abszolút hűség, a Szentírás tekintélye iránti engedelmesség volt, valamint az elköteleződés mindenek felett Krisztus és nem a pápaság mellett. Gondolataikat teljes mértékben átitták a hit és a bátorság újszövetségi történetei. Péterrel és más apostolokkal együtt el tudták mondani: *„Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek”* (ApCsel 5:29). Kapaszkodtak Pál bátorító szavaiba: *„legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében”* (Ef 6:10). Komolyan vették Jézus tanácsát: *„tartsd meg, ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat”* (Jel 3:11). E rendíthetetlen hitű férfiakban és nőkben volt bátorság ahhoz, hogy kiálljanak Isten Igéjének igazságai mellett. A valdensek az elsők között fordították le a Bibliát a saját nyelvükre. Egy bibliamásoló, Jean Leger megindító beszámolója első kézből származó információt ad a munkájukról, így a rajzok elkészítéséről is. A valdensek észak-itáliai és dél-franciaországi hegyi közösségeikben titokban készítették a Szentírás másolatait. A szülők már egészen korán hosszú bibliaszövegeket tanítottak meg a fiataloknak. A másolók csoportjai fáradságos munkával, egymással összefogva másolták az Írást. Sok valdens fiatal bejárta egész Európát kereskedőként, közben csendben terjesztették a Szentírás igazságait. Voltak, akik egyetemre iratkoztak be, és amikor alkalom adódott, elmondtak szentírási részleteket diáktársaiknak. A Szentlélek vezetését követve, a megfelelő pillanatban, amikor érezték az őszinte keresők fogékonyságát, átadtak egyes értékes szentírási szakaszokat. Hűségükért és buzgalmukért sokan az életükkel fizettek. A valdensek ugyan nem egészen értettek minden bibliai tanítást, de Isten Igéjének igazságát évszázadokon át megőrizték, terjesztették. *„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig”* (Péld 4:18). Salamon az égbolton mind feljebb emelkedő napéhoz hasonlítja az utat, amelyen Isten vezeti gyermekeit. Isten egy kozmikus fordulattal elérhetné, hogy a nap azonnal teljes fényességében ragyogjon, de az elvakítana bennünket. Miután évszázadokig sötétség borította a világot, Isten elhívott az Ige iránt elkötelezett embereket, akik még több világosság után kutattak.

Krisztus világosságát tükrözve hogyan lehetünk képesek mi is ragyogni a saját környezetünkben? Ez megtörténik?

A REFORMÁCIÓ HAJNALCSILLAGA

Olvassuk el Zsolt 19:8-12, 119:140, 162 és Jer 15:16 verseit! Mi a közös abban, ahogyan Dávid és Jeremiás tekintett Isten Igéjére, ami valójában a reformációnak is az alappillére?

Minden reformátor „örömét lelte” Isten Igéjében, „boldoggá tette őket” Isten akaratának teljesítése, „szerették” törvényét. A reformáció egyik legfontosabb alapigazsága az, hogy mekkora örömet okozott nekik a Szentírás tanulmányozása. A Biblia kutatását nem tekintették fárasztó feladatnak, sem törvényeskedő gyakorlatnak, számukra nem szigorú követelmény, inkább öröm volt. Miközben tanulmányozták a Szentírást, a Szentlélek hatalma megváltoztatta őket. „Wiclif jelleme a Szentírás nevelő, átalakító hatalmáról tanúskodik. A Biblia formálta olyanná, amilyen volt. Amikor az ember igyekszik megérteni a kinyilatkoztatás nagy igazságait, minden képessége megélni és megacélosodik. Ez az erőfeszítés csiszolja az agyat, élesíti a felfogóképességet és éretté teszi az ítélőképességet. Nincs olyan tanulás, amely annyi nemes gondolatot, érzést és vágyat tudna ébreszteni az emberben, mint a Biblia kutatása. Ez a tanulás céltudatos, türelmessé, bátorra és állhatatosra tesz; csiszolja a jellemet és megszenteli a lelket. A Szentírás buzgó, áhítatos kutatása, amely közvetlen kapcsolatot teremt a végtelen Isten és a kutató ember értelme között, nagyobb, lángeszűbb gondolkodókat, nemesebb elveket valló embereket adott a világnak, mint az emberi filozófia nyújtotta legnagyobb nevelés” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 85. o.).

2Tim 2:1-3 szakaszában Pál apostol milyen tanácsot adott Timóteusnak az Ige hirdetésére vonatkozóan?

Isten Igéjének igazsága és a Krisztusban nyert megváltás öröme annyira betöltötte a reformátorok szívét, hogy beszélniük kellett erről, nem hallgathattak. Wiclif Jánost két dolog ösztönözte arra, hogy életét Isten Igéjének angolra fordítására szentelje: az egyik az volt, hogy az Ige által az élő Krisztus megváltoztatta őt, a másik pedig, hogy a tanultakat másoknak is elmondja. Azelőtt a Bibliának csak nagyon kevés része volt meg angolul. Wiclif meghalt, mielőtt a pápaság képviselői elfogták volna, de maradványait kiásták, majd elégették, hamvait pedig a folyóba szórták. Csakhogy amint a hamvak szétterjedtek a vízben, úgy Wiclif munkássága révén Isten Igéje, az élet vize is szélteben-hosszában elterjedt. Isten felhasznált őt, „a reformáció hajnalcsillagát”.

A REMÉNYSÉG ÖRÖMÉVEL

Olvassuk el Zsid 2:14-15 verseit! A középkor hívői hogyan éltek meg a nagy küzdelem valóságát?

Az iszonyatos üldöztetések között mi tartotta a lelket a húséges valdensekben? Mi öntött bátorságot Husz, Jeromos, Tyndale, Latimer és a középkor idején mártírhalált halt többi hívő szívébe, amikor szembenéztek tüzzel és karddal? A hit Isten ígéreteiben. Elhitték, amit Krisztus mondott: „*mert én élek, ti is élni fogtok*” (Jn 14:19). Tapasztalták, hogy Isten ereje megtart az élet legnagyobb megpróbáltatásai között. Még örülni is tudtak annak, hogy részesek lehettek Krisztus szenvedéseiben. Húségük erős bizonyság lett a világ számára. A jelenen túlra tekintettek, a jövőt látták. Tudták, hogy Krisztus feltámadása miatt a halál már legyőzött ellenség. A halál szorítása megtört e bátor emberek szemében. Isten Igéjének ígéreteibe kapaszkodtak, így váltak győztesekké.

Olvassuk el Jn 5:24, 11:25-26 és 1Jn 5:11-13 verseit! Milyen bizonyosságot találsz ezekben az ígéretekben? Hogyan segítenek ezek a gondolatok, amikor próbára tesz az élet?

Husz Jánost nem ingatta meg a börtön, az igazságtalanság, de még a halál sem. Hónapokon át hideg, nyirkos tömlőcben sínylődött, magas láz gyötörte, ami csaknem végzett vele. Azonban „Isten kegyelme megtartotta. A végső elítélése előtti szenvedésteljes hetekben mennyei béke töltötte be lelkét. »Börtönömben, megbilincsel kezemmel írom ezt a levelet - írta egyik barátjának -, holnapra várva halálos ítéletemet... Ha majd Jézus Krisztus segítségével újra találkozunk az elkövetkezendő élet boldog békességében, meg fogod tudni, hogy az irgalmas Isten miként mutatta meg önmagát nekem, és mennyire támogatott engem a kísértések és próbák közepette.« Sötét börtönében előre látta az igaz hit diadalát” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 97-98. o.).

Pál apostol buzdítása még jelentősegteljesebben szól ma hozzánk: „*Ragaskodjunk a reménység hitvallásához tántoríthatatlanul, mert hű az, aki ígéretet tett*” (Zsid 10:23, ÚRK). Isten ígéretei megtartották népét a múltban és bennünket is megtartanak.

Mit jelenthet az, ha az ember mindent elveszít Krisztusért? Végül mit veszít valójában (lásd Mk 8:36)? Mit tanulhatunk a valdensektől és a reformátoroktól, ami megőrizhet bennünket a föld végső küzdelmében?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Isten lehetővé tette, hogy e kiválasztott emberekre nagy világosság sugározzék. Megnyitotta szemüket, hogy lássák Róma számos tévedését; de a teljes világosság, amelyet Isten a világra akart sugározni még nem fénylett fel előttük. E szolgálói által Isten vezette ki az embereket a katolicizmus sötétségéből, de még sok akadályt kellett leküzdeniük. Lépésről lépésre vezette őket úgy, ahogy el tudták viselni. Arra nem voltak felkészülve, hogy a teljes világosságot egyszerre fogadják be. Éppúgy elfordultak volna tőle, mint a sokáig sötétségben élők a déli nap fényétől, ha teljes verőfényével rájuk sugárzik. Ezért Isten apránként tárta fel az igazságot a vezetőknek, ahogy a nép be tudta fogadni. Századról századra egyik hűséges munkás követte a másikat, hogy egyre tovább vezessék a népet a reformáció útján” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 94. o.).

„Egy másik levélben, amely egy papnak szólt, aki az evangélium híve lett, Husz János mélységes alázattal beszélt saját hibáiról. Azzal vádolta magát, hogy »élvezettel viselt pompás öltözéket, és órákat fecsért el haszontalan dolgokkal«. Majd ezeket a megható intelmeket tette hozzá: »Bárcsak Isten dicsősége és lelkek megmentése foglalkoztatná elmédet, és nem az egyházi javadalmak és birtokok! Óvakodj attól, hogy a házadat jobban ékítsd, mint a lelkedet! Mindenekelőtt lelked építésére legyen gondod! Légy jóindulatú és önzetlen a szegényekhez, és anyagi javaidat ne pazarold lakomákra! Ha nem javulsz meg, és nem tartózkodsz a hiábavaló dolgoktól, attól tartok, neked is kemény fegyelmezésben lesz részed, akárcsak nekem»” (i. m. 96. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit jelent az, hogy az igazság fokozatosan tárul fel? Miért így mutatja meg Isten? Hogyan vonatkozik ez a mai egyházra?
- 2) Az újonnan felfedezett igazságok hogyan viszonyulnak azokhoz, amelyeket Isten népe már korábban megértett? Miért nem mondhat ellent az új a már régebben ismertnek?
- 3) Bárhol élünk is, környezetünk olyan értékeket, gondolatokat és erkölcsi szabályokat erősít, amelyek valamilyen szempontból biztossan ellentétesek a Biblia tanításával. Nevezzünk meg ilyen ütközőpontokat! Ezek fényében vajon hogyan birkózunk meg ezekkel a kihívásokkal mi magunk, illetve az egyház egésze? Hogyan maradhatunk jó állampolgárok akkor is, ha nem engedünk a kultúránk nyomásának?

EGY MEGHALLGATOTT IMÁDSÁG

Erőt kértem az Úrtól -
s Ő nehézségeket adott,
melyeken megedződtem.
Bölcsességért imádkoztam -
és problémákat adott,
melyeket megtanultam megoldani.
Előmenetelt óhajtottam -
gondolkodó agyat és testi erőt kaptam,
hogy dolgozzam.
Kértem bátorságot -
és Isten veszélyeket adott,
melyeket legyőztem.
Áhítottam, hogy szeretni tudjak -
és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket,
akiken segítek.
Kegyes jóindulata helyett
alkalmakat kaptam a jóra.
Semmit sem kaptam, amit kértem,
és mindent megkaptam, amire szükségem volt.
Imádságom meghallgatásra talált.

Ismeretlen szerző

Hinni nehéz helyzetekben

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 119:162; János 16:13-15;
Róma 3:23-24; 6:15-18; Efezus 2:8-9; 2Péter 1:20-21

„Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened” (Zsolt 119:11).

A reformátorok rendelkeztek azzal, amire a 21. században élőknek óriási szüksége van – életcéllal. A neves amerikai pszichológus, Philip Cushman *The Empty Self* című könyvében az életcél nélkül élők helyzetét taglalja. A hitrendszerük sekélyes, a valóban fontos dolgok közül aligha számít nekik valami, nincs, amiért a halált is vállalnák – ezért nincs miért élniük sem.

Azonban egészen más volt a helyzet a reformáció népével – férfiakkal, nőkkel, gyerekekkel, az ő életcéljuk rendíthetetlen maradt. Fontosnak tartották a hitet, nem voltak hajlandóak a hűségüket feláldozva engedelményeket tenni. Alapvető hitelveik lényük elidegeníthetetlen részét képezték, amelyek elvetésével önmagukat tagadták volna meg, és még a halál kapujában is belső békességük volt.

Az e heti tanulmányban a reformáció korából hozott példákon keresztül fogjuk megnézni, miként adnak valódi életcélt és tartalmat az embereknek a Szentírás életet megváltoztató tanításai. Ezeknek az örök igazságoknak a megértése felkészít bennünket a jó és a gonosz közötti nagy küzdelem végső krízisére. Még nincs vége annak a harcnak, amit a reformerek is vívtak, a felhívás most nekünk szól, hogy álljunk be ott a küzdelemben, ahol ők abbahagyták. Mi is megtudhatjuk, hogy Isten hatalmasabb minden kihívásnál, amivel szembesülünk, és Ő olyan értelmet, célt ad az életünknek, amivel semmiféle világi dolog nem érhet fel.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 7-11. fejezetét!

EGYEDÜL ISTEN IGÉJE

Olvassuk el Zsolt 119:103-104, 147 és 162 verseit! Dávid hogyan tekintett Isten Igéjére? Hogyan formálta a Biblia a reformátorokat? A mi életünkre ma hogy hat az Írás?

A Biblia volt a reformátorok hitének alapja és tanításainak lényege. Megértették, hogy „Istennek igéje... él és megmarad örökké” (1Pt 1:23). Minden szavát nagy becsben tartották. Miközben lapjait olvasták, elhitték ígéreteit, és a hitük megerősödött, bátorságuk megújult. „Így van ez Isten Igéjének minden ígéretével. Bennük Ő személy szerint mindnyájunkhoz szól, olyan közvetlenül, mintha ténylegesen hallanánk szavát. Krisztus megígéri nekünk kegyelmét és hatalmát. Ezek azok a falevelek, amelyek »népek gyógyítására szolgálnak« (Jel 22:2, RÚF). Elfogadva, belénk ivódva, jellemünk erősségévé, az élet mozgatórugójává, fenntartójává lesznek. Semmi másnak nincs ilyen gyógyító ereje. Ezen kívül semmi sem képes azt a biztonságot és hitet adni, amely az egész ember éltető erejévé válik” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 75. o.).

A Szentírás örömet hint a bánatunkra, reményt ad a csüggedésben, fényt hoz a sötétbe. Utat mutat, ha össze vagyunk zavarodva, bizonyossággal tölt el a bizonytalanságban, erőt a gyengeségben és bölcsességet a tudatlanságban. Ha az Igén elmélkedünk és hit által bízunk ígéreteiben, Isten életadó hatalma erővel tölt el fizikailag, értelmileg, érzelmileg és szellemileg. A reformerek gondolatait áthatotta a Szentírás. Az Igével éltek és sokan közülük az Ige miatt haltak meg. Nem közömbös, önelégült, nemtörődöm keresztények voltak, sekélyes hitérettel. Tisztában voltak vele, hogy Isten Igéjének ereje nélkül nem állhatnak ellen a velük szemben felsorakozó gonoszság erőinek.

Wiclif Jánost fűtötte a szenvedély, hogy angolra fordítsa a Bibliát, amit aztán az átlagember is olvashat és megérthet. Mivel azonban ez tilos volt, a hitéért vizsgálat alá vonták, eretneknek nyilvánították és halálra ítélték. A perben így szólalt fel: „Mít gondoltok – mondta végül –, kivel harcoltok? A sir szélén álló öregemberrel? Nem! Az igazsággal – azzal az igazsággal, amely erősebb nálatok, és le fog győzni titeket»” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 82. o.). Wiclif halála előtti szavai beteljesedtek, Isten igazságának fénye eloszlatta a középkor sötétségét.

Nehéz időkben hogyan találtál vigaszt a Szentírásban?

ISTEN IGÉJÉNEK TOVÁBBADÁSA

Olvassuk el 2Kor 2:14 és 4:1-6 szakaszait! Mit árulnak el ezek a versek Pál bizalmáról akkor is, amikor Isten Igéjének hirdetése során nehézségekbe ütközött?

Az evangélium hirdetése közben Pál apostol előtt hatalmas akadályok meredeztek, de biztos volt benne, hogy Isten Igéje végül diadalmaskodni fog, „Mert mi semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért” (2Kor 13:8).

Hasonló megpróbáltatásokat szenvedtek a reformátorok is, hit által azonban hűségesen kitartottak Isten Igéje mellett. William Tyndale a bátorság példája a látszólag lehangoló túlerővel szemben. Leghőbb vágya volt, hogy pontos, olvasható bibliafordítást adjon Angliának. Elhatározta, hogy az eredeti nyelvekből lefordítja a Bibliát, kijavítja Wiclif száznegyven évvel korábbi fordításának hibáit. Végül őt is letartóztatták és perbe fogták. A németországi Wormsban kinyomtatott fordításának sok példányát elkobozták és nyilvánosan elégették. A perére 1536-ban, Belgiumban került sor. Eretnekség vádjával máglyahalálra ítélték. Hóhérai megfojtották, miközben a máglyára kötözték, majd a testét elégették. A beszámolók szerint utolsó szavait nagy hévvel, hangosan mondta: „Uram, nyisd meg Anglia királyának szemét!” Isten csodálatos módon válaszolt Tyndale imájára. A halálát követő négy éven belül a Biblia négy angol fordítását adták ki. 1611-ben kinyomtatották a King James Bibliát, főként Tyndale munkája nyomán. Ötvennégy teológus dolgozott rajta, akik nagyrészt az ő korábbi angol fordításait vették alapul. Egy becslés szerint az 1611-es King James Biblia Ótestamentumának 76%-a, az Újtestamentumának pedig 83%-a Tyndale fordítása. 2011-ben volt a King James Biblia megjelenésének 400. évfordulója, akkorra már több mint egymilliárd példányt nyomtattak belőle, így világszerte több tízmillió ember életére hatott. Egyáltalán nem volt hiábavaló William Tyndale áldozata! Bármilyen nehéznek is tűntek a körülmények, Tyndale és munkatársai hitték, hogy Isten mindenképpen véghezviszi akaratát. Tyndale életének jelentősége nagy az örökkévalóság fényében.

Hogyan vonatkoznak Tyndale-re is Dán 12:3 és Jel 14:13 versei? Most gondoljunk a saját életünkre! Mi hogyan hatunk az emberekre? Hogyan bátorítanak arra ezek az igék, hogy igyekezzünk az örökkévalóság felé vezetni az embereket, megragadva az alkalmakat?

A LÉLEK VILÁGOSSÁGÁVAL

Luther Márton élete fordulóponthoz érkezett, amikor az egyetemi könyvtárban kutatva egy nap talált egy latin Bibliát, amiről azelőtt nem is tudta, hogy egyáltalán létezik. Fejezetről fejezetre hatalmas örömmel olvasta. Lenyűgözte Isten Igéjének világossága és ereje. Mélyen belemerülve olvasta lapjait, a Szentlélek pedig megvilágosította elméjét. Érezte a Lélek vezetését, miközben a hagyomány által elhomályosított igazságok szinte életre keltek előtte. A Bibliával szerzett első tapasztalata után ezt írta: „Ó, bárcsak nekem is adna Isten egy ilyen könyvet!”

Milyen elveket találunk az alábbi versekben a Biblia magyarázatát illetően?

Jn 14:25-26 _____

Jn 16:13-15 _____

2Pt 1:20-21 _____

Ezekből a versekből óriási erővel árad a bizonyosság, hogy a Biblia íróit ihlető Szentlélek bennünket is vezet a Szentírás olvasásakor. Ő az igazság isteni magyarázója. Sajnálatos, hogy ma sok keresztény kisebbiteni próbálja a Biblia természetfeletti voltát, inkább az emberi oldalt kiemelve. Mivel Sátán már nem tudja elzárni előlünk az Írást, a második legeredményesebb eszközehez folyamodik: igyekszik elérni, hogy az emberek ne tekintsék természetfelettinak, csupán kiváló irodalmi alkotást lássanak benne, vagy ami még rosszabb: az elnyomás eszközének tartsák, amivel kontrol alatt lehet tartani a tömegeket.

A reformátorok világosan látták, hogy a Szentírás csalatkozhatatlan magyarázója a Szentlélek, nem pedig a papok, a prelátusok és a pápák. Feljegyezték Knox János és Mária, skót királynő figyelemre méltó párbeszédét: „Mária így szólt: »Őn így magyarázza az Írásokat, Róma tanítói pedig másképpen. Kinek higgyek tehát, és ki legyen a bíró?« »Istennek higgyen, aki világosan beszél Igéje által – válaszolt a reformátor. – Azt a tanítást, ami nem az Igére épül, se az egyiktől, se a másiktól ne fogadja el! Isten Szava világos önmagában is, s ha valamelyik része sötétnek tűnik, a Szentlélek, aki soha nem szól önmagával ellentétesen, ugyanazt a dolgot világosan megmagyarázza egy másik igével úgy, hogy semmi kétség nem fér hozzá. Csak azok kételkednek, akik csökönyösen megmaradnak tudatlanságukban«” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 222. o.).

EGYEDÜL KRISZTUS ÁLTAL, CSAKIS KEGYELEM BŐL

Olvassuk el Róm 3:23-24, 5:8-10, 6:23 és Ef 2:8-9 verseit! Mit tanítanak ezek az igék a megváltási tervről?

Isten ajándékkul adja az üdvösséget. Szentlelke vezet, hogy hittel fogadjuk el, amit Krisztus ingyen felajánl golgotai kereszthalála által. Jézus, Isten tökéletes Fia engesztelésül áldozta fel az életét értünk. Az isteni igazság tökéletes engedelmességet követel. Krisztus tökéletes élete áll a mi nem tökéletes életünk helyére. A Biblia világosan leírja, hogy mivel megszeg-tük Isten törvényét, az örök halál kárhozata alá esünk. Bűneink, bűnös vá-lasztásaink miatt nem érünk fel az Isten által megkívánt ideálhoz. Ha csak magunkra lennénk hagyatva, képtelenek volnánk eleget tenni a szent Isten helyes, igazságos követelményeinek, ezért halált érdemlünk. Pál apostol viszont jó hírrel erősít: „*a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pe-dig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban*” (Róm 6:23). Ez ajándék, nem érdem szerint kapjuk. Ha a cselekedeteink képeznék alapját, megdolgoz-hatnánk érte, viszont az világlik ki az evangéliumból, hogy nem szerezh-tünk megváltást a cselekedeteinkkel. Luther Márton és más reformátorok felfedezték, hogy Krisztus, egyedül Krisztus az üdvösség forrása. Luther az üdvözítő kegyelemről kezdett prédikálni, és ez vonzotta a tömegeket, az emberek hallani akarták szívből fakadó, életet megváltoztató üzeneteit. Szavai hús vízként felüditették sivár életüket. A középkori egyház tradíciói béklyóba verték az embereket, megkötözték őket több évszázados rituálék-kal, amelyek nem táplálták a lelki életet. Luther biblikus üzenetei a szívü-ket érintették, sokak élete megváltozott. Luthert teljesen lenyűgözte Isten jósága, miközben az Újszövetséget olvasta. Csodálta, hogy az egész embe-riséget meg akarja menteni. Akkoriban az egyházi vezetők azt tanították, hogy a megváltás részint az ember, részint Isten munkája. Luther felfedez-te, hogy Krisztus kereszthalála mindenre, az egész emberiség számára ele-gendő. „Krisztussal úgy bántak, ahogy mi megérdemelnénk, hogy mi olyan bánásmódban részesüljünk, amelyet Ő kapott. Elítélték Őt a mi bűnein-kért, amelyekben semmi része sem volt, hogy mi felmentést kapjunk az Ő igazságáért, amelyben nekünk semmi részünk nincs. Elszenvedte a mi halálunkat, hogy mi elnyerhessük az Ő életét” (Ellen G. White: *Jézus éle-te*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 16-17. o.). Megkapó, remekül megfogal-mazott összefoglaló az evangéliumról, hogy megigazulhatunk az Krisztus igazsága által, „amelyben nekünk semmi részünk nincs”! Nagyszerű ígélet!

ENGEDELMESSÉG: A HIT GYÜMÖLCSE

Milyen tanítást találunk Róm 3:27-31, 6:15-18 és 8:1-2 verseiben az egyedül Krisztus igazsága által nyerhető megváltásról?

Luther korában új szelek kezdtek fújni a keresztyény egyházban. Emberek tízezreit tanították meg arra, hogy ne csak önmagukra, a saját bűneikre, hanem Jézusra tekintsenek. Kétségtelen, hogy amikor magukra néztek, arra, amilyenek voltak, csak elkésérítő dolgokat láttak. Vajon a mai hívők nem tapasztalnak hasonlót? Ezért kell Jézusra figyelnünk!

Isten kegyelme átformál. Londonban Wesley János elment a morva hívők összejövetelére. Ámulattal hallgatta, amint felolvasták Luthernek a Római levélhez írt bevezetőjét. Életében először akkor kezdte megérteni az evangéliumot. Valami megmozdult benne, különösen vonzotta Krisztushoz, aki az életét adta érte. „Éreztem, hogy az üdvösség tekintetében valóban Krisztusban, egyedül Krisztusban bízam. Bizonyosság töltött el, hogy elvette a bűneimet, az én bűneimet is, megmentett a bűn és a halál törvényétől” (John Whitehead: *The Life of the Rev. John Wesley*. M. A. London, 1793, Stephen Couchman, 331. o.).

A keresztyényi élettel kapcsolatban melyik alapvető igazságra mutatnak rá Ef 4:18-24, Kol 1:10, 1Pt 2:2 és 2Pt 3:18 versei?

A reformátorok szisztematikusan tanulmányozták az Igét, hogy még több igazságot felfedezzenek. Nem elégedtek meg azzal, amit már ismertek, sem a csekély vagy semmiféle fejlődést nem biztosító merev vallási tapasztalattal, hanem arra vágytak, hogy jobban megismerjék Krisztust. A középkorban sok bibliakövető keresztyény végtelen nagy árat fizetett hűségéért. Megkínózták, bebörtönözték, elüldözték vagy kivégezték őket. Javaikat, földjeiket elvették, otthonukat felégették, családjukat üldözték. Elűzték őket hazájukból, és ők azt a várost keresték, „melynek építője és alkotója az Isten” (Zsid 11:10). Áldást mondtak hóhéraikra, amikor kínozták őket, a sötét, nyirkos cellákban sínylődve pedig számot tartottak Isten ígéreteire, hogy fényesebb jövőt hoz. Börtönbe vetették őket, mégis szabadok voltak – szabadok Krisztusban, Igéjének igazságaiban, közeli visszatérésének reménységében.

Önmagunkra nézve milyen reménységünk lehet az üdvösség tekintetében?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Isten hűséges szolgálói nem egymaguk dolgoztak. Miközben a levegőbeli fejedelemségek, hatalmasságok és gonosz lelkek összefogtak ellenük, az Úr nem hagyta el népét. Ha szemük megnyílt volna, éppúgy látták volna, hogy mennyei lények segítik őket, miként a régi próféta. Amikor Elizeus szolgálja az őket körülvevő és a menekülés minden lehetőségét elvágó ellenséges seregre mutatott, a próféta így imádkozott: »Óh, Uram! nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson« (2Kir 6:17). Íme, a hegy tele volt tüzes szekerekkel és lovakkal! A menny serege ott állomásozott, hogy megvédje Isten emberét. Így vigyáztak Isten angyalai a reformáció ügyét szolgáló munkásokra is...

Amikor hatalmas ellenség fogott össze, hogy a reformált hitet megdöntse, és úgy tűnt, hogy ezek fognak kardot rántani ellene, Luther ezt írta: »Sátán kimutatja dühét. Istentelen főpapok ármánykodnak és háború fenyeget bennünket. Buzdítsátok a népet, hogy küzdjön vitézül Isten trónja előtt imában és hitben, hogy ellenségeink Isten Lelke által legyőzve nyugodni kényszerüljenek! Legfőbb szükségletünk és legfőbb dolgunk az imádkozás! Tudja meg a nép, hogy ki van téve a kard élének és Sátán haragjának! Ezért imádkozzon!« (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 185. o.)!

Az evangélium alapja a hit általi megigazulás hatalmas igazsága, amit Luther újból felfedezett. Ez a fundamentuma az üdvösség reménységének. Az „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű énekében megszólaltatja az evangélium lényegét: „A harcra erőnk mit sem ér, Mi csakhamar elesnénk; De küzd értünk a hős vezér, Kit Isten rendelt mellénk. Kérdezed: ki az? Úr Jézusom az, Ki Isten Fia, Az ég és föld Ura, Ő a mi diadalmunk” (*Hitünk énekei. Gyülekezeti énekeskönyv*. Budapest, 2002, Hetednap Adventista Egyház, 285. ének).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit mondhatunk a kegyelem és a törvény, illetve a hit és a jó cselekedetek egyensúlyáról?
- 2) Miért könnyű belecsúszni a törvényeskedő mentalitásba? Hogyan határoznánk meg a törvényeskedés fogalmát? Miért ártalmas a keresztény hitre nézve?
- 3) Veszélyes lehet, ha valaki nem érti jól a „kegyelem általi megváltás” gondolatát? Hová vezethet egy ilyen félreértés?
- 4) Mire utal az „olcsó kegyelem” kifejezés? Lehet „olcsó” a kegyelem?

BALÁSSY LÁSZLÓ: ISTEN

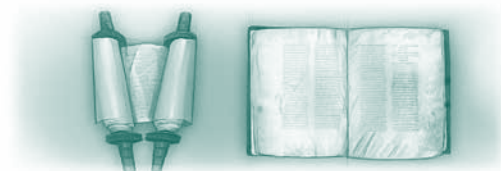

Egyszer tudnék csak Róla énekelni,
úgy, mint szeretnék! De csak dadogás
marad a szavam, sűrke és esetlen
és gyermekes. Csak ennyi. Semmi más.

Egyszer tudnám elmondani, mit érzek,
mikor lelkemhez ér a Végtelen,
s csak állok, s tudom: minden oly kevés,
olyan szegényes, oly igénytelen.

Tudom, hogy néz és tudom, hogy szeret,
tudom, hogy vár és a lelkembe lát,
és minden szónál kedvesebb előtte,
ha megtalálja bennem önmagát.

Két tanúbizonyság

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 119:89; Ézsaiás 54:17;

Dániel 7:25; Zakariás 4:14; Jelenések 11:3-6, 15-18; 12:5-6, 14-15

„Megszáradt a fű, elhullt a virág; de Istenünk beszéde mindörökre megmarad” (Ézs 40:8)!

Az évszázadok folyamán Isten Igéjét boncolgatták, voltak, akik kételyeket ébresztettek vele szemben vagy félredobták. Leláncolva tartották kolostorokban, köztereken elégették, darabokra szaggatták. Azokat, akik hittek a Bibliában gúnyolták, nevetségessé tették, börtönbe vetették, sőt ki is végezték, mindezek dacára az Írás megmaradt. A középkori egyház üldözte a Bibliát követő, hűséges keresztényeket, Isten Igéjének világossága azonban felragyogott a sötétben. Az elnyomás és üldözés nem állította le az Ige hirdetését. Az angol bibliafordítót, William Tyndale-t perbe fogták a hitéért. Amikor megkérdezték tőle, hogy ki segített a legtöbbet neki Isten Igéjének terjesztésében, egy darabig gondolkodott, majd ezt válaszolta: „Durham püspöke”. Az előljárók megdöbbenek. Tyndale elmondta, hogy egy alkalommal a püspök a bibliafordítás egy egész szállítmányát felvásárolta, majd nyilvánosan elégette. Azonban nem tudta, hogy ezzel milyen nagy segítséget nyújtott az igazság ügyének. A szokásosnál jóval magasabb áron vette meg a Bibliákat. A nagy bevételből Tyndale azután sokkal több példányt nyomtattathatott ki, mint amennyit elégették. A porba tiport igazság újból és újból teljes erővel felragyogott. Ezen a héten a Szentírás és a keresztény hit elleni egyik leggonoszabb támadással foglalkozunk. A francia forradalom idején patakokban folyt a vér Franciaország utcáin. Párizs közterén felállították a guillotint, ezrek életét oltották ki. Az ateizmus államvallás lett, de Isten Igéjének tanúbizonyságát mégsem hallgathatták el.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 12-17. fejezetét!

KÉT TANÚBIZONYSÁG

Miután elolvastuk Jel 11:3-6 szakaszát, soroljuk fel a két tanúbizonyság öt ismertetőjegyét!

Zakariás próféta könyve 4. fejezetében arról olvasunk, hogy a próféta két olajfát látott az arany gyertyatartó két oldalán. A *Jelenések könyve* 11. fejezetében ugyanez a kép jelenik meg. Zakariás megtudja, hogy „Ezek ketten az olajjal fölkenetek, akik az egész föld Ura mellett állnak” (Zak 4:14, ÚRK). Az olajfák látják el olajjal a gyertyatartót, hogy világíthasson. Ez a zsolttáros szavaira emlékeztet: „*Igéd mécses a lábam előtt, és ösvényem világossága*” (Zsolt 119:105, ÚRK). Az olaj a Szentlélek jelképe (Zak 4:2, 6). Jelenések 11. fejezetében János látja, hogy a Szentlélek erejével hirdetik Isten Igéjét, ami világosságot áraszt a földre. A két tanúbizonyság prófétál, és az általuk megjövendölt ideig nem esik az eső. Hatalmuk van arra, hogy a vizet vérré változtassák és csapásokkal sújtsák a földet. Isten szavára Illés kijelentette, hogy nem lesz eső Izraelben, és imájára válaszul három és fél évig nem is esett (lásd Jak 5:17). Baál hamis prófétái hiába próbáltak meg véget vetni az aszálynak, de amikor Illés Istenhez fohászzkodott, eleredt az eső (1Királyok 17-18. fejezet). Isten szavára Mózes különböző csapásokat hozott Egyiptomra, a víz is vérré vált, mert a fáraó nem akarta szabadon engedni Isten népét (2Mózes 7. fejezet). Akik ártani akarnak a Szentírásnak, azokat a szájkükből kijövő tűz emészti meg. „*Miután ti ilyen szóval szóltatok, imé én tűzzé teszem szavamát a szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megeméssze őket*” (Jer 5:14, ÚRK)! Isten Igéje ítéletet mond elutasítóira. Szava olyan, mint a megemésztő tűz. Jn 5:39 versében Jézus kijelenti, hogy az ószövetségi Szentírás bizonyosságot tesz róla. Azt is mondja, hogy az evangéliumot hirdetni fogják majd „*bizonysággul*” (Mt 24:14), a bizonyoságtétel alapja pedig az Ó- és az Újszövetség. Mindkét igében ugyanazt a *martűsz* szógyökből származó szót találjuk, mint Jel 11:3 versében.

Ki a két tanúbizonyság? E bibliai pontok és Jelenések 11. fejezetének jellemzői alapján arra következtethetünk (noha nem dogmaszerű kijelentésként), hogy a két tanúbizonyság a Szentírás Ó- és Újszövetsége, amelyek az isteni világosságot és igazságot közvetítik a világnak.

Ma sok keresztény hajlamos alulértékelni az Ószövetség jelentőségét, mint ami idejétmúlt, vagy amire az Újszövetség miatt már nincs szükség. Miért rettenetesen rossz az ilyen hozzáállás?

PRÓFÉTAI IDŐK

Vessük össze Jel 11:3, 12:5-6 és 14-15 szakaszait Dán 7:25 versével! Milyen hasonlóságokat találunk az ezekben említett prófétai időszakok között?

A két tanúbizonyság „zsákruhába öltözve... ezerkétszázhatvan napig” (Jel 11:3, ÚRK) prófétál. Ez ugyanannyi időt jelöl, mint a negyvenkét hónap, amíg a „pogányok” (az Isten igazságával szembehelyezkedők) „a szent várost tapodják” (Jel 11:2). Isten ellenségei ezerkétszázhatvan napig ($42 \times 30 = 1260$; az apokaliptikus próféciaiban minden nap egy évet jelképez) tapodják Isten igazságát, a két tanúbizonyság, az Ó- és az Újtestamentum próféciai pedig ez idő alatt hangzanak ellenük. Amint a 4. tanulmányban már láttuk, Dán 7:25 versében az áll, hogy a Római Birodalom felbomlása után kiemelkedő kis szarv hatalma üldözi Isten népét „egy időszakra meg két időszakra és egy fél időszakra” (RÚF). Az „idő” egy év (360 nap), ami három és féllal megszorozva ezerkétszázhatvan napra jön ki. Jel 12:6 Isten népe üldöztetésének ezerkétszázhatvan napjáról szól, továbbá a 14. versben az áll, hogy „ideig, időkig és az időnek feléig”. Jel 13:5 verse negyvenkét hónapot említ, Jel 11:2-3 verseiben pedig szerepel negyvenkét hónap és ezerkétszázhatvan nap is. Ezek a próféciaik ugyanannak a történelmi időszaknak különböző aspektusait írják le. Amikor semmibe veszik a Szentírás tekintélyét, más (emberi) hatalmak emelkednek fel. Ez gyakran az Isten Igéjének hirdetői elleni üldözéshez vezet. Ez történt 538-1798 között, a pápai uralom idején, amikor a középkori egyház mély lelki sötétségbe süllyedt. Isten parancsai helyett emberi rendelkezéseket fogadtak el, emberi tradícióik árnyéka vetült az evangélium egyszerű üzenetére. A római egyház a világi hatalommal összefogva egész Európára kiterjesztette hatalmát. Az ezerkétszázhatvan nap ideje alatt Isten Igéje – két tanúbizonysága – zsákruhában járt. A bennük foglalt igazságokra a tradíció és a rituálék hatalmas rétege nehezedett, de a két tanúbizonyság tovább prófétált, a Biblia akkor sem hallgatott. Isten Igéje megmaradt még a lelki sötétség közepe is. Mindig voltak, akik nagy becsben tartották és útmutatásai szerint éltek, de Európa lakosainak tömegeihez képest ők csak kevesen voltak. A valdensek, Husz János, Prágai Jeromos, Luther Márton, Zwingli Ulrich, Kálvin János, a Wesley fivérek és más reformátorok hűségesen kitartottak amellett, amit Isten Igéjéből megértettek.

Nevezzünk meg olyan tanításokat, amelyeket ma is sok keresztény vall, pedig emberi hagyományok, nem Isten Igéje alapján állnak!

A KÉT TANÚBIZONYSÁG MEGÖLÉSE

Olvassuk el Jel 11:7-9 szimbolikus verseit! E szakasz jövendölése szerint minek kellett megtörténnie Isten két tanúbizonyságával, az Ó- és az Új-testamentummal?

Kr. u. 538-ra a pogány Római Birodalom összeomlott. Justinianus, keletrómai császár a polgári, a politikai és a vallási hatalmat is átadta Vigiliusz pápának. Elkezdődött a középkori egyház uralmának hosszú korszaka, ami 1798-ig tartott. 1798. február 10-én Berthier, francia tábornok bevonult Rómába, és IV. Piusz pápát fogságba vitte Franciaországba. Ez a dátum jelzi a római egyház világi hatalmának, egyben a Dániel és Jelenések próféciájában megjövendölt ezerkészsázhatvan napos/éves időszaknak a végét. Krisztus előtt mintegy ötszáz évvel Dániel ilyen pontossággal megjövendölt kétezerháromszáz évvel későbbi, sőt még távolabbi eseményeket. Valóban bizhatunk tehát a Biblia próféciáiban! Ez idő alatt az Ige bizonyágtétele életben tartotta az evangélium igazságát, ám még nagyobb veszélyek közelegtek. A feneketlen mélységből feljövő fenevad (Sátán) harcolt a Szentírás ellen. Az 1789-ben kezdődő francia forradalommal új támadásokat intézett a Biblia tekintélye ellen. A francia forradalom idején hivatalosan megalapították az ész istennőjének a kultuszát, az állam által támogatott ateista vallást, hogy azzal váltsák fel a kereszténységet. 1793. november 10-én az egész országban megtartották az ész istennőjének az ünnepét, az utcákon Bibliákat égettek. Kijelentették, hogy nincs Isten, a halál pedig örökké tartó alvás. Sátán istentelen emberek által igyekezett megölni Isten két tanúbizonyságát, akiknek holtteste *„annak a nagy városnak az utcáján lesz, amelyet lelki értelemben Sodomának és Egyiptomnak hívnak, ahol az ő Urukát is megfeszítették”* (Jel 11:8, ÚRK). Az igaz Istent elutasító Egyiptomban (2Móz 5:2) számos bálványt tiszteltek, Sodoma pedig az égbekiáltó erkölcstelenséget jelképezi. Az ateizmus és az erkölcstelenség forrongásának és vérontásának tombolása közepette leráztak minden normális korlátot.

Jel 11:9 verse szerint Isten két tanúbizonyságának holtteste temetetlenül hevert *„három és fél napig”* (ÚRK). A prófétai „napok” éveket jelölnek, tehát ez három és fél valós évet jelent. A francia forradalom alatt az ateizmus a tetőfokára hágott, legalábbis mintegy három és fél évig. 1793. november 26-án adták ki Párizsban azt a rendeletet, ami eltörölte a vallást, 1797. június 17-én azonban a francia kormány hatályon kívül helyezte a vallást korlátozó törvényeit.

A KÉT TANÚBIZONYSÁG FELTÁMADÁSA

Milyen jövődölést találunk Jel 11:11 versében Isten Igéjével kapcsolatban?

A francia forradalom végén képletesen szólva Isten Igéjének újból életre kellett kelnie. A prófécia hatalmas ébredést vetített előre. Nagy félelem fogta el az embereket, amint látták, hogy az Ige ismét Isten élő hatalma lett az üdvösségre. A 18. század végén Isten elhívott férfiakat és nőket, akik készen álltak a világ végére is eljuttatni az evangéliumot. Szélsébesen terjesztették a Biblia üzenetét, mint pl. William Carey, aki Indiába utazott, és több tucat indiai nyelvjárásra lefordította a Bibliát. Az Ige ereje hajtott a misszionáriusokat, akik a világ különböző pontjaira indultak.

Nem a véletlen műve volt, hogy a francia forradalom után világszerte missziós törekvések kezdődtek. Isten Igéje élő, és noha sokak számára „halottak” tűnt, tovább élt a hívők szívében, majd ismét teljes életre kelt, amint *A jelenések könyvének* próféciája megjövendölte. „A hitetlen Voltaire egy ízben kevélyen így szólt: »Unom már hallani, amint folyton ismételtetik, hogy tizenkét ember alapította a kereszténységet. Be fogom bizonyítani, egy ember is elég, hogy véget vessen neki.« Már több nemzedék ideje telt el a halála óta. Emberek milliói fogtak össze a Biblia elleni harcban, de annyira eredménytelenül, hogy ahol korábban száz volt, most tízezer, sőt százezer példány van Isten könyvéből. Az egyik korai reformátornak a keresztény egyházzól mondott szavai szerint »a Biblia olyan üllő, amely már sok kalapácsot elkoptatott« (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 249. o.).

Mit mondanak Zsolt 111:7-8 és 119:89 versei az Igéről, és miért bízhatunk ebben?

Isten Igéjét lehet támadni, elnyomni, de eltörölni soha! Még a keresztények közül is sokan, különböző úton-módon aláássák tekintélyét, megkérdőjelezik bizonyos részeit vagy annyira hangsúlyozzák emberi oldalát, hogy elveszítse isteni jellegét, gyengíteni próbálják Isten igazságának értékét.

Soha, semmiféleképpen nem engedhetjük, hogy elkábítsanak bennünket az Isten Igéje elleni támadások. A Biblia ma is él, az emberek szívéhez szól, új életet lehel azokba, akik hajlandóak hallgatni rá és követik tanításait.

Mely próféciák jelentik neked a legtöbbet? Miért?

AZ IGAZSÁG DIADALA

Az ellenség támadásai dacára Isten földi műve dicsőséges módon tetőzik majd. Az evangéliumot hirdetik „*minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek*” (Jel 14:6, ÚRK). A Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem azzal ér véget, hogy Krisztus elsöprő vereséget mér a pokol erőire. Isten országa diadalt arat a gonoszság felett, az Úr az egész világegyetemből örökre eltörli a bűnt. Jelenések 11. fejezete úgy kezdődik, hogy Sátán a francia forradalom által megpróbálta elpusztítani a kereszténységet, kitörölni az emberekből az Istenbe vetett hitet, de a fejezet végén Isten országa diadalt arat a gonoszság fejedelmei és erői felett. Vigasztalás ez mindazok számára, akik Krisztus és igazsága ügyéért esnek tüzes megpróbáltatások közé.

Jel 11:15-18 szerint milyen eseményekre kerül sor az idő végén, amikor felharsan a hetedik trombita hangja?

Ennek a világnak az országai a mi Urunkéi lesznek. Krisztus győzelmet arat, a gonosz vereséget szenved. Jézus nyer, Sátán veszít. Az igazság diadalmaskodik, uralkodik. Jól tesszük, ha helyt adunk a következő kijelentésnek: „Ami emberi tekintélyen alapszik, megghiúsul; de ami Isten változhatatlan szavának sziklájára épül, örökké megáll” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 249. o.).

Jel 11:19 szerint mit látott János megnyílni a mennyben, és mit pillantott meg ott?

János tekintete előtt feltárult a menny, és amint bepillantott a szentek szentjébe, meglátta a szövetség ládáját. Az eredeti, mennyei templom mintájára készült ószövetségi szentélyben Isten dicsősége a szövetség ládáján álló két angyal között jelent meg. A szövetség ládájában volt Isten törvénye. Csakis kegyelemből üdvözülünk, hit által, de az Isten törvénye iránti engedelmeségünk mutatja hitünk valódiságát. Isten törvénye az ítélet alapja, mércéje (Jak 2:12). Ez a tény különösen fontos és időszerű lesz az idők végén (lásd Jel 12:17; 14:12).

Jelenések 11. fejezetében éles ellentét feszül a francia forradalom idején megnyilvánuló istentelenség és Isten hatalmas diadala között. Milyen üzenetet találunk ebben ma?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Amikor a vallási és világi hatóság betiltotta a Bibliát; amikor igazságait kiforgatták és mindent megtettek, amit csak ember és démon megtehet, hogy a nép figyelmét eltereljék róla; amikor azokat, akik hirdetni merték szent igazságait, hitükért üldözték, elárulták, kínozták, börtönbe vetették, vértanúvá tették, vagy arra kényszerítették, hogy fellegrákokban és a föld barlangjaiban és üregeiben keressenek menedéket – akkor a hű tanúbizonyságok gyászruhában profétáltak. De a biznyságtevés az 1260 éves időszak alatt sem szűnt meg. Voltak a legsötétebb időkben is hűséges emberek, akik szerették Isten szavát és féltették becsületét. E hű szolgák bölcsességet, erőt és képességet kaptak Isten igazságának hirdetéséhez” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 237. o.).

„Amikor Franciaországban általánosan elvetették Isten és féltették a Bibliát, a gonosz emberek és a sötétség lelkei ujjongtak, mert elérték rég vágyott céljukat – íme egy ország, amely mentes Isten törvényének fékező erejétől... Isten Lelkének fékező ereje, amely ellenőrzést gyakorol Sátán kegyetlen hatalmán, nagymértékben visszavonatot, és így az, akinek az egyetlen öröme az emberek tönkretétele, szabad kezet kapott, hogy véghezvigye szándékát. Azoknak, akik a lázadáshoz csatlakoztak, le kellett aratniuk a gyümölcsöket, míg végül az ország már annyira megtelt bűnnel, hogy az már le sem írható borzalmai miatt. Letarolt tartományokból, romokban heverő városokból szörnyű kiáltás hangzott fel – a legkeserűbb gyötrelmek kiáltása. Franciaország megrendült, mintha csak földrengés rázta volna. Vallás, törvény, társadalmi rend, család, állam, egyház – mindent elsöpört az a szentségtelen kéz, amely Isten törvénye ellen emelkedett fel” (i. m. 648. o.).

„Ha az egyház megkerüli Isten intézkedéseit és csak részben fogadja el a fényt; ha kinyilatkoztatott feladatait csak részben teljesíti, akkor a vallás elkerülhetetlenül formasággá korcsosul és eltűnik az éltető kegyesség” (i. m. 274. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Hogyan mutatkoztak meg a nagy küzdelem elvei a francia forradalomban?
- 2) Valaki amellet érvelt, hogy nincs Isten. Azt írta, hogy „szabadon kitűzhetjük saját céljainkat, minden intellektuális határvonalon átléphetünk anélkül, hogy figyelnünk kellene a »Tilos az átjárás« táblákra.” Sokak esetében tehát mi motiválja azt, hogy tagadják Isten létét?

GERZSENYI SÁNDOR: ÓRÁNK LEJÁR

Nézd, mennyi jel, mennyi fény, mennyi árnyék!
Mind arra int: Jézusunk visszatér.
Bősz harcra kél ellenünk most a Sátán;
semmit sem ad, bárha mindent ígér.
Hogy reng a föld! Halld, miként zeng az ég!
Vedd hát ma kézbe az áldott Igét!
Nincs messze már. - Óránk lejár.
Légy hű halálig, s a szívére zár!

Várd, mint a hű szolga Jézust, a Gazdát!
Bár késni látszik, te virrasztva várd.
Tedd szorgosan, mit reád bíz a Lélek,
ünnepre készülve őrizd ruhád!
Csak nézz az Úrra és semmit se félj!
Fönn égi hon vár rád, mennyei cél.
Nincs messze már. - Óránk lejár.
Légy hű halálig, s a szívére zár!

A remény motiváló ereje

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ezsdrás 7:7-13; Dániel 8:14; 9:20-27;
Máté 24:27, 30-31; 1Thesszalonika 4:13-18; 2Péter 1:19-21

„Így szólnak azon a napon: Íme, a mi Istenünk, akiben reménykedtünk, hogy megtart minket. Ő az ÚR, akiben reménykedtünk, örüljünk és örvendezzünk szabadításának” (Ézs 25:9, ÚRK)!

Krisztus második adventje a Szentírás egyik központi témája, aranyfálként húzódik végig szent lapjain. Egy teológus szerint az Ószövetségben ezernyolcszáznegyvenöt utalást találunk rá, az Újszövetség kétszázhatvan fejezetében pedig több mint háromszázat, minden huszonötödik vers említi, az Újtestamentum huszonhét fejezetéből huszonhárom szól róla.

Miután Európában elakadt a reformáció, megoszlások, küzdelmek akadályozták, az Újvilágban, a későbbi Egyesült Államokban meggyökerezett a protestantizmus. Ott is sokan igyekeztek felkarolni az igazság ügyét, így a második advent igazságát is, köztük egy baptista farmer, William Miller. A Biblia tanulmányozása során erősödött meg a hite, hogy Jézus hamarosan, még az ő életében visszatér. Hirdetni kezdte ezt az üzenetet, amivel egy mozgalmat indított. A mozgalomra nagy csalódás következett, azonban sok ember előtt olyan bibliai igazságokat tártak fel, amelyek egészen máig időszerűek.

E heti tanulmányunkban annak járunk utána, hogy miért töltötte el évszázadokon át örömmel a hívők szívét Krisztus visszatérése, illetve hogyan készülhetünk fel erre a hatalmas eseményre.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 18-21. fejezetét!

VISSZATÉRÉSÉNEK ÍGÉRETE

A reformátorok és a Hollandiából az Újvilágba induló zarándokok vágyakozva gondoltak Jézus visszatérésére, örömteli eseménynek tartották. Wiclif János úgy tekintett előre a második adventre, mint ami az egyház reménysége, Kálvin minden reformátor nevében nevezte „a legnagyobb jóval kecsegtető eseménynek”. Isten hűségesei alig várták Krisztus visszatérését, nem félték tőle.

Olvassuk el Jn 14:1-3, 1Thessz 4:13-18 és Tit 2:11-14 verseit! Miért erősítik évszázadok óta a keresztények reménységét ezek a bibliai szakaszok?

Érthető, hogy Krisztus visszajövetelének hite miért kelt reményt és örömet a hívő keresztényekben. Arra az időre mutat előre, amikor már nem lesz többé betegség, szenvedés és halál. Véget ér majd a szegénység, az igazságtalanság és az elnyomás korszaka, mint ahogy a küzdelemé, a harcés és a háborúé is. Előrevetíti minden kor megváltottainak békés, boldog, örök életét, amit Krisztussal tölthetnek.

„A Megváltó hű követői minden korban az Úr eljövetelében reménykedtek. *»Ismét eljövök«* - mondta Jézus búcsúzóul az Olajfák-hegyén, és ez az ígélet fénybe borította tanítványai előtt a jövőt. Öröm és reménység költözött szívükbe, amit a fájdalom nem tudott elfojtani, sem a megpróbáltatás megfakítani. Szervedés és üldözés közepette *»a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőséges megjelenése«* volt a *»boldog reménység«*. Amikor a thesszalónikai keresztények sírva temették el szeretteiket - akik azt remélték, hogy szemtanúi lesznek az Úr eljövetelének -, tanítójuk, Pál felhívta figyelmüket a feltámadásra, amely a Megváltó adventjekor lesz. Akkor a Krisztusban elhunytak feltámadnak, és az élőkkel együtt elragadtatnak, hogy találkozzanak az Úrral. *»És ekképpen - mondta - mindenkor az Úrral leszünk. Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel«* (1Thessz 4:17-18)” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 263. o.).

Hitünk szempontjából miért különösen fontos a második advent? Tudjuk, hogy a halottak alszanak (lásd a 10. tanulmányt). Ennek fényében miért olyan nagy a jelentősége ennek a tanításnak? Máskülönben miért lennének reménytelen helyzetben, ahogy Pál is mondta (1Kor 15:15-18)?

VÁRAKOZÁS

A reformátorok hittek Krisztus valóságos, látható, hallható, dicsőséges visszatérésében, de az ezzel a bibliai igazsággal kapcsolatos felfogás fokozatosan megváltozott. A 19. században népszerű prédikátorok azt tanították, hogy Krisztus visszatér megalapítani országát a földön, és akkor kezdetét veszi a béke ezeréves korszaka. Ez lelki közönyhöz vezetett, csökkenni kezdett az elkötelezettség a hit értékei iránt. Krisztus tanítványai is tévesen gondoltak a Messiás eljövetelére. Úgy képzelték, hogy győztes hadvezérként jelenik meg, letöri a római szolgaság igáját, és nem a bűn kárhoztatása, láncai alól szabadítja fel az embereket. Ezért nem látták jól eljövetelének módját.

Hogyan jön vissza az Úr? Mit tudunk meg erről Mt 24:27, 30-31, ApCsel 1:9-11 és Jel 1:7 verseiből?

Amikor Krisztus kisdedként először eljött, csak igen kevesen figyeltek fel rá a betlehemi jászolban. Visszajövetelét azonban „minden szem” meglátja majd. Minden fül meghallja az érkezését jelző trombitaszót, minden földi ember meglátja dicsőségét. Nem kell tévedésbe esnünk! A Szentírás világossá teszi a második advent eseményeit. „A Biblia egyik legsúlyosabb, ugyanakkor legnagyobb igazsága az, hogy Krisztus második eljövetelel lezárul a megváltás csodálatos munkája. Jézus, aki »a feltámadás és az élet«, Isten népében, amely oly sokáig zarándokolt »a halálnak földében és árnyékában« azt a drága és boldogító reménységet ébresztette, hogy eljön, és hazaviszi »azt, akit eltaszított magától«. A második adventről szóló üzenet a Szentírás alapvető tanítása. Attól a naptól kezdve, hogy az első emberpár fájó szívvel elhagyta az Édent, a hit gyermekei arra várnak, hogy a Megígért eljőjön, megtörje a pusztító hatalmát és visszavigye őket az elveszett Paradicsomba” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 261. o.). Az egykori adventista vezető, Luther Warren ezt szokta mondani a fiataloknak: „Az az egyetlen módja a Krisztus eljövetelére való felkészülésnek, ha felkészülünk, és készenlétben is maradunk.” Krisztus közeli visszatérésének üzenete mindannyiunkat sürget, hogy vizsgáljuk meg szívünket, tartsunk számvetést lelki életünkben. Figyelmeztet, hogy istenfélő életet éljünk. A második advent dicsőségének ragyogó fényességében senki nem maradhat semleges.

Hogyan bátorítanak Krisztus visszatérésével kapcsolatban 1Thessz 5:2-5 és Zsid 9:28 versei?

WILLIAM MILLER ÉS A BIBLIA

Isten felhasználta a reformátorokat, hogy az emberek újból megismerjék a Krisztusba vetett hit általi megigazulás tanítását. William Millert pedig arra indította, hogy ismét felfedezze, milyen is lesz Krisztus visszatérésének módja. A Szentírás tanulmányozása közben Miller megértette, hogy Krisztus jobban szereti őt, mint azt valaha gondolta. Kezében egy tollal és egy jegyzetfüzettel kezdte el olvasni a Bibliát *Mózes első könyvétől*. Elhatározta, hogy nem halad gyorsabban, mint ahogy az adott szakaszokat megérti. Hagyta, hogy a Biblia magyarázza önmagát, ígét ígével vetett össze.

A bibliamagyarázat mely elveit találjuk meg Péld 8:8-9, Ézs 28:9-10, Jn 16:13 és 2Pt 1:19-21 verseiben?

William Miller ígét ígével hasonlított össze, és így feltárultak előtte a Biblia titkai. Mint aki elrejtett kincset keres, úgy kutatta az Igét, és gazdag lett a jutalma. A Szentlélek feltárta előtte Isten Szavát. Ugyanolyan szorgalommal közelített a próféciához, mint a többi bibliai szakaszhoz, amit tanulmányozott.

Mit tanítanak Dán 1:17, 2:45, 1Pt 1:1-11 és Jel 1:1-3 versei a bibliai próféciák megértéséről?

A prófétai könyvek szimbólumai nem bezárt titkok. A szerető Isten azért adta a prófétai kijelentéseket, hogy felkészítsen a világban hamarosan kibontakozó eseményekre. William Miller megértette, hogy a prófécia magyarázza legjobban önmagát. A Biblia világosan rámutat a szimbólumok jelentésére. A fenevadak királyokat vagy országokat jelképeznek (Dán 7:17, 23), a szél pusztítást jelöl (Jer 49:36), a víz pedig népeket vagy nemzeteket (Jel 17:15). Az asszony az egyház szimbóluma (Jer 6:2; Ef 5:22-32). Dániel és Jelenések idői próféciáinak is szimbolikus a nyelvezete, amely szerint egy prófétai nap egy valós évet jelöl (4Móz 14:34; Ez 4:6). William Miller ezeket a bibliamagyarázati elveket alkalmazva meglepetten azt gondolta, hogy Krisztus visszatérésének az idejét fedezte fel.

Hitünk szempontjából miért különösen fontos a prófétai szimbólumok helyes megértése?

2300 NAP DÁNIEL 8:14 VERSÉBEN

William Miller megfigyelte, hogy a próféták által megjövendölt események pontosan teljesedtek: Ábrahám leszármazottainak négyszáz éves egyiptomi tartózkodása, Izrael negyven évig tartó pusztai vándorlása, Izrael hetven éves fogsága és az Izraelnek adatott hetven hét (1Móz 15:13; 4Móz 14:34; Jer 25:11; Dán 9:24).

Mit árulnak el Mk 1:15, Róm 5:6 és Gal 4:4 versei az első advent isteni menetrendjéről?

Miller tanulmányozta a próféciákat, igét igével összevetve. Arra a következtetésre jutott, hogy mivel az egész Bibliában felfedezhető az isteni menetrend, lennie kell Urunk második eljövételére vonatkozó idői meghatározásnak is.

Dán 8:14 értelmében milyen eseménynek kellett megtörténnie a kétezerháromszáz év végén?

William Miller elfogadta azt az általános nézetet, ami szerint a „szentély megtisztítása” a föld tűz általi megtisztítását jelenti. Szorgalmasan kutatta a Szentírást, hogy jól értse ezt a kiemelkedően fontos eseményt. Felfigyelt rá, hogy összefüggés van Dániel 8. és 9. fejezetei között. „Gábiel, magyarázd meg neki a látomást!” (Dán 8:16, ÚRK) – hangzik a felszólítás. Dániel 8 látomásából a fejezet végére csak a kétezerháromszáz napról szóló rész maradt magyarázat nélkül (lásd Dán 8:27). Az angyal később visszatért Dánielhez, és elmondta: „azért jöttem el, hogy a helyes megértésre tanítsalak” (Dán 9:22, ÚRK; lásd még 9:23, 25-27). Segített, hogy a kétezerháromszáz nap értelmet nyerjen.

Miután az angyal meghagyta Dánielnek: „vedd eszedbe azért a szöveget, és értsd meg a látomást!” (Dán 9:23), ezt mondta neki: „Hetven hét szabatot a te népedre és szent városodra” (Dán 9:24). Hetven hetet, négyszázkilencven évet vágtak le, de miből? Nyilván a kétezerháromszáz napos próféciából, mert a 8. fejezetnek egyedül ezt a részét nem értette a próféta, ezt jött megmagyarázni az angyal.

A hetven hét kezdőpontja adott: „A Jeruzsálem újraképzése felől való szózat keletkezése” (Dán 9:25). Miller tudta, hogy ez a dátum egyszerre mutatja meg a hetven hétről és a kétezerháromszáz napról szóló prófécia kezdőpontját.

A LEGHOSSZABB PRÓFÉTAI IDŐVONAL

Ezsd 7:7-13 szerint mikor adták ki a rendeletet, ami lehetővé tette, hogy a fogoly izraeliták szabadon visszatérhessenek Perzsiából felépíteni a templomukat?

A rendeletet Artaxerxész, Perzsia királya adta ki Kr. e. 457-ben. Ez volt a harmadik rendelet azok sorában, amelyek lehetővé tették a zsidóknak, hogy hazatérjenek és felépítsék Jeruzsálemet, helyreállítsák a templomi szolgálatok rendjét. Mind közül ez volt a legteljesebb, ezért ettől számítjuk a kétezerháromszáz napos/éves prófécia kezdetét.

Dán 9:25-26 versei szerint mikor kezdődik az egész prófétai időszak? Milyen kiemelkedő eseményeket vetít előre a jövődőlés?

Dániel megjövendölte, hogy „*A Jeruzsálem újraépítettése felől való szózat keletkezésétől*” a Messiásig hatvankilenc prófétai hét, azaz négyszáznyolcvanhárom prófétai nap, vagyis év telik el. A rendeletet Kr. e. 457 őszén adták ki, amihez ha hozzáadunk négyszáznyolcvanhárom évet, eljutunk Kr. u. 27 őszéig. A „Messiás” szó jelentése: „Felkent”. Krisztus abban az évben keresztrement, akkor kente fel a Szentlélek (ApCsel 10:38). Keresztsege után „*Galileába ment, és hirdette az Isten evangéliumát. Ezt mondta: Betelt az idő*” (Mk 1:14-15, ÚRK).

Az utolsó prófétai hét közepén, Kr. u. 31 tavaszán, keresztsege után három és fél évvel feszítették Jézust keresztre. Az Isten Bárányára előremutató áldozati rendszer véget ért golgotai halálával. A kép találkozott az előképpel, ezzel megszűntek a ceremoniális rendszer áldozatai.

Olvassuk el Dán 9:27 versét! Hogyan végződik a hetven hétről szóló prófécia?

A zsidóknak kijelölt hetven hét vagy négyszázkilencven év Kr. u. 34-ben végződött, amikor a szanhedrin elutasította az evangélium üzenetét (ApCsel 6:8–7:60).

Négyszázkilencven évet kivonva a kétezerháromszáz évből ezernyolcszázötven évét kapunk a prófécia teljesedéséig. Így jutunk el 1844-ig. William Miller és az első adventisták hitték, hogy Dán 8:14 versében a szentély a föld. Eből arra következtettek, hogy Krisztus 1844-ben jön vissza, akkor tisztítja meg a földet tűz által. (Lásd a táblázatot a pénteki oldalon!)

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Nézzük meg a hetven hétre és a kétezerháromszáz napra vonatkozó ábrát! A „Messiás Fejedelemmel” kapcsolatos események proféciáinak a kiindulási pontja Kr. e. 457, ezen alapszik a hetven hét, továbbá a kétezerháromszáz nap proféciája is, ami 1844-ben végződik.

2300 nap (2300 év)

70 hét (490 év)		1810 év
Kr. e. 457	Kr. u. 34	1844

„William Miller és társai nem értették teljesen az általuk tolmácsolt üzenet tartalmát, akárcsak az első tanítványok. Az egyházban régóta meghonosodott tévedések gátolták meg őket abban, hogy a profécia egyik fontos tételét helyesen értelmezzék. Hirdették azt az üzenetet, amelyet Isten általuk küldött a világnak, de félreértették, ezért csalódtak” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 303-304. o.).

„Isten áldott célja valósult meg azzal is, hogy felhívták az emberek figyelmét az ítéletre. A nagy nap elközelgett, és a gondviselő Isten egy meghatározott idővel próbára tette az embereket, hogy felismerjék, mi van a szívükben. Az üzenetnek az egyház megpróbálása és megtisztítása volt a célja. Meg kellett látniuk, hogy vajon e világhoz ragaszkodnak-e, vagy Krisztushoz és a mennyhez. Állították, hogy szeretik a Megváltót. Most bizonyítaniuk kellett szeretetüket. Vajon készek voltak világi reményeiket és törekvéseiket feladni, és Urunk adventjét örömmel üdvözölni? Az üzenetnek az volt a célja, hogy az emberek meglássák valódi lelkiállapotukat. Az irgalmas Isten figyelmeztette őket, hogy felébredve, bűnbánattal és alázattal keressék az Urat” (i. m. 305. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit tanulhatunk William Miller történetéből? Vajon Isten időnként felülírja téves elgondolásainkat?
- 2) Miért különösen fontos Dán 9:24-27 szakasza ahhoz, hogy meggyőződjünk a Biblia hitelességéről és Krisztus istenségéről?
- 3) Mi a proféciaértelmezés szerepe a megváltási tervben? Miért olyan nagy a proféciák jelentősége Isten tervében?

R. DÁNIEL IRÉN: MINDENÉRT

Áldunk a nyárért,
áldunk az őszért,
áldunk a télért,
tavaszért.

Áldunk a szélért,
áldunk a hóért,
minden biztató
szavadért.

Áldunk esőben,
perzselő fényben,
fagyos viharban,
dermedve.

Áldunk leverten,
áldunk derűben,
nevedben bízva,
remélve.

Áldunk a jóért,
áldunk a rosszért,
beljünk rejtett
kincsedért.

Áldunk, ha értünk,
áldunk, ha kétlünk,
Hozzád kiáltunk
mosolyért.

Áldunk erőben,
áldunk sebekben,
áldunk gödrünkől
felnézve,
Áldunk megtörten,
korunkba görnyedten,
várva gyógyító
kezedre.

Gyatra kis rímek,
mégis derítnek,
miközben ágyam
bevetem.

Áldom a Lényed,
mellyel az éjet
kelő Nap mögé
temeted.

A szentélyből sugárzó fény

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 25:8-9, 40; 3Mózes 16:21, 29-34; 23:26-32; Dániel 7:9-10; Máté 25:1-13; Zsidókhöz 8:1-6; 9:23-28; Jelenések 11:19

„Az elmondottak lényege az, hogy olyan főpapunk van, aki a Magasságos trónjának jobbára ült a mennyekben, annak a szentélynek és igazi sáturnak szolgáltevéjeként, amelyet nem ember épített, hanem az Úr” (Zsid 8:1-2, ÚRK)!

Röviddel az 1844. október 22-i nagy csalódást követően a milleriták közül néhányan rájöttek, hol is hibáztak. A kétezerháromszáz napos prófécia nem Jézus második eljövételére vonatkozik, ahogyan általában gondolták, hanem a mennyei szentélyben végzett munkájára.

A mennyei szentély megtisztítása a földi szentély földi megtisztításának a beteljesülése volt. Ennek a fontos igazságnak a jobb megértése érdekében nézzük meg a Dániel 7. és 8. fejezetei közötti párhuzamokat!

Dániel 7. fejezet

Babilon

Médo-Perzsia

Görögország

Róma

Ítélet a mennyben

Dániel 8. fejezet

-

Médo-Perzsia

Görögország

Róma

A szentély megtisztítása

Ezek a párhuzamok segítenek megérteni, hogy mit jelent valójában a szentély megtisztítása, ami az advent előtti, vizsgálati ítélet.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 22-24. és 28. fejezetét!

A MENNYEI SZENTÉLY

Olvassuk el 2Móz 25:8-9, 40 és Zsid 8:1-6 verseit a két szentélyről! Melyek ezek?

A korai adventhívők az 1844 utáni hónapokban egészen belemerültek a Szentírás tanulmányozásába. Így értették meg, hogy a Biblia két templomot említ: az egyik, amit Mózes épített, az eredeti pedig a mennyben van. Az Igében a „szentély” szó először is a Mózes által, a mennyei mintájára épített sátorra utal, másodszor pedig az „igazi sátorra”, a mennyeire, amire a földi szentély mutatott. Krisztus halálakor jelentőségét veszítette az a szolgálat, amit a földön, előképként végeztek. Az „igazi sátor” a mennyben az új szövetség temploma. Mivel Dán 8:14 prófécijája ebben a korszakban teljesedett, szükségképpen az új szövetség sátora az a szentély, amire utal.

„A 2300 nap végén - 1844-ben - már hosszú századok óta nem volt szentély a földön. Tehát ez a prófécia: *»Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága«* - kétségtelenül a mennyei templomra vonatkozik” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 359. o.).

A pusztai szent sátor a mennyei szentély mintájára készült. A földi szentélyszolgálatok előre vetítették Isten megváltási tervét. Jézus golgotai kereszthalálát jelképezte minden áldozat, amit bemutatnak benne (Jn 1:29), ennek az árán szabadulunk meg a bűn kárhoztatásától, ezért kapunk bűnbocsánatot. Amint elfogadjuk Jézus értünk vállalt áldozatát és megvalljuk bűneinket (1Jn 1:9), bűnterhünk eltűnik. Jézus nemcsak Bárány, aki meghalt értünk, hanem Pap is, aki értünk él!

Zsid 7:25 így magyarázza: *„Ennél fogva mindenkor üdvözítheti is azokat, akik általa járulnak Istenhez, mert mindenkor él, hogy közbenjárjon értük”* (ÚRK). Elveszi a bűn terhét, és megszabadít a bűn hatalma alól (Róm 8:1-4; 2Kor 5:21). Jézus értünk végzi szolgálatát a mennyei szentélyben. Közbenjárására megtört a bűn szorítása az életünk felett. Nem vagyunk többé szolgálói a bűnös természetünknek, Krisztusban szabaddá lettünk a bűn kárhoztatásától és uralmától is, hit által belé kapaszkodva üdvbizonyosságunk van.

Mit jelent számodra a tudat, hogy Jézus érted végzi szolgálatát a mennyben, közbenjár érted? Miért van szükségünk Közbenjáróra? Miért olyan jó hír ez?

A SZENTEK SZENTJÉBEN

Olvassuk el 3Móz 16:21, 29-34, 23:26-32 és Zsid 9:23-28 szakaszait! Miért volt különösen fontos az ókori Izrael számára az engesztelés napja?

A papok az év minden napján végezték szolgálatukat, de az engesztelés napján (héberül *jom kippur*) minden szem a szentélyre szegeződött Izraelben. Mózes harmadik könyve 16. és 23. fejezete konkrét útmutatásokat tartalmaz erre a napra vonatkozóan. Minden hétköznapi tevékenységet szüneteltetni kellett, mindenki böjtölt. Miközben a főpap a szentek szentjében Isten színe elé járult a népért, az emberek a szívüket vizsgálták. Alázatosan, őszinte bűnvallással keresték Istent. Aki az engesztelési napon nem „sanyargatta meg” magát, az „kiirtatott”, nem lehetett többé része a kiválasztott népnek (3Móz 23:27, 29). Az engesztelési napon a főpap az Úr kecskebakjának vérét bevitte a szentélybe, és miután meghintette vele a kegyelem királyi székét, a rézoltár arany szarvait is megkenté, így tisztítva meg az egész szentélyt. Elvégezte a szent helyért való engesztelést, majd kezét az élő kecskebakra tette, és megvallotta felette Izrael bűneit. A bakot ezután kivették a pusztába, örökre kikerült a táborból (3Móz 16:20-22).

A mindennapi szolgálattal a vért a szentélybe vitték, ez mutatta a bűnök feljegyzését (Jer 17:1) és azt, hogy Isten felelősséget vállal végső elrendezéséért. Az engesztelési napon a vétket jelképesen a szentélyből áthelyezték a bűnbaknak, a Sátánt szimbolizáló baknak a fejére. Ez a szertartás mutatott rá arra, hogy a bűn problémájáért Sátánt terheli a végső felelősség. A bűnbakot kivitték messze a pusztába, és így, az engesztelési nap végén tiszta lett a szentély és a nép is. Krisztus a mennyben értünk végzi szolgálatát, ami először a szentélyben történt, a kétezerháromszáz éves prófécia vége, 1844 óta pedig már a szentek szentjében zajlik.

Helyettesünk, Jézus által felmentést kapunk „az Ő igazságáért, amelyben nekünk semmi részünk nincs” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 17. o.). Nekünk tulajdonított igazsága következtében „megsanyargatjuk a lelkünket”, ami a bűntől való elfordulás. Ez azt jelenti, hogy nem fogadjuk el kényelmesen a gonoszságot, nem ragaszkodunk korábban dédelgetett bűneinkhez, nem mentegjük azokat, hanem növekszünk a kegyelemben és szent életet élünk.

Mi az engesztelési nap jelentősége a számunkra ma? Miért kell megmutatkoznia ennek az életünkben?

ELJÖTT AZ ÍTÉLET

Milyen hasonlóságot látunk Dán 7:9-10 és Jel 14:6-7 versei között?

Az ítélet témája fontos a Biblia egészében. „Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az” (Préd 12:16). Jézus az eljövendő ítéletre irányította a hallgatói figyelmét: „minden haszontalan beszédért számot adnak majd az emberek az ítélet napján” (Mt 12:36, ÚRK). Pál apostol még hozzáteszi, hogy Isten „világosságra hozza a sötétség titkait, és megjelenti a szívek szándékait” (1Kor 4:5, ÚRK). Az angyal kijelentette Jánosnak: „eljött az ő [Isten] ítéletének órája” (Jel 14:7).

Olvassuk el Jel 22:10-12 szakaszát! Mi lesz a sorsa az embereknek Jézus visszatérésekor? Milyen világos kijelentést tesz János?

Mivel Krisztus azért jön el, hogy mindenkinek megadja végső jussát, korábban lennie kell egy ítéletnek, ami eldönti, ki mit fog kapni. Visszajövedele után nem lesz újabb esély. Minden ember rendelkezik elég információval ahhoz, hogy meghozza végső, visszavonhatatlan döntését Krisztus mellett vagy ellen.

Mt 25:1-13 szakaszában miért bánik eltérő módon Jézus a hívók két csoportjával?

„Amikor a vizsgálat véget ér, amikor Krisztus megvizsgálta és eldöntötte azoknak az ügyét, akik a korszakok során követőinek vallották magukat, akkor – és nem előbb – a kegyelemidő lejár, és a kegyelem ajtaja bezárul. Ez az egyetlen rövid mondat tehát: »Akik készek valának, bemenének Ővele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó« – elvezet bennünket a Megváltó végső szolgálatán át ennek a nagy munkának, az ember megváltásának befejezéséig” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 369. o.).

Nem kell félnünk az ítélettől. Krisztus által bűnbocsánatunk van, megszabadulunk a bűntehertől, erőt nyerünk az istenfélő élethez és miénk a végső győzelem!

JÓ HÍR A SZENTEK SZENTJÉBŐL

Milyen bátorítást, ugyanakkor hívó szót találunk Zsid 4:14-16 és 10:19-22 verseiben?

A zsidókhoz írt levélnek ebben a részében Pál arra helyezi a hangsúlyt, hogy „ragaszkodjunk”, „járuljunk... bizalommal”, vagyis a hitünk összpontosítson Jézusra, a nagy Főpapra. Jézus minden, amire szükségünk van. Hit által beléphetünk a mennyei szentélybe, „új és élő” úton, amit Jézus nyitott meg számunkra.

A pitvarba betekintve vért látunk a rézoltár szarvain. A szentek szentjében vért látunk a füstölőáldozati oltár arany szarvain, és látjuk, hogy vért hintettek a kegyelem királyi széke előtti kárpitra is.

Jézus vére készíti az utat minden lépéshez. Ez reményt kelt bennünk, mert csak úgy békülhetünk meg Istennel, ha Jézus megbocsát nekünk és eltörli bűneinket. Isten kegyelme végtelen, mint ahogyan igazsága is az. Az igazság pedig nem fogadhatja el Krisztus engesztelését a vétkeinkért, ha előbb Ő nem garantálja, hogy megbocsátja bűneinket, utána pedig ki is törli azokat.

A nagy küzdelem összefüggésében mi a különös jelentősége Jel 11:19 látomásának? Hogyan mutat rá a törvény és a kegyelem elválaszthatatlan kapcsolatára?

A világmindenség tróntermében, Isten jelenlétének káprázatos fényességében és sugárzó dicsőségében, trónusának alapjánál van a frigyláda és abban Isten törvénye. A szentek szentjében nyilatkozik meg Isten igazsága és kegyelme. Nincs olyan földi hatalom, amely megváltoztathatná Isten törvényét, többek között azért sem, mert a mennyben van, a szövetség ládájában. „Mert ez az a szövetség, amelyet azon napok elmúltával kötök az Izráel házával. Ezt mondja az Úr: Törvényemet elméjükbe adom, és szívükbe írom azokat, és Istenük lesznek, ők pedig népemmé lesznek” (Zsid 8:10, ÚRK). Hit által a mennyei templomba lépve bocsánatot nyerünk múltbéli bűneinkre, valamint erőt, hogy engedelmes életet élhessünk Krisztus által, aki meghalt értünk és szívünkbe írja törvényét. Ő „örökre” (Zsid 7:25, RÚF) üdvözít, teljesen felszabadít a bűn büntetése és hatalma alól.

Miért különösen jó hír az, hogy Jézus közbenjár értünk? Miben reménykedhetnénk az evangélium nélkül, amikor megállunk a törvény, az igazság zsinórmértéke előtt?

JÉZUS VÉD AZ ÍTÉLETBEN

Zsid 10:9-14 szakasza szerint mi a különbség a földi szentély papi szolgálata és Jézus szolgálata között, amit a mennyei templomban végez?

Krisztus kereszthalála egyszer és mindenkorra szóló, tökéletes áldozat a bűnökért. A mennyei szentélyben végzett papi szolgálatával megszentel bennünket. Belépett a szentek szentjébe, és Ő a Szószólónk az ítéletben (lásd 1Jn 2:1). „Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét eltörölje, másodsor pedig bűn hordozása nélkül jelenik meg azoknak, akik várják őt üdvösségükre” (Zsid 9:28, ÚRK). Áldozatával és közbenjárásával elrendezte a bűn problémáját, most pedig visszajön mindazokért, akik „vágva várják az ő megjelenését” (2Tim 4:8).

Olvassuk el Zsid 6:19-20 verseit! Hová hív bennünket Jézus? Mit találunk ott?

„Krisztus közbenjárása az emberért a mennyei templomban éppoly lényeges része a megváltás tervének, mint halála volt a kereszten. Halálával Krisztus elkezdte a megváltás munkáját, feltámadása után pedig a mennybe ment, hogy befejezze. Hittel a függöny mögé kell lépnünk, »ahová útnyitóul bement érettünk Jézus« (Zsid 6:20). A Golgota keresztségének fénye tükröződik vissza azon a helyen. Ott többet megérthetünk a megváltás titkaiból. Az ember megváltása végtelen sokba került a mennynek; ez az áldozat arányban áll Isten áthágott törvényének legsúlyosabb kívánalmával. Jézus megnyitotta az utat az Atya trónjához. Közbenjár az emberért, hogy azok, akik hittel fordulnak hozzá, kívánságaikat őszintén Isten elé tárhassák” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 420-421. o.).

A megváltási terv teljes egész, megoldja a nagy küzdelem problémáját és kiszabadítja a bolygót Sátán markának szorításából. Életével Jézus bemutatta Isten szeretetét a világnak, amelynek oly nagy szüksége volt rá, mint ahogyan az egész világmindenségnek is. Halálával a bűn irtóztatós voltát fedte fel, és üdvösséget biztosított az egész emberiségnek. Közbenjárása a mennyei szentélyben engesztelést szerez mindazoknak, akik hit által készek elfogadni.

Mi a kapcsolat Krisztus kereszthalála és a mennyei szentélyben végzett közbenjárása között? Miért elengedhetetlenül fontos része a megváltási tervnek az ítélet?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Jézus nem mentegeti e megváltott bűneit, de rámutat bűnbánatukra és hitükre. Megsebzett kezét az Atya és a szent angyalok előtt felemelve ezekkel a szavakkal kér bocsánatot számukra: név szerint ismerem őket, markaimba metszettem őket. »Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted Te meg« (Zsolt 51:19)! Népe vádlójának pedig ezt mondja: »Dorgáljon meg téged az Úr, te Sátán; dorgáljon meg az Úr, aki magáévá fogadja Jeruzsálemet« (Zak 3:2)» (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 417. o.).

„Az Úr nevét vallókat alázatra és mélységes önvizsgálatra készítse az, hogy Isten népe szennyes ruhában ábrázolva áll előtte. Akik az igazságnak engedelmeskedve valóban megtisztítják a szívüket, a legnagyobb alázattal gondolnak önmagukra. Minél világosabban látják Krisztus szeplőtelen jellemét, annál erősebben vágnak arra, hogy az Ő képéhez hasonuljanak, és annál kevésbé látják tisztának és szentnek önmagukat. Bűnösségünk tudatában azonban Krisztusra kell hagyatkoznunk, aki megigazít, megszentel és megvált bennünket. Nem cáfolhatjuk Sátán ellenünk felhozott vádjait, egyedül Krisztus könyöröghet eredményesen értünk. El tudja hallgattatni a vádolót érveivel, amelyek nem a mi érdemeinken, hanem az övének alapulnak» (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 471-472. o.).

„Most van a nagy engesztelési nap. Az Úr azt kívánta, hogy míg a jelkés szolgálat főpapja Izraelért engesztelést végez, az egész Izrael bűnbánattal és alázattal sanyargassa meg lelkét előtte, hogy ki ne »irtassék... az ő népe közül«. Annak pedig, aki azt akarja, hogy neve bennmaradjon az élet könyvében, most e rövid kegyelmi idő alatt kell bűnbánó szívvel és őszinte megtéréssel megsanyargatnia lelkét Isten előtt» (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 421. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Milyen érzéseket ébreszt bennünk az, hogy Jézus értünk emeli fel megsebzett kezét az Atya előtt? Miért ez az egyetlen reményünk az ítéletben?
- 2) Az engesztelési nap idején élünk. Az engesztelés Isten munkája, így menti meg az elveszett bűnösöket. Miért jó hír ez számunkra?
- 3) Térjünk még vissza Ellen White gondolatához: „egyedül Krisztus könyöröghet eredményesen értünk. El tudja hallgattatni a vádolót érveivel, amelyek nem a mi érdemeinken, hanem az övének alapulnak.” Hogyan lehet ez a reménység valóban a miénk?

BÉRCES JUDIT: HA AKAROD

Gyakran olyan természetes,
hogy mint atyját a gyermek,
mindenben egyre kérlek.
Apró-cseprő dolgokban,
mindenben,
a hétköznapiakban:

Istenem,
légy velem!

Utamon

jöjj velem!

Gyakran olyan természetes,
hogy mint atyját a gyermek,
mindenben egyre kérlek.

De gyakran észreveszem,
hogy már nem vagy velem.
Valamit mondtam, tettem,
valahová magamtól mentem,
s már nem fogod kezem.
Olyankor olyan nehéz kérnem.

Nincs hozzá
gyermeki jogom.

Olyankor csak azt mondhatom:

Uram: Ha akarod...

Ha akarod, megtisztíthatsz...

Ha akarod, visszaállíthatsz...

Ha akarod, vezethetsz

újra a jóra!

Ha akarod...

Áldalak,
hogy válaszod
mindig kész,
s már nyújtod kezed,
hogy megérints:
Akarom!

Isten uralmának alapja

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Példabeszédek 28:9; Prédikátor 12:15-16;
Dániel 7:25; Jelenések 14:6-12

„Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzék a többi utódjával, akik megőrzik az Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus bizonyágtétele” (Jel 12:17, ÚRK).

Az adventisták a Biblia elmélyült kutatása nyomán megértették a mennyei szentek szentjében lévő törvény jelentőségét. Isten törvényének szívébe tekintve felfedezték a negyedik parancsolat, a szombat jelentőségét, ami a többenél világosabban azonosítja Istent teremtőként. Ez az igaz istentisztelet alapja. Ez a téma különösen időszerű a föld történelmének végső napjaiban (Jel 14:6-12).

Sátánnak kezdettől az volt a célja, hogy a törvény elferdítésével Isten imádatát hiúsítsa meg. Tudja, hogy ha valaki „vét egy ellen, az egészre nézve vétkessé lesz” (Jak 2:10). Tehát Isten törvényének megszegésére ösztönzi az embereket. A szombat a Teremtőre és a helyes istentiszteletre emlékeztet, ezért gyűlöli Sátán annyira. Ott van a mennyei szentek szentjében, Isten törvényének szívében. A törvény határozza meg, hogy mi számít bűnnek, ezért érvényben kell maradnia – beleértve a szombat parancsolatát is.

E tanulmány rámutat a szentélyt, az Isten törvényét, a szombatot és a fenevad bélyegét érintő krízis összefüggéseire. Foglalkozni fogunk még a szombat jelentőségével a végidei generáció életében.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 25-27. fejezetét!

A SZENTÉLY ÉS A TÖRVÉNY

Olvassuk el 2Móz 25:16, 31:18, Jel 11:19 és 12:17 verseit! Mi volt a szentek szentjében elhelyezett szövetség ládájában?

A nagy engesztelési nap az ítélet ideje volt. Isten megparancsolta, hogy Izrael egész népe vegyen részt ezen az eseményen bűnbánattal, szívük vizsgálásával, tartózkodva minden munkától (lásd 3Móz 23:29-31). Csak ezen a napon lépett be a főpap a szentek szentjébe, hogy engesztelést szerezzen a bűnért. A szentély legbelső részében állt a frigyláda, abban helyezték el a kőtáblákra írt Tízparancsolatot. A láda arany fedlapját nevezték a kegyelem királyi székének, arra hintették a vért, hogy megtisztítsák a szentélyt a bűntől. A kegyelem királyi széke felett Isten jelenléte látszott meg a sekina dicsőségében. Minden áldozat Istennek a bűnös emberek iránti kegyelmét fejezte ki, azonban amint az engesztelési nap rámutatott, a bűnök nem mennek feledésbe az ítélet napjáig (Zsid 10:3). Csak Krisztus kereszthalálakor távolíthatja el azokat teljesen a bűnöktől megtisztító vére, mi pedig hit által tisztulhatunk meg azoktól (1Pt 1:18-19). Ott, Isten jelenlétében csodálatosan találkozik kegyelem és igazság.

János apostol látta, hogy „*megnyílt az Isten temploma a mennyben,... és láthatóvá lett az ő szövetségének ládája*” (Jel 11:19, ÚRK). „A mennyei templomban – a szentek szentjében – dicsőség övezi Isten törvényét, azt a törvényt, amelyet Isten mennydörgések közepette hirdetett ki a Sínai-hegyen, és saját ujjával írt a kőtáblákra. Isten törvénye, amely a mennyei templomban van, az eredeti szent törvény. A kőtáblákra írt és a Mózes öt könyvében feljegyzett rendelkezések pontosan ugyanazt örökítették meg. Akik ezt a fontos dolgot megértették, azok felismerték, hogy Isten törvénye szent és változhatatlan” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 373. o.).

Amint az első adventhívók kutatták, mit tanít a Biblia a szentélyről, felismerték Isten törvényének és abban a szombatnak a jelentőségét. Arra a következtetésre jutottak, hogy ha a mennyei szentélyben, a szövetség ládájában látszik Isten törvénye, akkor bizonyára nem vált érvénytelenné a kereszten.

A szombat kivétel nélkül minden héten 1670 km/h sebességgel érkezik el hozzánk. Mennyire fontos tehát a teremtés tana ennek fényében is? Még melyik tantételre kapunk ilyen erőteljes, rendszeresen érkező emlékeztetőt?

ISTEN TÖRVÉNYÉNEK VÁLTOZHATATLANSÁGA

Olvassuk el Zsolt 111:7-8, Péld 28:9, Préd 12:15, Mt 5:17-18 és 1Jn 5:3 verseit! Hogyan tekintünk tehát a törvényre?

A hetednapi adventisták a reformátorok nyomdokában járva vallják Isten törvényének szentségét. Figyeljük meg Wesley hangsúlyos kijelentését: „Mózes adta át Izrael népének a szertartási vagy ceremóniális törvényt, ami tartalmazza a régi templomi áldozati és szertartási rendre vonatkozó összes útmutatást és rendelést. Azt Urunk valóban semmissé tette, eloszlatta, teljes mértékben eltörölte... Azonban nem vette el a Tízparancsolatban foglalt erkölcsi törvényt, amit a próféták kötelezőként mutattak be. Eljövetelével egyáltalán nem akarta visszavonni annak egyetlen részét sem. Ez olyan törvény, ami soha nem törhet meg, »Megáll örökké, mint a Hold: a hű tanú az égben« (Zsolt 89:38, ÚRK)... E törvény minden részének, mindenkor érvényben kell maradnia, az egész emberiségre nézve, mivel nem idő, hely vagy bármilyen változó körülmény függvénye, hanem Isten természetétől, az emberétől és egymáshoz fűződő változatlan kapcsolatuktól függ” (*Upon Our Lord’s Sermon on the Mount, Discourse V. John Wesley’s Sermons: An Anthology*. Nashville, TN, 1991, Abingdon Press, 208-209. o.).

Vessük össze 2Móz 34:5-7 és Zsolt 19:8-12, 89:15, 119:142, 172, Róm 7:11-12 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből az igékből Isten törvényének és jellemének kapcsolatáról?

Isten törvénye a jellemének tükré, uralmának alapja és az emberiség erkölcsi fundamentuma, ezért gyűlöli Sátán. „Amennyiben a földi templom a mennyei templom formájára és mintájára épült, lehetetlen volt nem látni, hogy a földi frigylárában elhelyezett törvény a mennyei frigylárában foglalt törvény pontos másolata. A mennyei szentélyről szóló igazság elfogadásával együtt el kellett volna ismerni Isten törvényének és a negyedik parancsolatnak, illetve a szombat megtartásának kötelező voltát. Ezért volt a Szentírás harmonikus magyarázata – amely rávilágított Krisztus mennyei szentélyszolgálatára – olyan elkeseredett és ádáz támadások céltáblája” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 374. o.).

Általában mire hivatkoznak az emberek, amikor azzal érvelnek, hogy már nem kell betartani a Tízparancsolatot? Valójában mi lehet e mögött?

A SZOMBAT ÉS A TÖRVÉNY

Olvassuk el 1Móz 2:1-3, 2Móz 20:8-11, Jel 4:11 és 14:6-7 verseit! Mi a kapcsolat a teremtés, a szombat és Isten törvénye között?

A teremtés mutat rá, hogy milyen nagy értéknek tekint bennünket Isten. Nem vagyunk kozmikus porszemekként magunkra hagyva az univerzumban, és nem is genetikai baleset folytán létezők. Más szóval mindenféleképpen összegegyeztetetlen a bibliai beszámolóval az élet eredetére vonatkozó, általánosan tudományosnak tartott elképzelés, ami felkapottá vált a hírekben és a kultúrában. Azért létezők, mert Jézus megteremtett bennünket. Méltó az imádatunkra nemcsak a teremtés, hanem a megváltás jogán is. Tehát a szombat alapvetően fontos a megváltási terv megértése szempontjából. A szombat a Teremtő gondoskodását és a Megváltó szeretetét hirdeti. A teremtés hetének végén Isten megpihent az általa alkotott világ fenséges szépségében. Pihenésével nekünk is példát adott. A szombat alkalom arra, hogy hetente megálljunk és dicsérjük Alkotónkat. Közben szombatunként Istent imádjuk, nyitott szívvel fogadhatjuk külön arra a napra helyezett áldásait. A szombat a Teremtőre mutat, aki annyira szeretett bennünket, hogy semmiképp nem akart elhagyni bennünket, miután eltértünk szándékától. A szombat az Istenben található nyugalom örök szimbóluma, a Teremtőhöz való hűségünk különleges jele (Ez 20:12, 20). A megpihenés jelképe, nem a cselekedeteké; a kegyelemé, nem a törvényeskedésé; a bizonyosságé, nem a kárhoztatásé; az Istentől jövő megváltásé, nem az önmegváltásé. Az igazi szombati nyugalom azt jelenti, hogy megpihenünk Teremtőnk, Megváltónk, az értünk visszatérő Jézus kegyelmes, szerető karjában. Jelenések 14. fejezete Isten végidei üzenete a világnak, amelyben arra hívja az embereket, hogy minden szombaton találjanak megnyugvást szeretetében és gondviselésében. Figyelmeztet, hogy emlékezzünk meg Teremtőnkéről és adjunk dicsőséget neki. A szombatünnepelés összekötő kapocs az Éden tökéletessége és az eljövendő új ég és új föld dicsősége között. Emlékeztet, hogy Isten egy nap majd helyreállítja Éden pompáját.

A legtöbb adventistának mondták már, hogy törvényeskedő, leginkább a szombatünnepelés miatt. Beszéljessünk arról, hogy a szombat a megváltás és a hit általi megigazulás szimbóluma! Vajon miért gondolják az emberek, hogy éppen a *megpihenés* isteni parancsának engedelmeskedve igyekszünk megoldozni a megváltásunkért?

A FENEVAD BÉLYEGE

Hogyan mutatják be Sátán haragját Jel 12:12, 17 és 13:7 versei? A gonosz miért gyűlöli annyira Isten végidei népét?

Jelenések 12. fejezete felvázolja a Krisztus és Sátán közötti, korszakokon át dúló harcot, aminek tetőzésekor Sátán végső támadást intéz Isten népe ellen. Jelenések 13. fejezete bemutatja a sárkány két szövetségesét, a tengerből, illetve a szárazföldből feljövő fenevadat. Ezzel a két hatalommal összefogva hadat indít Isten népe ellen.

Olvassuk el Jel 13:4, 8, 12, 15, 14:7, 9-11 verseit (lásd még Jel 15:4, 16:2, 19:20, 20:4, 22:9)! Mi ezekben a közös téma?

Figyeljük meg: az ember vagy a Teremtőt imádja, vagy valami mást. A Teremtő méltó az imádatra (Jel 5:9). A Krisztus és Sátán közötti küzdelem a mennyben robbant ki, méghozzá az imádat kérdése körül: „*A magas felhők fölé megyek föl, és hasonló leszek a Magasságoshoz*” (Ézs 14:14, ÚRK). Sátán az egyedül a Teremtőt megillető imádatot akarja megszerezni. Jelenések 13. fejezete szerint a tengerből feljövő fenevad tevékenysége révén ér el sikert (Jel 13:4).

Dániel 7. fejezetével összevetve látjuk, hogy ez a fenevad ugyanaz, mint a kis szarv, amely „*úgy véli, hogy meg tudja változtatni az időket és a törvényt*” (Dán 7:25, ÚRK). A hatalma ezerkétszázhatvan prófétai napig, azaz valós évig tart (lásd Jel 13:5; 6. tanulmány). Isten törvényében, a Tízparancsolatban egyedül a 4. parancsolatban van szerepe az időnek. Ez a hatalom, vagyis egyház kísérelte meg az istentisztelet napját áttenni a hetedik napról, szombatról a hét első napjára, vasárnapra.

Amikor egy földi hatalom arra törekszik, hogy megváltoztassa az istentisztelet napját, a szombatot, amit maga Isten rendelt el fennhatósága jeleként (2Móz 31:13; Ez 20:12, 20), akkor a legalapvetőbb szinten isteni tekintély bitorlására tör. Itt összpontosul tehát az igaz és hamis imádat közötti végső küzdelem.

A jelenések könyve ezért azonosítja úgy az Istenhez hűségeseket, hogy „*akik megtartják az Isten parancsolatait*” (Jel 14:12, lásd még 12:17). A parancsolatban pedig a szombat szerepel, nem a vasárnap. Akik visszautasítják a három angyal végső hívását, hogy imádják Istent a szent napján (Ézs 58:13), és inkább a fenevadat imádják a hamis szombaton, azaz vasárnap, azokra a fenevad bélyege kerül (lásd 11. tanulmány).

A HÁRMAS ANGYALI ÜZENET

Az első angyal nagy hangon kiált: „*Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait*” (Jel 14:7). A menny arra hív, hogy mindenekfelett Istenhez legyünk hűségesek, szívből imádjuk a Teremtőt, a közelgő ítélet tudatában.

A második angyal kijelenti: „*Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő parázñaságának haragborából adott inni minden pogány népnek*” (Jel 14:8). Babilon egy elbukott, hitehagyóvá lett vallási rendszert szimbolizál, ami elutasította az első angyal üzenetét, és inkább egy hamis istentiszteleti rendszert követ. Ezért óv Jel 14:9-11 szakasza attól, hogy bárki imádjá „*a fenevadat és annak képét*”. Egymással ellentétben álló választásokat mutat be ez a szakasz: a Teremtő vagy a fenevad imádatát. A földön minden embernek meg kell hoznia végső, megmásíthatatlan döntését azzal kapcsolatban, hogy kinek fogad maradéktalan hűséget – Jézusnak vagy Sátánnak.

Jel 14:12 szerint mi a két jellemzője azoknak, akik nem hajlandóak imádni a fenevadat? Miért olyan fontos mindkettő?

A végidőben lesz Istennek egy népe, akik a legnagyobb támadások és a leghevesebb üldözés ellenére is hűségesek hozzá. Krisztus igazságának ajándéka által kegyelemmel teljes, engedelmes életet élnek. A Teremtő imádata éles ellentétben áll a fenevad imádatával, és Isten parancsolatainak megtartása fejezi ki. A Krisztus vagy a fenevad hatalmához való hűségért dülő végső harc központjában az imádat, és így a szombat áll.

A Megváltó hűséges követői nemcsak hisznek Jézusban, hanem Jézus hite is meglesz bennük. Jézus hite olyan mély, annyira erős a bizalma, olyannyira elkötelezett, hogy a pokol összes démona és a földi megpróbáltatások heve sem rázza meg. Képes bízni, ha nem is lát, hisz, amikor nincs magyarázat, és reménykedik, ha nem is érti a helyzetet. „*Jézus hite*” önmagában ajándék, amit hit által kapunk. Ez vezet át az előttünk álló válságon. A végső krízis kirobbanásakor, a gazdasági bojkott, üldözés, bebörtönzés és halál fenyegetései között Jézus hite lesz az, ami átsegít bennünket a föld utolsó óráin, míg Jézus vissza nem tér.

Hogyan készíti fel a hitedet Isten ma arra, ami a jövőben fog történni?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „A Biblia jóváhagyásának hiányában sokan - elfelejtve, hogy így okoskodtak az emberek Krisztussal és apostolaival szemben is - lankadatlan szívóssággal hangoztatták: »Miért nem értik nagyjaink a szombat kérdését? Csak kevesen hiszik azt, amit ti. Nem lehet, hogy nektek van igazatok, és a világ tudósai tévednek.« Ilyen érvek megcáfolására csak a Szentírás tanításait kellett idézni, és azt, hogy a különböző korokban az Úr miként bánt népével” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 392. o.).

„Voltak azonban a letűnt nemzedékek idején olyan vasárnapünneplő keresztények, akik azt hitték, hogy a bibliai szombatot tartják; és ma is vannak minden egyházban igaz keresztények - beleértve a Római Katolikus Egyházat is -, akik őszintén hiszik, hogy a vasárnap Isten szombatja. Isten elfogadja becsületességüket és szándékuk őszinteségét. De eljön az idő, amikor a vasárnap megtartását törvény teszi kötelezővé, és a világ tisztán fogja látni, hogy melyik az igazi szombat. Ha valaki akkor szegi meg Isten törvényét, hogy olyan parancsnak engedelmeskedjen, amely csak Róma tekintélyének bélyegét viseli magán, ezzel a pápaságot Isten fölé helyezi. Rómának hódol, és annak a hatalomnak, amely érvényt akar szerezni a Róma által elrendelt ünnepnek. A fenevadat és annak képét imádja. Amikor az ember elveti azt az ünnepet, amelyet Isten a maga hatalma jelének nevez, és helyette a Róma által választott hatalmi jelvényt tartja tiszteletben - ezáltal elfogadja a Róma iránti hódolat jelét: »a fenevad bélyegét«. Ez azonban csak akkor lesz aktuális, amikor a kérdés világosan feltárul az emberek előtt, és választaniuk kell Isten törvénye és az emberi rendelkezések között. Aki ekkor is a törvényszegés mellett dönt, az felveszi »a fenevad bélyegét«” (i. m. 386-387. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A világ drámai gyorsasággal változik. Miért kell állandóan vigyáznunk, nehogy felkészületlenül találjanak a végidő eseményei?
- 2) Hogyan harmonizál az ítélet és Isten törvényének ismerete azzal, hogy egyedül kegyelem által üdvözülünk?
- 3) Hogyan tehetünk bizonyosságot azoknak, akik nem fogják fel az igazi szombat jelentőségét, és teljes őszinteséggel ünneplik a hét első napját, a vasárnapot?
- 4) Milyen veszélyeket rejt az egyházi és állami erők összefonódása? Keresztényként hogyan viszonyuljunk a polgári vezetéshez?

C. F. MEYER: BŐSÉG

Mintegy álomban szólt a Lélek nékem:
Figyelj!... Az ég fényfelleg keretében
láttam az Urat, a kenyeret törte...
A Tizenkettő ott állott előtte,
s adta tovább. De az Úr messzebb látott,
s hívta szánva az egész világot.

A Lélek szólt: Figyelj ... Leng ruhák vászna.
A kenyér terjed. Halkan zeng hozsánna
Ezer kéz mozdul, terüljasztal táru.
Ezrek esznek Jézus asztaláru...
De távol, távol, ködös alkonyatban
gondverten ülnek sokan még, hivatlan.

A Lélek szólt: Figyelj!... A fénylő kékben
mérhetetlen bőség, amerre csak nézem.
Életforrások gazdagon fakadnak,
hever a földön tenger kéve, asztag.
Ó, milyen bőség! Bűn kívánni többet!
Hol Jézus oszt, senki sem szűkölködhet!

Fordította: Kovács Imre

A spiritizmus leleplezése

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Prédikátor 9:7; Ézsaiás 8:19-20; Máté 10:28; 24:23-27; János 11:11-14, 21-25; 2Thesszalónika 2:9-12; Jelenések 16:13-14

„Mert maga az Úr fog leszállni a mennyből riadóval, főangyal szózatával és Isten harsonájával, és feltámadnak először azok, akik Krisztusban meghaltak, azután mi, akik élünk, akik megmaradtunk, velük együtt elragadtatunk a felhőkben az Úrral való találkozásra a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk” (1Thessz 4:16-17, ÚRK)!

Évtizedekkel ezelőtt kezdtek beszélni a halálközeli élményekről, arról, hogy akik meghaltak, majd újraélesztették őket, állítólag fantasztikus dolgokat láttak, amíg „halottak” voltak. Milliók hite szerint ezek az esetek bizonyítják, hogy a halottak valójában nem is halottak. Ez az alapvető spiritizma hiedelem Sátán egyik legelterjedtebb és legsikeresebb csalása. Valójában a spiritizmus az Édenből indult, amikor a kígyó azt hazudta Ádámnak és Évának, hogy „Bizony nem haltok meg” (1Móz 3:4). Ez a gondolat áll a 19. század nagy hamis vallási mozgalmának a hátterében is, ugyanis a Fox nővérek azt állították – noha később bevallották a csalást –, hogy a holtak lelkeitől választ kapnak a kérdéseikre. A föld végső küzdelmében Sátán milliókat fog megtéveszteni spiritizma jelenségekkel. A *jelenések könyve* szerint ez lesz az egyik módja, ahogyan megpróbálja uralma alá vonni az egész világot. Ennek a tanulmánynak a célja, hogy bemutassuk: Sátán végidei megtévesztései ellen az az egyedüli biztos védelmünk, ha személyes kapcsolatot ápolunk Krisztussal, és szilárdan meggyökeresződünk a Biblia tanításaiban, így a halállal kapcsolatos tanításban, bármilyen következtetésre próbáljon is vezetni a szemünk vagy a fülünk.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 31-34. fejezetét!

A SPIRITIZMUS HALÁLOS KÖVETKEZMÉNYEI

A lélek természetes halhatatlanságának fogalmán alapszik az a mítosz, hogy a halál csupán a létezés új szakaszába való belépés. Ez a pogány gondolat már korán beszivárgott az egyházba, amikor eltávolodtak a bibliai alapoktól, hogy a rómaiak szélesebb rétegei számára próbálják elfogadhatóbbá tenni a hitet. „A lélek halhatatlanságának elmélete volt az egyike azoknak a hamis tanoknak, amelyeket Róma a pogányságból vett át és beépített a keresztény vallásba” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 471. o.).

„És ne féljete azoktól, akik a testet megölik, de a lelket nem tudják megölni, hanem inkább attól féljete, aki mind a lelket, mind a testet elveszitheti a gyehennán” (Mt 10:28, ÚRK). Mit árul el már egyedül ez a vers is a lélek állítólagos halhatatlanságáról?

Az Úr megtiltotta népének, hogy az okkultizmus bármilyen formájába bekapcsolódjanak. Nem lehetett közöttük „se bűbájos, se szellemidéző, se titokfejtő, se halottidéző” (5Móz 18:11, ÚRK), ezeket meg kellett kövezni (3Móz 20:27). A büntetés elképesztően kíméletlennek tűnik, de az volt a célja, hogy megvédje Izraelt a hamis istenek imádatától. A boszorkányság démoni eredetű, félrevezető gyakorlatokra csábítja az embereket, az Istennel való kapcsolat hamis érzését kelti, de nem adhatja meg azt, amire a legnagyobb szüksége van a szívnek. A spiritizmus Sátán tervének központi eleme, ami által foglyul akarja ejteni a világot. Kegyelme és hatalma által Jézus azonban szabaddá teszi a gonoszság láncai által megkötözötteket.

Olvassuk el Jób 7:7-9, Préd 9:5 és Ézs 8:19-20 verseit! Milyen tanítást kapunk e bibliai szakaszokból a halálról és a halottakkal való kommunikálásról?

Egyáltalán nem bibliai eredetű az a hit, miszerint a halottak azonnal a mennybe mennek, de a vasárnapünnepléshez hasonlóan ez is igen régi eredetű, már annyira meggyökereződött, hogy az emberek nagyon nehezen tudnak ettől elszakadni. Van néhány bibliaiszöveg, amit az összefüggésükből kiragadva idéznek, így próbálják igazolni a hitüket. A hamis tanítás hatása alatt azonban védtelenné válnak Sátán csalásaival szemben, és különösképpen így lesz ez a végső megpróbáltatás idején.

Mit tapasztaltál, amikor más keresztényekkel beszélgettél a holtak állapotáról? Milyen megközelítés bizonyult eredményesnek?

A HALÁL AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

Miről szólnak 1Kir 2:10, 11:43, 14:20, Zsolt 6:6 és 115:17 versei?

Az Ószövetség nem tanítja azt, hogy a lélek halhatatlan volna. Arról sem olvashatunk benne, hogy haláluk után a hűségesek örök mennyei boldogságba szállnak, a hűtlenek pedig pokolra jutnak, ahol örökké égnek. Az Ószövetség azt tanítja, hogy a halál alvás. *Királyok első könyvében* olvaszuk a kifejezést, hogy „*elaludt... az ő atyáival*”, ami a királyok halálára utal. A Zsoltárok a halál alvását említik (Zsolt 13:4; vö. 90:5), Jób pedig a halál kapcsán jegyzi meg, hogy aki meghalt, nem ébred fel az alvásból (Jób 14:12). A zsoltáros hozzáteszi: „*Én pedig meglátom arcodat igazságban, arcod látása meglelt, amikor fölébredtek*” (Zsolt 17:15, ÚRK).

Az asszír seregek vereségéről, a katonák haláláról ezt írja a zsoltáros: „*álmukat alusszák*” (Zsolt 76:6). Nem biblikus, egyértelműen a pogányságból ered az a gondolat, miszerint a holtak testetlen lelke itt kering és meg tudja szólítani az élőket.

Ha nem értjük meg az igazságot a halálról, védtelenné válunk Sátán csaláisaival szemben. „Sokan fogják szembe találni magukat szeretett rokonokat és barátait megsemmisítő ördögi lelkekkel, akik a legveszélyesebb eretnokségeket hirdetik. Ezek a látogatók a legérzékenyebb hűrokat fogják pengetni, és hazugságaik igazolására csodákat művelnek. Azzal a bibliai tanítással kell szembeszállnunk velük, hogy a halottak semmit sem tudnak, és ördögi lelkek azok, akik így megjelennek” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 480. o.).

A holtak állapotával kapcsolatban még mit tudunk meg Jób 19:25-26 és Dán 12:2 verseiből?

A halál a feltámadásig tartó alvás. A meghaltak lelkei nem keringenek körülöttünk, nem tudnak az élőkhez szólni. A pogányok hittek a szellemek világában, az izraeliták azonban megértették, hogy a halál alvás a feltámadás hajnaláig.

Miközben gyászoljuk a halottakat, így gondoljunk azokra, akik Krisztusban haltak meg: haláluk pillanatában lezárul a szemük, majd bármennyi idő telik is el Jézus visszajöveteléig, a második advent lesz a következő, amiről tudni fognak. Feltámadásukkor talán az lesz az első gondolatuk, hogy *Jézus valóban nagyon hamar visszajött!*

HALÁL AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

Olvassuk el Jn 11:11-14, 21-25, 1Kor 15:51-54, 1Thessz 4:15-17 és 2Tim 1:10 verseit! Hogyan utaltak a halálra az Újtestamentum írói?

Az Ó- és az Újszövetség is az alvás szimbólumával fejezi ki a halált. Az Igében az „alvás” szó legalább ötvenháromszor vonatkozik a halálra. A Biblia írói egyöntetűen azt a nézetet vallották, hogy a halál után nincs tudatos létezés, nincs halhatatlan lélek, ami elhagyná a testet. Az Újszövetségben látszik még egy dimenzió, amire természetesen az Ószövetségben is találunk utalást: ez pedig a dicsőséges feltámadás Krisztus visszatérésekor.

Az evangéliumok kiemelik, hogy egyedül Krisztusban van örök élet. A pokol összes démona sem foszthatja meg a hívőket az örök élet bizonyosságától. Krisztus legyőzte a halált a kereszten. A sír nem tarthatja majd tovább fogságban áldozatait. Krisztus feltámadása a garancia arra, hogy egy nap, a visszatérésekor majd mindannyian kikelnek a sírból.

Figyeljük meg Pál szavait: *„Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel. Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát”* (1Kor 15:16-18). Hogyan lehetne ezt értelmezni, ha a halottak máris a mennyei boldogságban lennének? Mit ért azon Pál, hogy *„elvesztek”*, ha már a mennyben vannak?

Pál szavai éppen arra mutatnak rá, hogy Krisztus feltámadása az alapja a mi feltámadásunknak, és a feltámadás nélkül *„hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok”*, mert a halottak a földben maradnának, elvesznének.

Ezek a versek tökéletesen illeszkednek más bibliai szakaszokhoz, amelyek a Jézus visszatérésekor bekövetkező feltámadás reménységét közvetítik. Rámutatnak a *„Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra”* (1Pt 1:4). Azonban ha a halottak már a mennyben vannak, vajon miért mondja Péter, hogy az örökségünk *„a mennyekben van fenntartva számunkra”*? Világos, hogy az újtestamentumi hívők várták Krisztus visszatérését és a holtak feltámadását, és ez a reménység ösztönözte őket hűségére az élet megpróbáltatásai között.

Miért olyan erős a keresztény hitben a feltámadás reménye? Mi lenne, ha a kereszt után nem lenne feltámadás? Miben reménykedhetnénk akkor? Miért különösen fontos része a hitünknek a feltámadás?

SPIRITIZMUS AZ UTOLSÓ NAPOKBAN, 1. RÉSZ

Olvassuk el Mt 24:5, 11, 24, 2Thessz 2:7-9, Jel 13:13-14 és 16:13-14 verseit! Milyen csalásokra számíthatnak az emberek az utolsó napokban?

Közvetlenül Jézus visszatérése előtt az ördög „jeleket és csodákat” tesz, látványos csodatettekkel akarja megtéveszteni a tömegeket. Ángel Rodríguez a démoni lelkek félrevezető hatalmáról szólva jegyzi meg: „Meggyőző erejük nem üzenetük tartalmában, hanem a »jeleknek« nevezett természetfeletti megnyilvánulások erejében rejlik. Jeleket tesznek (*poieó*), az emberek érzelmeire, nem pedig az értelmükre, a megítélésükre hatnak. Ördögi lelkek teszik ezeket a jeleket, ami mutatja a három démon (a sárkány, a fenévad és a hamis próféta) spiritiszta jellegű üzenetének egyesítő erejét, ami nem Istentől ered, nem Ő a forrása. A kozmikus küzdelem vége közeledtével a démoni erő példátlan módon lép az emberi történelem színpadára. A lélek halhatatlanságának nem biblikus tanítása képezi a spiritizmus alapját, ami csaknem az egész világot foglyul ejti majd” (*The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages*. Kiadatlan kézirat, 6. o.).

Miért veszélyes kizárólag az érzelmekre hallgatni? A hitünkben milyen pozitív és negatív szerepe van az érzelmeknek? Hogyan képes Sátán a gondolkodásunkat megkerülve az érzelmeinkre hatni?

„Sátán régóta készül arra, hogy erejét megfeszítve megtéveszesse a világot... lassan-lassan készítette el legnagyobb csalásának útját a spiritizmus kialakításával. Szándékait még nem valósította meg teljesen, de meg fogja valósítani a végső időben... Ez a csalás az egész világot magával fogja sodorni, kivéve azokat, akiket Isten hatalma őriz az Igébe vetett hit által. Az embereket nemsokára elfogja valami végzetes biztonságérzet, és csak akkor ébrednek fel, amikor Isten kiönti haragját” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 481. o.). Egyedüli biztonságunk Jézusban és Igéjében van!

Könnyen elképzelhető, hogyan ragadják magukkal a holtak állapotát nem helyesen értő emberek millióit, sőt milliárdjait olyan megtévesztések, mint hogy a halottak tovább élnek.

Aki megérti, hogy a halál alvás, milyen elterjedt megtévesztésekkel szemben élvez védelmet?

SPIRITIZMUS AZ UTOLSÓ NAPOKBAN, 2. RÉSZ

Üdvösségünk reménye Krisztusban gyökerezik. Véráztatta kezével int, hogy fogadjuk el ingyen felkínált áldozatát, amiért végtelen nagy árat fizetett. Krisztus hamarosan visszatér, hogy magához vegye övéit. Tit 2:13 a második adventet úgy nevezi, hogy „*áldott reménység*” (ÚRK).

Sátán célja, hogy elvegye a reményünket. Csodákat és jeleket mutat, mindent megtesz, amivel elfordíthatja az embereket a Biblia igazságától és a Krisztusban nyerhető megváltástól. „*Itt van a szenteknek békességes türése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét*” (Jel 14:12)! A végső küzdelemben Sátán mindent megtesz, amit csak tud, hogy megakadályozza az embereket Isten parancsolatainak teljesítésében és eltérítse őket Jézus hitétől. Ezért kell óvakodni minden olyan tanítástól – még ha csodák és jelek kísérik is –, amelyek eltávolíthatnak bennünket a maradék e két jellemzőjétől.

Mit tudunk meg Mt 24:23-27, 2Kor 11:13-14 és 2Thessz 2:9-12 szakaszaiból Sátán megtévesztő erejéről és módszereiről?

Az idők végén Sátán bemutatja majd az utolsó csalását: „Nemsokára félelmes természetfölötti jelenségek lesznek az égen a csodákat művelő démonok hatalmának jeleként. Az ördögi lelkek bejárják az egész világot. Elmennek a föld királyaihoz, hogy rávegyék őket a csalásra és arra, hogy Sátánnak segítsenek a menny ellen vívott utolsó csatájában. Közreműködésükkel Sátán uralkodókat és alattvalókat egyaránt elámít. Magukat Krisztusnak színlelő emberek jelennek meg, és a világ Megváltóját megillető címre és imádatra tartanak igényt. Csodákat tesznek, gyógyítanak, és azt állítják, hogy olyan kinyilatkoztatásokat kaptak a mennyből, amelyek a Szentírás bizonyoságtételének ellentmondanak. A csalás nagy drámájának tetőfokán Sátán meg fogja személyesíteni Krisztust. Az egyház régóta hirdeti, hogy reményei a Megváltó adventjével fognak beteljesülni. A nagy csaló ekkor azt a látszatot fogja kelteni, hogy Krisztus eljött. Sátán a föld különböző részein káprázatos, csillogó, fenséges lényként jelenik meg az embereknek. Hasonlítani fog ahhoz a képhez, amit János a Jelenések könyvében Isten Fiáról festett (Jel 1:13-15)” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 533. o.).

Miért különösen fontos ismerni az igazságot Krisztus visszatéréseével és a holtak állapotával kapcsolatban, ha nem akarjuk, hogy Sátán félrevezessen?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Nemrégiben megjelent egy könyv, amelyben az író abból indul ki, hogy a halottak a létezés valamiféle tudatos állapotában vannak, és többek között a „halálközeli élményeket” hozza fel „bizonyítékul”. Egy példa: „Egy másik lánynak a szívműtete alatt halálközeli élménye volt. Elmondta, hogy a túlvilágon találkozott a bátyjával, ami meglepte, mert nem volt bátyja. Gyógyulása után beszélt erről az apjának, aki akkor mondta el neki, hogy valóban volt egy bátyja, de meghalt még a lány születése előtt” (Lee Strobel: *The Case for Heaven*. Grand Rapids, MI, 2021, Zondervan Books, 69. o.). Strobel azonban igyekszik az azonnali túlvilági életet összhangba hozni a világos bibliai tanítással, miszerint a keresztények csak Krisztus visszatérésekor nyerik el végső jutalmukat.

„Sokan fogják szembe találni magukat szeretett rokonaikat és barátaikat megszemélyesítő ördögi lelkekkel, akik a legveszélyesebb eretnokségeket hirdetik. Ezek a látogatók a legérzékenyebb húrokat fogják pengetni, és hazugságaik igazolására csodákat művelnek. Azzal a bibliai tanítással kell szembeszállnunk velük, hogy a halottak semmit sem tudnak, és ördögi lelkek azok, akik így megjelennek.

»A megpróbáltatás ideje«, »amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja a föld lakosait« (Jel 3:10), közvetlen előttünk van. Sátán elámítja és legyőzi azokat, akik hitüket nem Isten Igéjére építik. »A gonoszságnak minden csalárdságával« dolgozik, hogy az embereket uralma alá vonja. Csalásai egyre sokasodnak. De célját csak akkor érheti el, ha az ember önként enged kísértéseinek. Akik igazán igyekeznek megismerni az igazságot, és lelküket az engedelmisség útján megtisztítani, minden erejükkel készülve a harcra, azok az igazság Istenében biztos oltalomra lelnek. »Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartlak téged« (Jel 3:10) – ígéri a Megváltó. Inkább elküldené minden angyalát a mennyből népe védelmére, mintsem engedné, hogy Sátán egyetlen Istenben bizó embert is legyőzzön” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 480. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Milyen burkolt spiritiszta hatásokkal akarja befolyásolni Sátán az emberek gondolatait? Mi ebben a média szerepe?
- 2) Hogyan beszélne a hitedről egy barátodnak, akinek nemrégiben halt meg valaki a szerettei közül, és azt hiszi, hogy máris a mennyben van? Mit jó ilyenkor mondani, és mit nem?

R. DÁNIEL IRÉN:
HA RÁM NÉZEL,

---

kérlek,
áldd meg,
mi megáldhatatlan;
bocsásd,
mi megbocsáthatatlan;
értsd meg,
mi érthetetlen;
nézd el,
mi nézhetetlen;
túrd el,
mi túrhetetlen;
javítsd,
mi javíthatatlan;
gyógyítsd,
mi gyógyíthatatlan;
mosd le,
mi lemoshatatlan;
mentsed,
mi menthetetlen -
azt add,
mi láthatatlan,
örök,
kifogyhatatlan!

Fenyegető konfliktus

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jelenések 4:11; 12:3-5, 17; 13:1-2, 11-18;
14:7, 9, 12

„Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság” (Jn 17:17)!

Egy viszonylag új orvosi eszköz, a biochip nagyjából akkora, mint egy rizszem, emberekbe is beültethető. Tartalmazza a páciens egészségügyi adatait, amelyek külsőleg leolvashatók egy szkennelrel. Vannak olyan keresztények, akik ezt egy összeesküvés részének tekintik, amivel a fenevad bélyegét akarják az emberekre kényszeríteni. Mások az élelmiszerek csomagolására nyomtatott vonalkóddal hozzák összefüggésbe ezt a bélyegyet, vagy titokzatos számokkal a dollár bankjegyeken, amelyeket összeadva állítólag 666-ot kapunk. Megint mások a szabadkőművesekkel, az illuminátusokkal, a fekete ENSZ helikopterekkel vagy az ENSZ-szel látnak ilyen kapcsolatot.

E tanulmány célja, hogy rámutasson az imádat kérdése körül felerősödő közelgő konfliktusra. Sátán támadást indít Isten hatalma ellen azzal, hogy igyekszik aláásni törvényét. Konkrétan a szombat lesz az imádatért vívott globális harc középpontja. Sátán gyűlöli a szombatot, mert gyűlöli a Teremtőt. Felhasznál mindent, kényszerítést, nyomást és erőszakot is, hogy megtörje Krisztus iránti elkötelezettségünket. Hitbeli ütközés lesz az igaz és a hamis istentiszteleti nap között. Isten végső felhívása arra szólít, hogy maradjunk hűségesek Krisztushoz az üldözés, a gazdasági bojkott, a bebörtönzés vagy a halálos ítélet fenyegetései közepette is. Az e heti tanulmány kiemeli Jézus erejét, aki képes a föld végső küzdelmein átvezetni bennünket.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 35-36. fejezetét!

AZ UTOLSÓ KÜZDELEM A JELENÉSEK BEN

A *jelenések könyvének* üzenete sokkal több a rejtélyes szimbólumoknál, a furcsa fenevadaknál és a meghökkentő képeknél, a szerető Isten mond el benne örök igazságokat a végidőben élő nemzedéknek. A Krisztus és Sátán közötti küzdelem a mennyben robbant ki, a központi kérdése az imádat, végül akörül is fog tetőzni.

Vessük össze Jel 14:7, 9 és 4:11 verseit! Mi az a téma, ami átível A jelenések könyve egészén?

A *jelenések könyvében* az imádat kérdése elválaszthatatlanul összekapcsolódik a teremtéssel. Jel 14:7 arra szólít, hogy imádjuk az Urat, a Teremtőt. Az elmúlt két évszázad idején viharos erővel söpört végig a világon az evolúció tana, a szombat ezzel szemben örök emlékeztető arra, hogy kik is vagyunk valójában. Folyamatosan megerősít abban, hogy Isten teremtményei vagyunk, aki méltó a hűségünkre és az imádatunkra. Ez az egyik oka annak, hogy az ördög annyira gyűlöli a szombatot.

Olvassuk el Jel 12:17 és 14:12 verseit! Hogyan fejezhetjük ki a legjobban, hogy imádjuk a Teremtőt?

A fenevad imádatával szöges ellentétben áll a Teremtő imádása, ami a parancsolatai megtartásában nyilvánul meg. A végidőben Istennek lesz egy népe, akik a nagy ellenállás és a történelem leghevesebb üldözése ellenére is hűségesek maradnak hozzá. „Míg a negyedik parancsolat megtagadása és a hamis szombat megtartása, amit az állam törvénye megkíván, egyenlő az istenellenes hatalomnak tett hűségesküvel, addig az igazi szombat megtartása, ahogy az Isten törvénye megszabja, a Teremtő iránti hűség bizonyítéka” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 518-519. o.). Jel 14:12 versében az áll, hogy a Megváltó elkötelezett követőiben meglesz „Jézus hite”, ami olyan mély, hogy képes bizni, ha nem is lát, akkor is kitart, ha nem ért mindent. Jézustól ezt ajándékba, hit által kapjuk, és ez lesz az, ami átsegít bennünket a küszöbön álló harcon.

A szombat jele egészen az Édenig vezet vissza, annyira alapvető. Az elbitorlására tett kísérlet, amire Róma törekszik (lásd Dán 7:25), valójában Isten teremtői tekintélyének megtámadása, meghozzá a lelegelembb módon. Miért válik ez tehát olyannyira kiélezett kérdéssé az utolsó napokban?

A KÖZELGŐ KÜZDELEM

Mióta Jézus meghalt a kereszten, az ellenség tudja, hogy vesztett, de igyekszik a lehető legtöbb áldozatot magával rántani. Hadjáratának első fázisa a megtévesztés, amikor azonban azzal már nem jut előre, erőszakhoz folyamodik. Végso soron Sátán áll a rendelet kiadása mögött, ami halállal fenyegeti mindazokat, akik nem imádják a fenevadat és nem veszik fel a bélyegét. Természetesen nem újdonság a vallási üldözés, azóta történik ilyesmi, hogy Kain megölte Ábelt, aki Isten parancsa szerint járt el. Jézus utalt rá, hogy még a hívők között is elő fog fordulni.

Olvassuk el Mt 10:22, Jn 16:2, 2Tim 3:12 és 1Pt 4:12 verseit! Mit tapasztalt az újszövetségi egyház? Mire utal ez Krisztus végidei egyházát illetően?

A kereszténység történelmében gyakori volt az üldözés. Megtörtént a pogány Római Birodalomban, de különösen erősen megmutatkozott a középkori egyházban, amikor kegyetlenül üldözték a Bibliát követő keresztényeket. A fenevad bélyege az utolsó szem ebben a pokoli láncolatban. A múltbeli üldözésekhez hasonlóan ezzel is az a cél, hogy mindenkit rákényszerítsenek a meghatározott hitpontokhoz és az előírt vallási rendszerhez való alkalmazkodásra. A prófécia utalása szerint az üldözés gazdasági szankciókkal fog kezdődni: senki nem adhat és vehet, ha nincs rajta a fenevad bélyege. Aki nem hajlandó felvenni a fenevad bélyegét, az végül halálos ítélet alá esik (Jel 13:15, 17). Az ördög már most arra készíti fel a magukat kereszténynek vallókat, hogy a végső próba idején vegyék fel a fenevad bélyegét, ugyanis megalkuvásra ösztönzi őket. Amikor látszólag az egész világ csodálva követi a fenevadat (Jel 13:3), hirtelen változik a szín, és a prófécia kamerája Isten népére fókuszál. Jel 14:12 ezt a képet vetíti elénk: „...itt [vannak,] akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” Isten népének életét a hűség és az engedmesség jellemzi. Kegyelmeből ők erősen megállnak, amikor körülöttük minden rázkódik. A világ követi a fenevadat, ők azonban „követik a Bárányt, valahová megy” (Jel 14:4). Krisztus ereje által győznek a pokol ellenük felsorakozó erői felett. Amint a 9. tanulmányban láttuk, a jó és a gonosz közötti küzdelem központi kérdése az imádat. A fenevad először félrevezetéshez folyamodik, majd miután azzal már nem ér el eredményt, erőszakkal, kényszerítéssel lép fel.

Vajon hajlandó vagy anyagi szempontok miatt engedményeket tenni a szombatünneplés kérdésében? Ha igen, akkor milyen könnyen tudnál meghozni egy ilyen döntést?

A FENEVAD, 1. RÉSZ

Jel 13:1-2 verse szerint honnan emelkedik fel ez a fenevad, és ki adja a hatalmát?

A *Jelenések könyve* Sátánnal azonosítja a sárkányt. Jel 12:3-5 szakasza szerint nyomban a születése után meg akarta ölni „a fiúgyermeket”, aki később „*elragadtatott Istenhez és az ő trónjához*” (ÚRK). Az ördög a pogány Róma által akarta megölni Krisztust (lásd Mt 2:16-18). Isten és az ember fő ellensége politikai és vallási intézmények által éri el céljait.

A fenevad hatalmáról olvassuk: „*A sárkány neki adta erejét és trónját, nagy hatalmával együtt*” (Jel 13:2, SZIT). Ez a prófécia évszázadokkal később pontosan teljesedett, amikor a római császár, Nagy Konstantin a fővárosát áthelyezte Rómából a későbbi Konstantinápolyba, a mai Törökország területére. Emiatt hatalmi vákuum alakult ki a császárok korábbi székhelyén, trónja körül, Róma császári városában. A pogány Róma így adta át a trónját, a fővárosát a fenevadnak.

Isaac Backus megállapítja: „Amikor a birodalom központját Konstantinápolyba helyezte át... Nagy Konstantin lehetővé tette Róma püspökének, hogy minden földi ember, sőt a Menny Istene fölé emelje magát” (Le Roy Edwin Froom: *The Prophetic Faith of our Fathers*. 3. köt. 213. o.). Thomas Hobbes szerint „a pápaság nem más, mint a letűnt Római Birodalom szelleme, annak sírhelyén ül megkoronázva” (*Leviathan*. New York, 1996, Oxford University Press, 386. o.). Alapos elemzés nyomán kitűnik, hogy Jelenések 13. fejezetében a tengerből feljövő fenevad egy hitehagyóvá lett vallási hatalom, ami Rómából emelkedik fel és világszéles vallási rendszerré nő (Jel 13:3-4). Ez a fenevad nem egy személy, hanem egy vallási szervezet, amely emberi rendelkezéseket állított Isten Igéje helyére.

Jel 13:1, 6 versei milyen kulcsszavakkal azonosítják a fenevad hatalmát?

Jn 10:33 és Lk 5:21 versében a Biblia két példával határozza meg a *káromlás* jelentését: 1) amikor egy ember lép fel úgy, mintha Isten volna, azt állítja magáról; 2) amikor egy ember kijelenti, hogy van hatalma megbocsátani a bűnöket. Az itt említett történetekben igazságtalanul vádolták Jézust káromlással, hiszen Ő valóban Isten, tehát joga van megbocsátani a bűnöket. A római pápaság két jellemző tantételét nevezi a Biblia káromlásnak: amikor állítja, hogy papjainak hatalmukban áll megbocsátani a bűnöket, valamint a pápa isteni előjogokkal bír a földön.

A FENEVAD, 2. RÉSZ

Isten népe abban találja legnagyobb örömét és boldogságát, hogy Őt imádja, nem a fenevadat. Engedelmességük szeretetből fakad. Hűségesek Urukhoz, mert tudják, hogy Ő mennyire hű hozzájuk.

Jel 13:5 alapján írjuk le a fenevad azonosító jellemzőjét az alábbi vonalra!

A 4. tanulmányból emlékezhetünk rá, hogy Isten megadja a prófétai idő megértésének kulcsát: egy prófétai nap egy valóságos évvel egyenlő (4Móz 14:34; Ez 4:6). A Jel 13:5 versében említett negyvenkét hónap (harminc napos héber hónapokat alapul véve) ezerkétszázhatvan napra, vagyis évre jön ki. A pápaság befolyása nagy volt 538 és 1798 között. Akkor ért véget a pápai fennhatóság prófétai korszaka, amikor Napóleon tábornoka, Berthier fogságba vitte a pápát 1798-ban, ezzel beteljesedett *A jelenések könyvének* próféciája: „*Aki mást fogságba hurcol, fogságba kerül*” (Jel 13:9, SZIT, Károliban 10. vers). A pápaság elleni támadás különösen súlyos volt, de nem végzetes. Jel 13:12 szerint a halálos seb begyógyul, a pápaság befolyása újból világszéles lesz. A világ vezetői ma a római egyház követeként fogadják a pápát, és rendszeresen látogatják is a Vatikánban. A világ példátlan instabilitása idején készül elő a terep arra, hogy a római pápa legyen az egész világ elismert erkölcsi vezetője, aki képes összehozni az embereket. XVI. Benedek pápa 2012. június 6-án a Szent Péter téren összegyűlt tizenötezer ember előtt elmondott beszédében kijelentette: „A vasárnap az Úr napja és az embereké, amikor legyen mindenki szabad – szabad a család és szabad Isten számára. A vasárnap védelmével az emberi szabadságot védelmezzük” (https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/en/audiences/2012/documents/hf_ben-xvi_aud_20120606.html.) „A bibliai szombat tisztelőit a törvény és a rend ellenségeinek fogják nevezni, akik ledöntik a társadalom erkölcsi korlátait, felfordulást és erkölcsi romlást okoznak, és Isten csapásait hozzák a földre... Állampolgári hűtlenséggel fogják vádolni őket. Az Isten törvényének kötelező érvényét megtagadó lelkészek a szószékéről fogják hirdetni, hogy engedelmességgel tartozunk a polgári hatalmaknak, mint Istentől rendelt tekintélynek. Törvényhozó testületek és bíróságok a parancsolatok megtartóit hamis színben tüntetik fel és elítélik” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 506-507. o.).

Gyorsan változik a világ! Ezek szerint milyen hamar ránk törhetnek a végidei események?

A FÖLDBŐL FELJÖVŐ FENEVAD

Olvassuk el Jel 13:11-18 szakaszát! Miben különbözik a fejezetben másodikként megjelenő fenevad az elsőtől?

Az első fenevad a tengerből emelkedett ki, a második „a földből” (Jel 13:11). A tenger vagy a vizek szimbólumának jelentése: „népek azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek” (Jel 17:15). A föld pedig a világ ritkán lakott területére utal. Ez a második fenevad annak a prófétai időszaknak a vége felé emelkedik fel, amelyben az első fenevad gyakorolta a hatalmát (Jel 13:5), tehát 1798 körül.

Az Egyesült Államokra pontosan ráillik ez a leírás. 1776-ban hirdették ki a függetlenségét, az alkotmányát 1789-ben fogadták el, majd a 19. század vége felé már vezető világi hatalomként ismerték el.

János folytatja: „két szarva volt, a Bárányéhoz hasonló, de úgy beszélt, mint a sárkány” (Jel 13:11, ÚRK). A bibliai próféciaiban a szarv hatalmat szimbolizál. Az első fenevadtól eltérően ennek a szarvain nincsenek koronák, ami arra utal, hogy nem monarchia. A két szarv a két fő kormányzati elvet jelképezi, amelyekből az Egyesült Államok hatalma és sikere fakad: a politikai és a vallási szabadság.

Jel 13:11-12 versében milyen változást látunk ezen a fenevaden? Hogyan beszél?

Ez a szelíd, bárányhoz hasonló nemzet végül úgy szól, mint a sárkány, és „az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi” (Jel 13:12). Hátat fordít a vallásszabadság elveinek, „és azt is eléri, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat” (Jel 13:12, ÚRK). Az Egyesült Államoknak vezető szerepe lesz abban, amikor a földön mindenkitől megkövetelik, hogy imádják az első fenevadat, valamint ismerjék el a pápaság lelki és világi tekintélyét. E prófécia szerint az Egyesült Államok megformálja a fenevad képét – ami az egyház és az állam egysége –, és mindenkinek előírják, hogy imádjja ezt a képet. Különösen érdekes, hogy amikor először azonosították az Egyesült Államokat ennek a fenevadnak a hatalmaként, akkor még közel sem volt akkora katonai és gazdasági behemót, mint amivé mára vált – és ami továbbra is marad.

Gondoljunk a mai politikai instabilitásra Amerikában! Hogyan vezethet majd el ez a helyzet a prófécia teljesezéséhez?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: A fenevadnak és képének imádata Dániel 3. fejezetét idézi, amikor Babilon királya megparancsolta Sidrának, Misáknak és Abednégónak, hogy boruljanak le az aranszobor előtt, különben a tüzes kemencébe vetik őket. Az ókori Babilonban és a mai Babilonban is az imádat a központi kérdés. Igaz imádat az Isten Igéjéből tanuló elméből, szeretete által átformált lélekből és Szentlelkével betelt szívből fakad. Csak így lehetséges az, hogy nem szabjuk magunkat „*e világhoz*” (lásd Róm 12:2), hanem Isten akaratát követve élünk, amit Igéjéből ismerünk meg. Egyedül ez a biztonságunk! „Isten soha nem hat kényszerrel az akaratra, sem a lelkiismeretre. Sátán viszont könyörtelen kényszert alkalmaz azokkal szemben, akiket másként nem tud megrontani. Megfélemlítéssel vagy erőszakkal próbál a lelkiismereten uralkodni és hódolatot kicsikarni. Igénybe veszi mind a vallási, mind a világi hatalmakat, hogy Isten törvényével dacolva erőszakkal szerezzenek érvényt emberi törvényeknek” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 506. o.). „Azért, hogy el tudják viselni a reájuk váró próbát, meg kell érteniük Isten akaratát, Igéjének kinyilatkoztatásait. Csak azok tudják megdicsőíteni Istent, akiknek helyes fogalmaik vannak jelleméről, kormányzatáról, szándékairól, és azokkal összhangban cselekszenek. Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival” (i. m. 509. o.). „De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai – amelyekből oly sok és sokféle van, mint az általuk képviselt egyházakból – külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tantételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, hogy mit szól hozzá az Úr” (i. m. 510. o.)!

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Hogyan lehetséges Krisztus eljövetelének várakozásában élni úgy, hogy közben nem riogatjuk az embereket?
- 2) Beszélgessünk még az imádat kérdéséről! Mit árul el a hétköznapi életünk, a napi rutinunk arról, hogy kit vagy mit imádunk?
- 3) Mivel segíthetünk önmagunknak és másoknak is, hogy ne félelemmel, hanem bizalommal tudjunk a jövőre gondolni?
- 4) A végső események ismerete gyakorlatilag mennyit változtat az életünkön ma?

SZILÁGYI JÓZSEF: IMÁDKOZNI

Van, aki nem tud imádkozni,
az Istenhez nincs egy jó szava.
Van, aki úgy tud imádkozni,
hogy nem jut szóhoz az Úr maga.

Van, akit imája fölemel,
bejut az égi trónterembe:
béke és boldogság tölti el,
erőt kap hitre, szeretetre...

A föld történelmének záró eseményei

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ezékiel 20:12, 20; Hóseás 6:3; Jóel 2:21-24;
János 8:32; Jakab 5:7-8; Jelenések 7:1-2; 14:1; 18:1-4

„Szerezz igazságot, és el ne adj; bölcsességet és erkölcsöt és eszességet” (Péld 23:23).

Képzeld el, hogy tizenéves lányunk a nyári szünetre kocsival jön haza a főiskoláról. Várakozás közben aggódva figyeljük az időjárás-előrejelzést, és nyugtalanít, hogy egyre rosszabbra fordul az idő. Viharfelhők gyülekeznek, erős szél fúj, a közeli főút is járhatatlan. Az egyik szomszédtól megtudjuk, hogy már az alsóbbrendű út sem biztonságos, a kocsiknak leszákadta faágak között kell manőverezni. Akadozik ugyan a kommunikáció, de azért sikerül sms-ben részletesen leírni neki a biztonságos útvonalat hazafelé. Jézus mindennél jobban vágyik rá, hogy az élet viharain átvezetve segítsen nekünk hazaérni. Ellen G. White így ír: „Közeleg a tomboló erejű vihar. Vajon felkészültünk rá” (*Testimonies for the Church*. 8. köt. 315. o.)? Krisztus azért élt, halt meg, támadt fel és szolgál a mennyei szentélyben, hogy biztosítsa a hazaérkezésünket. Dániel és Jelenések prófétái üzenetei Istentől jövő tanácsok, kiváltképp a végidőben élő emberek számára, amelyekkel segít átjutni az élet viharain, és így egy nap majd érezhetjük Megváltónk szerető ölelését. Ezen a héten az utolsó időkre vonatkozó prófétái ígéretet tanulmányozzuk, miközben újból látni fogjuk, hogy Krisztusnak van hatalma hazavinni bennünket még a föld végső küzdelmén át is.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 37-38. fejezetét!

HŰSÉG ISTENHEZ ÉS IGÉJÉHEZ

Milyen közös szöveget látunk Péld 23:23, Jn 8:32 és 17:17 verseiben?

A nagy küzdelem mindig is az igazság és a hamisság csatája volt. Sátán hazug, a hazugság atyja (Jn 8:44). Jézustól ered minden igazság, aki kijelentette: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet*” (Jn 14:6). A Sátán csalásainak kötelékéből megszabadító igazság Isten Igéjében található. A Biblia leleplezi az ördögi stratégiát és bemutatja Isten terveit. A Szentírás mécses a lábunk előtt (Zsolt 119:105, ÚRK). „*Beszéded kijelentése világosságot gyújt, és értelmessé teszi az együgyűt*” (Zsolt 119:130, ÚRK), továbbá „*A te igédnek summája igazság*” (Zsolt 119:160).

Miről biztosít 2Pt 1:16-21 szakaszában az apostol a prófétasággal kapcsolatban? Milyen példával világít rá Isten prófétai kijelentésének fontosságára?

Nem „*mesterkélte meséket*” követünk. Isten Igéjének próféciai világítják meg az előttünk álló utat, segítenek megkülönböztetni az igazságot a hamisságtól. A Biblia nélkül ki lennénk téve az emberi elgondolások múló szeszélyeinek, könnyen félre lehetne bennünket vezetni. „Isten népének a Szentírásnál kell védelmet keresnie a hamis tanítók befolyása és a sötétség lelkeinek megtévesztő hatalma ellen. Sátán minden úton-módon igyekszik az embert elzárni a Biblia kínálta ismerettől, mert a Biblia világos kijelentései leleplezik csalásait... Nemsokára szemtanúi lehetünk utolsó nagy csalásának. Az antikrisztus szemünk láttára viszi véghez bámulatos tetteit. A hamisítvány annyira fog hasonlítani az igazságra, hogy csakis a Szentírás által lehet különbséget tenni köztük... Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival. Egyszer mindenki fel fogja tenni magának ezt a súlyos kérdést: Istennek engedelmességek-e vagy embereknek? A döntő óra már a küszöbön van. Szilárdan áll-e lábunk a sziklán, Isten változhatatlan Igéjén? Ki tudunk-e híven tartani Isten parancsolatait és a Jézus hite mellett” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 509. o.)?

Gondolkozzunk el az idézetben feltett kérdéseken! Mi ad erőt ahhoz, hogy megálljunk a végső küzdelemben? Mi térít el attól, mi akadályozza, hogy tanulmányozzuk Isten Igéjét? Előfordulhat, hogy kényünk kedvünk szerint engedményeket teszünk az igazság kérdésében?

A MENNY PECSÉTJE

Az imádattal kapcsolatos közelgő krízis idején Isten hűséges népe nem fog engedni a világi nyomásnak (Jel 14:12), a Szentlélek pecsétje lesz rajtuk (Ef 4:30), mozdíthatatlanok lesznek. Az ókori világban megkülönböztető, egyéni jellel, pecséttel hitelesítették a hivatalos iratokat. A végső küzdelem az imádat és Istennek a törvényben megmutatkozó hatalmának, tekintélyének kérdése körül dül, ezért gondolhatjuk, hogy Isten pecsétje benne foglaltatik a törvényében (vö. Ézs 8:16).

Olvassuk el 2Móz 20:8-11 verseit! A szombat parancsolata a pecsét mely elemeit tartalmazza?

A következő három elem hitelesíti a pecsétet: 1) A pecsét tulajdonosának a neve: „Az Úr a te Istened.” 2) A címe, rangja: aki „teremtette” – a Teremtő. 3) Uralmának területe: „az ég, a föld, a tenger és ami azokban van.” A pecsétet néha *jegynek* is nevezi a Biblia (Róm 4:11), ez a két szó felváltva is használható. Isten jegye, jele vagy pecsétje Isten törvényének szívében van, ezért áll a szombat az imádat körül dülő végső küzdelem középpontjában (Ez 20:12, 20; Jel 12:17).

Vessük össze Jel 7:1-3 és 14:1 verseivel 13:16-17 szakaszát! Hová kerül Isten pecsétje, és hová helyezi bélyegét a fenevad? Vajon mi a különbség oka?

Isten a homlokra adja pecsétjét, ami a gondolkodás szimbóluma, a tudatos döntést jelzi. A fenevad bélyege vagy a homlokra, vagy a kézre kerül, ami azt fejezi ki, hogy aki megkapja, az vagy meggyőződik értelmileg, saját döntésével elfogadja Sátán hazugságait, vagy pedig igazodik a hamis istentisztelet előírásaihoz, nehogy a halálos fenyegetés alá kerüljön.

Az ördög gyűlöli azokat, akik engedelmeskednek Istennek. A nagy küzdelem a tetőfokára hág, amikor a sárkány (Sátán) hadat indít a maradék ellen, „*akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét*” (Jel 14:12). Az ő hűségük Krisztus iránt azonban megszilárdult.

Miért döntő eleme a végső krízisre való felkészülésnek, hogy nap mint nap hűségesek legyünk az Úrhoz?

KIT IMÁDUNK?

A Teremtőt imádjuk, vagy a fenevadat és annak képét? Nincs köztes terület. Jelenések 14. fejezetének első angyala sürgeti az embereket: „*imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait*” (Jel 14:7). A mennyei felhívást még inkább megerősíti a harmadik angyal, aki megemlíti, hogy rettenetes következményekkel számolhat az, aki a fenevadat imádja: „*Az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába*” (Jel 14:10). Ezzel szemben az jellemzi a Teremtő imádoit, hogy „*megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét*” (Jel 14:12). Az igaz istentisztelet alapja a teremtés (Jel 4:11). Mindent Isten „*teremtett a Jézus Krisztus által*” (Ef 3:9). Sátán gyűlöli a Teremtőt, és világi hatalmak által megkísérelte megváltoztatni a szombatot, a teremtés emlékünnepét (Dán 7:25). Ha Sátánnak sikerül eltörölni a szombatot, mint az istentisztelet napját, akkor kijelenti, hogy az ő hatalma nagyobb, mint Istené. Ezért igyekszik az egész világot rávenni a hamis szombat elfogadására, ha meggyőzéssel nem, hát erőszakkal. Bármennyire nehéz is most elképzelni, hogyan valósulhat ez meg, a változások drámai gyorsasággal történnek. A koronavírus világjárvány bizonyította, hogy a világunk egyik napról a másikra egészen más lehet. A világ rendkívül labilissá vált, és az elképesztő technológiai eszközökkel gyorsabban bekövetkezhet az, amire a Biblia figyelmeztet, mint gondolnánk.

Jel 13:13-17 szakasza szerint milyen büntetéssel fenyegetik azokat, akik nem veszik fel a fenevad bélyegét?

Gazdasági nyomás és halálos fenyegetés nehezedik azokra, akik hűségesek Krisztushoz és nem követik a fenevadat meg annak képét. Az emberiség olyan marad, amilyen mindig is volt: korrupt, hataloméhes és erőszakos. Nem tudunk még sokat arról, pontosan hogyan is fognak a végső események kibontakozni, de nem lehet túl nehéz elképzelni a végidei üldözést. Sokatmondóak János szavai ebben az értelemben is, amelyeket ugyan egészen más összefüggésben írt: „*nem szorult rá, hogy valaki bizonytságot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi volt az emberben*” (Jn 2:25).

Gondoljunk bele, mennyire romlottá vált az ember, milyen gonoszágokat képes elkövetni! Miért enged ez is arra következtetni, hogy gyorsan kibontakoznak a végső események? Ami pedig még fontosabb: miért kell nagyon vigyáznunk a saját szívünkre? Mire figyelmeztet ezzel kapcsolatban ez a szomorú igazság?

KORAI ÉS KÉSŐI ESŐ

Olvassuk el Jóel 2:21-24 és ApCsel 2:1-4, 41-47 szakaszait! Melyik jövendölés teljesedett az 1. században? Milyen hatása lett?

A Szentlélek pünködsi kiáradása nagy erővel indította el a keresztény egyházat. Egyetlen napon háromezren tértek meg. Az *apostolok cselekedetei* egymás után sorolja Isten átforgató kegyelmének csodatetteit: „*azok közül, akik hallgatták az igét, sokan hittek, és a férfiak száma mintegy ötezer lett*” (ApCsel 4:4, ÚRK). Mindössze százhusz hívő gyűlt össze imádkozni, de az imádság drámai eredményt hozott. Az egyházhoz hamarosan ezerszám csatlakoztak a hívők, „*és a papok közül is nagyon sokan engedtek a hitnek*” (ApCsel 6:7, ÚRK). Igen, sok pap is Jézus követője lett.

Amikor a tanítványokat kegyetlenül üldözték Jeruzsálemben, „*szétszóródtak, elmentek, és hirdették az igét*” (ApCsel 8:4, ÚRK). Gyülekezeteket alapítottak egész Júdeában, Samáriában és Galileában (lásd ApCsel 9:31). Megtérése után Pál apostol a Földközi-tenger vidékén hirdette Krisztust. Thesszalonikában az evangéliummal szembehelyezkedő zsidók így nyilatkoztak: „*ezek a világfelforgatók itt is megjelentek*” (ApCsel 17:6, ÚRK). A tanítványok a Szentlélek erejével viszonylag rövid idő alatt elérték az egész akkor ismert világot. Pünkösdkor teljesedett Jóel próféciaja a korai esőről, a késői eső azonban még nagyobb erővel árad majd ki, hogy felkészítse a világot a végső aratásra.

Olvassuk el Hós 6:3, Zak 4:6, 10:1 és Jak 5:7-8 verseit! Ezek szerint hogyan fejeződik majd be Isten munkája a földön?

A „korai” és „késő” eső kifejezések Izrael aratási ciklusával kapcsolatosak. A korai eső ősszel hullott, hogy a mag kicsírázzon, a késői eső pedig tavasszal, hogy beérlelje a termést. Ez szimbolizálja a Szentlélek munkáját az evangélium hirdetésében. „Miként az evangélium hirdetésének kezdetén a Szentlélek kiáradásával a »korai eső« hullt, hogy szárba szökkenesse a kálászt, az evangélium lezárulásakor a »késői eső« fog hullani, hogy beérlelje a termést” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 523. o.).

A HANGOS KIÁLTÁS

Hab 2:14, Mt 24:14 és Jel 18:1-4 versei értelmében hogyan fejeződik majd be Isten munkája a földön?

A Babilon elestét bejelentő angyalnak „*nagy hatalma*” van. Mint Jelenések 14. fejezetének angyalai, ez is emberi hírnököket jelképez. Olyan erővel hirdeti Isten dicsőségét, ami az egész földet beragyogja. Az Újtestamentumban a hatalomra vagy az erőre használatos görög szó az *exuszia*, ami gyakorta utal Krisztus diadalára a sötétség fejedelmei és erői felett, *Máté evangéliumában* pedig Jézus a tanítványok kiküldésével kapcsolatban használja. Mt 10:1 verse szerint *hatalmat* adott nekik a tisztátalan lelkek felett. Isteni erővel küldte ki őket, hogy győzzenek a jó és a gonosz csatájában. Máté 28. fejezetében szintén elküldi őket „*mennyen és földön*” minden hatalommal, hogy tegyenek „*tanítványokká minden népeket*” (Mt 28:18-19). Az újszövetségi egyház a Szentlélek erejével telve, az élő Krisztus hatalmával haladt előre, aki életében és halálában legyőzte a pokol fejedelmeit és erőit, és Isten „*dicsősége beragyogta a földet*” (Jel 18:1, ÚRK). Néhány év leforgása alatt a tanítványok az egész akkor ismert világban hirdették az evangéliumot (Kol 1:23).

A végidőben a Szentlélek olyan erővel árad ki, mint még soha azelőtt, és az evangélium gyorsan eljut az egész világra. Ezek térnek meg egy nap alatt, Isten kegyelme és igazsága az egész bolygóra kihat. A világ így meghallja a figyelmeztető üzenetet, világszerte elterjed az evangélium és az abban felkínált reménység. „Nem lesz kisebb az az erő, amivel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyennel ezt a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiadásában teljeseztek, a lezárulásakor a késői esőben ismét teljesedni fognak...”

Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a mennyi üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés, csodálatos dolgok fognak történni. Betegek meggyógyulnak, és a hívők munkáját jelek és csodák kísérik” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 523-524. o.).

Mi tartja vissza a Szentlélek hatalmas kiadását, azaz a késői esőt, valamint a hangos kiáltást? Milyen szerepünk lehet azzal, hogy várjuk a Szentlélek kitöltését, még ha egyéni befolyásunk kicsi is?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Az adventista úttörők már 1851-ben az Amerikai Egyesült Államokat azonosították Jel 13:11-17 szakaszának második fenevadával. Akkor azonban még nehéz lehetett elgondolni, hogyan veheti rá ez a nemzet az egész világot az első fenevad imáadására (Jel 13:12). Az Egyesült Államok hadiflottájának az 1880-as évek második felében mindössze negyvennyolc régi hajója volt. A hidegháború vége óta azonban már egyetlen hatalom sem ér fel az Egyesült Államok haderejével. Az amerikaiak csodálatos szabadságot élveztek, de a körülmények nehezedeésével könnyű elképzelni, hogyan tiporják el, sőt veszik el teljesen ezt a szabadságot. Sokan gondolják úgy, hogy ennek a folyamatnak a teljeseés máris látszik. „Az engedelmisség megtagadása [a hamis szombat megtartását illetően] államel-leneselekménynek fog minősülni, amelyért halálbüntetés jár. Másrészről pedig Isten törvénye, amely elrendeli a Teremtő nyugalomnapjának megtartását, követel engedelmisséget, és kinyilatkoztatja mindazok megbüntetését, akik megsértik rendelkezéseit” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 518. o.). „Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmisség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnak a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. Amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani. Tehetséges, kellemes emberek, akik valamikor szívesen követték az igazságot, képességeiket megtévesztésre és félrevezetésre használják. Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak. Amikor a szombatünneplőknek a törvény előtt kell hitüket megvédeniük, ezek a hitehagyók Sátán legaktívabb eszközeiként fogják meghazudtolni és vádolni őket. Rágalmakkal és gyanúsítgatásokkal ellenük fogják hangozni a hatalmasságokat” (i. m. 521. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A közeledő válság miatt miért különösen fontos tisztában lenni a végidő eseményeivel? Hogyan ad védelmet a Szentírás a megtévesztés ellen?
- 2) A demokratikus társadalmak évszázadokon át a vallásszabadság védőbástyái voltak. Hogyan változhat ez meg elég gyorsan?
- 3) Ellen G. White sorai alapján hogyan készíthetik elő az ember mai döntései azt, hogy holnap a hitüket megtagadók között legyen?
- 4) A második angyal üzenete hogyan változik a hangos kiáltás alatt? Személyesen hogyan készülhetünk a késői eső fogadására, hogy Isten földi munkája befejeződjön?

A SZŐNYEG

A végtelenben, tér s időnek
örök határin messze túl,
a mindenségnek, múlt s jövőnek
szövőszékénél ül az Úr.

Szövi száz meg száz emberélet
szép, tarka, hímes szőnyegét,
hol napfényt szó eléje, hol meg éjet,
így lesz hol fényes, hol sötét.

Szál szálba fonva vagy bogozva,
keresztbe szöve, át meg át,
egymás erejét megsokszorozza,
és fényt és színt egymásnak ad.

De amint éltünk gyöngé szála
ez óriási szőnyegbe fut,
nem eszmél sorsa mély okára,
s dicsőségéről mit sem tud.

Ám kezdetén egy szebb jövőnek,
a mindenségen messze túl,
dicső remekmű lesz a szőnyeg,
mit életünkből szőtt az Úr!

(Ismeretlen szerzőtől, emlékezetből leírva. DIR)

Isten szeretetének diadala

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 91:1-11; Jeremiás 25:33; 30:5-7; Jelenések 20:11-15; 21:2; 22:11-12

„Hallottam, amint a trón felől egy hatalmas hang ezt mondta: Íme, az Isten sátra az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és szemükről minden könnyet letöröl, és halál nem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jel 21:3-4, ÚRK).

Reményteljesen gondolhatunk a jövőre. Noha igencsak megpróbáló idők állnak előttünk, nehézségeket kell elszenvednünk, szomorúságokat tapasztalnunk, mégis bízhatunk abban, hogy közeleg egy jobb nap, tehát értelmesen, céltudatosan és örömmel élhetjük az életünket ma. Franklin D. Rooseveltt az Egyesült Államok történelmének egyik legnehezebb időszakában, 1933-1945 között töltötte be az elnöki tiszteket. Paralízis következtében megbénult, segítség nélkül nem tudott mozogni. Ő írta: „Folyamatosan abba a reménybe, hitbe kapaszkodtunk, hogy egy jobb élet, jobb világ jön.” Albert Einstein, a világ egyik legragyogóbb koponyája így írt: „Tanulj a tegnaptól, élj a mában és legyen reményed a holnapban!” Alfred, Lord Tennyson, a Viktória királynő korában élt nagy angol költő pedig így fogalmazott: „A következő év küszöbén ott mosolyog a remény, azt súgja: »Boldogabb lesz!«”

A negyedév utolsó tanulmányában látni fogjuk Krisztus állhatatos szeretetét az univerzum történelmének legizgalmasabb idejében, valamint a jó és a gonosz közötti nagy küzdelemben aratott elsöprő, teljes győzelmét. A Biblia utolsó irata, *A jelenések könyve* reményt ad a mára, a holnapra – és örökre!

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 39-42. fejezetét!

REMÉNYSÉG A MEGPRÓBÁLTATÁS IDEJÉN

Olvassuk el Jer 30:5-7, Dán 12:1-2 és Jel 22:11-12 szakaszait! Milyen események történnek közvetlenül a második adventet megelőzően?

Az emberiség próbaidejének végén olyan nyomorúságos időszakok következnek, „*amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindezekig*” (Dán 12:1). Jelenések 16. fejezete leírja, hogy a gonosz világot hét utolsó csapás éri, de mint az Egyiptomot sújtó csapások esetében, Isten népe ekkor is védelmet élvez. Figyeljük meg Dániel ígérését: „*abban az időben megszabadul néped, mindaz, aki csak be van írva a könyvbe*” (Dán 12:1, ÚRK). Ez az utalás bizonyára az élet könyvére vonatkozik (lásd Fil 4:3; Jel 13:8; 20:12, 15; 22:19). Aki hűséges marad Jézushoz, annak nevét nem törlik ki az élet könyvéből (Jel 3:5).

Olvassuk el Jn 8:29, 14:30 és 1Jn 3:1-3 szakaszait! Mi az egyetlen módja a nyomorúságos időre való felkészülésnek?

A nyomorúságos időben Isten népe olyan mély, személyes kapcsolatban lesz Jézussal, amin semmi nem változtathat. Leghőbb vágyuk, hogy mindent az Ő tetszése szerint tegyenek, és a Szentlélek munkája által olyan tiszták legyenek, mint Ő. Krisztus szívében semmi nem rezonált Sátán csálásaira, és bennünk is tükröződhet a Megváltó jellemének ez az aspektusa.

Olvassuk el Zsolt 27:5, 91:1-11 és Jel 3:10-12 szakaszait! Milyen megerősítő ígéretek ad Isten a nyomorúságos időre nézve?

Némelyek félreértik azt, hogy a nyomorúságos időben közbenjáró nélkül leszünk. Jézus akkor fejezi be a közbenjárást a mennyei szentélyben, amikor már mindenki meghozta végső döntését mellette vagy ellene. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ebben az időben egyedül lennénk, csak a saját erőnkben bízhatnánk. Jézus biztosított arról, hogy mindig velünk lesz (Mt 28:20). A hit akkor is bízik, ha nem lát, még ha darabjaira hull is a világ körülöttünk. A nyomorúságos idő alatt a hitünk megerősödik, vágyakozunk az örökkévalóságba, örökre Jézussal akarunk lenni.

JÉZUS KÖZELI VISSZATÉRÉSÉNEK REMÉNYE

Miért jelentenek nagy bátorítást Jn 14:1-3 és Tit 2:11-14 szavai, ha a jövő nehézségeire és a nyomorúságos időre gondolunk?

„Ne nyugtalanodjék a ti szívetek” (Jn 14:1). Jézus bátorít, hogy soha nem hagy el, visszajön értünk és hazavisz bennünket. Ez a világ nem az otthonunk, jobb idők következnek. Az Újszövetség minden huszonöt verséből egy az Úr visszatéréséről szól. A sötét napokban, amikor az életünket az egyházi-állami hatalom rendeletei fenyegetik, Krisztus visszatérésének ígérete reménnyel tölti be a szívünket. Ez az „áldott” vagy „boldog reménység”, ami minden korban erősítette Isten hűséges népét.

Olvassuk el Ézs 25:8-9 és Jel 6:15-17 verseit! Hasonlítsuk össze a megváltottak reakcióját azokéval, akik elvesznek! Mi a magyarázata a gondolkodásbeli különbségüknek?

A gonoszok rádöbbennek, milyen iszonyatos következményekkel jár a bűn, az igazak pedig már elfogadták a felkínált csodálatos kegyelmet. Az Isten elleni lázadás félelmet, büntudatot kelt, kárhoztatáshoz és végül örök halálhoz vezet, de aki elfogadja Jézus üdvözítő kegyelmét, annak Krisztus visszatérése bűnbocsánatot, békességet és örök örömet hoz.

Jel 15:3-4 és 19:7 versei szerint hogyan fogadják a megváltottak az üdvösség felmérhetetlen ajándékát, amit ingyen kapnak Krisztustól?

„Az egész örökkévalóságban Krisztus keresztyét tanulmányozzák a megváltottak, és erről énekelnek. A megdicsőült Krisztusban a megfeszített Krisztust fogják látni... A világegyetem örökké csodálni és imádni fogja Alkotóját, minden sors Bíráját, aki az ember iránti szeretetből letette dicsőségét és megalázta magát” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 555. o.).

Olvassuk el Jel 12:17, 17:13-14 és 19:11-16 szakaszait, és figyeljük meg a fokozódó hatást! Mit tudhatunk meg ezekből a részekből az utolsó földi háborúról és Krisztus végső győzelméről?

MILLENNIUM A FÖLDÖN

Jelenések 19. fejezete Jézus visszatérésének és a gonoszok pusztulásának drámai leírásával fejeződik be, de a történetnek ekkor még nincs vége. A 20. fejezetben a millennium ezeréves időszakáról értesülünk.

Olvassuk el Jel 20:1-3 verseit! Jézus visszatérésekor milyen sorsra jut Sátán?

Jel 20:1-3 képei szimbolikusak. Sátánt nem fogják szó szerint megkötözve egy mély verembe vetni. Ezer évig az elhagyott, lakatlan földön kell lennie, a saját maga által előidézett körülmények láncában. 2Pt 2:4 versében olvassuk, hogy büntetés vár rá a „sötétség láncában”. A körülményei kötözik meg, ugyanis nem lesz, akit megkísérthet. Ezer éven át nézheti a pusztulást, romlást és katasztrófát, amit lázadása okozott. A „mélység” kifejezésére használt görög szó az *abüszs*, amit az Ószövetség görög fordításában, a Septuagintában is megtalálunk, a teremtéskor ilyen volt a föld. „*A föld pedig kietlen és puszta volt, sötétség volt a mélység színén*” (1Móz 1:2, ÚRK). A Septuaginta itt a „mélység” szót úgy fejezi ki, hogy *abüszszosz*, ami a lakatlan, kietlen földre utal. A „feneketlen mélység” nem valami föld alatti üreg vagy tátongó űr valahol az univerzumban. Sátán bűnös tevékenysége és pusztítása, valamint a második adventet megelőző borzalmas káosz miatt lesz a föld ismét olyan sötét, rendezetlen tömeg, mint amilyen a teremtés kezdetén volt.

Olvassuk el Jer 4:23-26 és 25:33 verseit! Hogyan írja le a próféta ezt a jelenetet?

A próféta a második adventkor bekövetkező rettenetes pusztulást festi le, amikor az ezeréves időszak alatt nem lesz egyetlen élő ember sem a földön. Sátán és gonosz angyalai elgondolkozhatnak a lázadás okozta dűlásról. Az egész világmindenség újból meglátja, hogy a bűn zsoldja a halál. Isten úgy rendezi el a bűn problémáját, hogy az soha többé nem űtheti fel a fejét (Náh 1:9). Ezt háromféleképpen teszi. Először is bemutatja végtelen szertetetét, hogy mennyire vágyik az egész emberiség megmentésére, aminek érdekében végtelen erőfeszítést tett. Másodszor bemutatja igazságát, igazságosságát. Harmadszor pedig lehetővé teszi az egész univerzum számára, hogy lássák a bűn és a lázadás végkimenetelét.

MILLENNIUMI ÍTÉLET

Jel 20:4-6 szakasza szerint mit fognak az igazak tenni az ezeréves időszak alatt? Miért fontos ez?

A millennium idején az igazaknak lehetősége lesz a saját szemükkel meggyőződni Isten igazságosságáról és szeretetéről abban, ahogyan a bűn problémáját megoldotta. Ugyan kinek nincsenek kérdései számos dologgal kapcsolatban, amelyeket szeretne feltenni Istennek? A millennium alatt a mennyben a megváltottak feltehetik ezeket a kérdéseket. Alkalmuk lesz még jobban megérteni Isten döntését, hogy miért nincs ott a mennyben valaki a szeretteik, barátaik közül. Ekkor egészen új módon, sokkal teljesebben látják meg, mint valaha, hogy milyen roppant nagy erőt vetett be Isten minden egyes ember megmentéséért, aki valaha élt a földön. Jobban megértik, hogy aki kimaradt a mennyből, azért nem jutott oda, mert elutasította Krisztust. A végítélet csak akkor, az ezer év végén következik be a gonoszokon. Ez lesz a második halál, a végérvényes pusztulás.

Jel 20:7-9 versei értelmében hogyan ér véget az ezer év? Mi lesz Sátán és a követői sorsa?

Ezer éven át nem volt senki, akit Sátán megkísérthetett vagy becsaphatott volna. Ő és az angyalai magukban gondolkodhattak a bűn halálos következményeiről. A millennium végén aztán a gonosz halottak feltámadnak az ítéletre, hogy megkapják végső jussukat (Jel 20:5). Sátánnak így hatalmas serege lesz. A nagy küzdelem során az egyik vereséget a másik után szenvedte el, ekkor mégis felbátorodik, látva a kárhozottak roppant nagy hadát. Továbbra sem áll készen arra, hogy felhagyjon a lázadással. Ellenkezőleg! Elindul, hogy megtévessze a „népeket”. Elhiteti velük, hogy egy utolsó nagy támadással legyőzhetik Istent és megalapíthatják a saját országukat. „Góg és Mágóg” Sátánt és minden idők kárhozottait szimbolizálja. A gonoszok körülveszik „a szentek táborát és a szeretett várost” (Jel 20:9).

A millennium végén minden gonosz feltámad, a szent város, az Új Jeruzsálem pedig leereszkedik a földre a mennyből (Jel 21:2). A szentek a millennium alatt Krisztussal éltek és uralkodtak az Új Jeruzsálemben. Az ezer év végén tehát a szent város leszáll a földre Istennel, Jézussal, az angyalokkal és minden megváltottal együtt. Mindenki felsorakozik a nagy küzdelem utolsó csatájára. Ekkor törli el Isten egyszer és mindenkorra a bűnt.

Mit árul el Isten jelleméről a végítélet időzítése?

ÖRÖKRE SZÓLÓAN

Róm 14:10-11, 2Kor 5:10 és Jel 20:11-15 versei szerint miért kelnek újból életre a gonoszok?

A bűn problémájának megoldása érdekében, azért, hogy a gonoszság soha többé ne üsse fel a fejét, mindenkinek meg kell győződnie Isten abszolút igazságosságáról. Végül minden térd meghajol, mindenki elismeri Isten igazságos voltát a nagy küzdelemben, még Sátán és gonosz angyalai is bevallják, hogy soha semmi nem igazolta Isten elleni lázadásukat. Figyeljük meg Ellen G. White megjegyzését! „A gonoszoknak, mihelyt a könyvek megnyílnak és Jézus rájuk tekint, minden bűnük eszükbe jut. Meglátják, hol tért le lábuk a tisztaság és szentség útjáról. Rádöbbennek, hogy gőgjükkel és lázadásukkal milyen súlyosan megsértették Isten törvényét. A megejtő kísértések, amelyeket bűnös életükkel hívtak ki, az áldások, amelyekkel visszaéltek, Isten küldöttei, akiket semmibe vettek, az intések, amelyeket elvetettek, a gazdagon áradó kegyelem, amelyet konok, megátalkodott szívük visszautasított – mind megjelennek. Mintha tüzes betűkkel íródna eljékük!...

Az egész gonosz világ a menny kormányzásával szembeni lázadása miatt Isten ítélőszéke előtt áll. Nincs senki, aki ügyüket védené, nincs mentségük. A rájuk kimondott ítélet: örök halál” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 568-570. o.).

Olvassuk el Zsolt 37:20, Mal 4:1-2 és Jel 20:9 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből a szakaszokból a bűn és a bűnösök végső pusztulásáról, illetve az igazak jutalmáról?

Jó hír, hogy Sátán a gonosz angyalaival együtt elpusztul a tűz tavában, ami megemészti a bűnt és a bűnösöket. Jel 20:9 verse szerint elégnek a tűzben, nem kínlódnak örökké. A következő versben találjuk az „örökkön örökké” kifejezést. A szövegösszefüggés szerint az „örökké” szó nem mindig jelenti azt, hogy „vég nélkül”, utalhat a teljessé válásra is, vagy arra, ami egyszer s mindenkorra megtörténik (lásd 2Móz 21:6; 1Sám 1:22, 28; 2Pt 2:4-6; Júd 7). A kárhozatra jutók számára a következmény lesz örökre szóló, nem a pusztulás folyamata. Isten senkit nem kínoz örökké.

Végső soron két lehetőség egyike vár mindannyiunkra. A gonoszok sajnálatos módon megkapják a bűn „zsoldját”, amit megérdemelnek, az örök halált. Miért az az egyetlen reményünk tehát, ha Jézus igazságában bízunk, hogy ne azt kapjuk, amit érdemlünk – a halált?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „A szélesen elterülő síkságok gyönyörű dombokba torkollnak. Isten hegyeinek fenséges ormai magasra emelkednek. A békés rónákon, az élő vizek mellett Isten népe, a sokáig zarándok és vándor nép otthonra talál...

Ott a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremtő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fürkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámitó ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasztosabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatozok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg és új dolgok serkentgetik a lélek és a test képességeit” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 575-577. o.).

„E föld lakói kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukott lények boldogságában és bölcsességében. Megismerik tudásuk kincseit, amelyeket a végtelen korszakokon át Isten keze munkájának szemlélésével gyűjtöttek. Tisztán látó szemmel nézik a természet dicsőségét – napokat, csillagokat és naprendszereket –, amelyek kijelölt pályájukon keringenek Isten trónja körül. Mindenre – a legparányibb atomtól a legnagyobbig – a Teremtő neve van írva. Minden Isten végtelen hatalmát hirdeti” (i. m. 577. o.).

„A nagy küzdelem véget ért. Nincs többé bűn, és nincsenek bűnösök. Az egész világegyetem megtisztult. A végtelen nagy teremtettséget tökéletes harmónia és boldogság tölti be. Tőle, aki mindent teremtett, árad az élet, a fény és az öröm a határtalan téren át. Élők és élettelenek – a legparányibb atomtól a legnagyobb csillagig – tökéletes szépségükkel és felhőtlen boldogságukkal hirdetik, hogy Isten a szeretet” (i. m. 578. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Vajon miért engedi Isten, hogy ilyen hosszú ideig megmaradjon a bűn? Viszont egyetlen ember sem szenved az életénél tovább a világon. A bűn évezreideihez képest összehasonlíthatatlanul rövidebb az emberek élete. Hogyan segíthet ez a nézőpont megbirkózni a bűn nehéz kérdésével?
- 2) Hogyan illeszkedik a megváltási tervbe a millennium ezeréves időszak? Mire mutat rá Isten jellemével kapcsolatban az, hogy a kárhozottak addig nem szenvedik el a végső ítéletet, amíg a megváltottak meg nem győződnek Isten igazságosságáról és szeretetéről?

ISTEN KORONÁT KÉSZÍT HŰSÉGES NÉPÉNEK

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végeztetre eltételezt nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését” (2Tim 4:7-8).

„Amikor az Úr összeállítja ékköveit, nagy örömmel tekint az igaz, egyenes, tisztességes emberekre. Angyalok készítik nekik a csillagokkal ékesített koronákat, amelyekben tükröződik az Isten trónjáról sugárzó világosság.

Beszélgünk a mennyei dolgokról! Beszélgünk Jézus jóságáról és dicsőségéről, irántunk való múlhatatlan szeretetéről! Áradjon szívből a szeretet és a hála Jézus felé, aki meghalt a megváltásunkért! Készüljünk, hogy békességben találkozassunk Urunkkal! Aki felkészül, az hamarosan az élet hervadhatatlan koronáját kapja meg, és örökké Isten országában lakhat Krisztussal, az angyalokkal és azokkal, akiket Krisztus drága vérén váltott meg.

A dicsőség koronáját... tette félre Isten azoknak, akik szeretettel várják a Megváltó megjelenését, akik vágyakoznak utána.

Azok nyerik el a dicsőség, a tisztesség és a halhatatlanság koronáját, akik így várokoznak. Nem kell a világ büszkeségeiről beszélni... vagy nagyjait dicsőíteni. Mindez hiábavalóság. Ha csupán Isten ujja érinti őket, hirtelen visszatérnek a porba. Én azt akarom magasztalni, ami állandó, tisztelni, ami halhatatlan, becsülni, ami soha nem múlik el: a sokkal gazdagabb koronát, mint ami földi uralkodó fejét valaha díszítette.

Azon a napon a megváltottak az Atya és a Fiú dicsőségében fognak ragyogni. A mennyei angyalok arany hárfáikon játszva köszöntik a Királyt és győzelmi trófeáit – azokat, akik megmosták és kiféhéritették ruháikat a Bárány vérében. Diadalmas énekszó száll fel, betölti a mennyet. Krisztus győzelmet aratott. Belép a mennyei udvarba megváltottai kíséretében, bizonyítva, hogy nem volt hiábavaló a küldetése, szenvedése és önfeláldozása” (Ellen G. White: *Maranatha*. 310. o.).

„...az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak” (Lk 21:33)

1.	H.	Péld 20:12	Az Úr teremtett
2.	K.	5Móz 6:6-7	Életünk része
3.	Sz.	Jób 36:26-29	Az eső csodája
4.	Cs.	1Móz 1:26	Istenképűség
5.	P.	Préd 3:1	Rendelt idő
6.	Sz.	2Kor 3:17	Az Úr Lelke és a szabadság
		Naplemente: 19:18	<i>Debrecen: 19:09</i>
7.	V.	Mt 25:13	Jézus visszajön
8.	H.	Préd 3:6	Keresés és vesztés
9.	K.	Ézs 65:1	Isten nyitottsága
10.	Sz.	Zsolt 32:8	Bölcsesség az Úrtól
11.	Cs.	Mt 25:21	A hűség jutalma
12.	P.	Zsolt 145:18-19	Az Úr közelsége
13.	Sz.	Ef 3:20-21	Dicsőség Istennek
		Naplemente: 19:28	<i>Debrecen: 19:18</i>
14.	V.	Ézs 58:11	Mint öntözött kert
15.	H.	Zsolt 51:9	Tisztíts meg!
16.	K.	Péld 31:20	Segítőkézség
17.	Sz.	1Pt 5:6	Alázat Isten előtt
18.	Cs.	Ézs 49:15-16	Nem felejt el
19.*	P.	Lk 24:32	Jézus hat a szívünkre
20.	Sz.	Jn 3:17	Isten szándéka
		Naplemente: 19:38	<i>Debrecen: 19:28</i>
21.	V.	Zsolt 16:7-8	Töretlen kapcsolatban az Úrral
22.	H.	Zsolt 51:10-12	Bocsáss meg, adj erőt!
23.	K.	Zsolt 115:3	Mindenható Istenünk
24.	Sz.	Zsolt 43:5	Miért csüggedsz el?
25.	Cs.	Zsid 11:8	Ábrahám hite
26.	P.	Józs 24:15	Válasszatok még ma!
27.	Sz.	Mik 6:8	Amit az Úr kíván
		Naplemente: 19:48	<i>Debrecen: 19:38</i>
28.	V.	Ézs 54:5	Az egész föld Istene
29.	H.	1Kor 2:9	Amit Isten előkészít
30.	K.	Zsolt 4:9	Nyugodt álom

„Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél” (Mk 10:27)

1.	Sz.	Jak 1:17	Isten jó ajándékai
2.	Cs.	Zsid 13:8	Jézus Krisztus nem változik
3.	P.	Lk 15:8-9	A megtalálás öröme
4.	Sz.	Jób 23:10	Isten jól ismer
		■ Naplemente: 19:58	Debrecen: 19:48
5.	V.	Bír 13:8	Manoah kérése
6.	H.	Ef 5:20	Hálaadás
7.	K.	Jn 10:27-28	Örök Pásztorunk
8.	Sz.	2Tim 1:7	Erő, szeretet, józanság
9.	Cs.	Róm 7:18-25	Belső küzdelem
10.	P.	Péld 17:17	Az igaz barát
11.	Sz.	1Kor 2:4-5	A hit alapja
		■ Naplemente: 20:07	Debrecen: 19:57
12.	V.	Lk 24:39	A feltámadt Jézus
13.	H.	Ézs 58:10-11	A bőjtről
14.	K.	1Kor 13:11	A gyermek felnő
15.	Sz.	Ézs 43:2	Tűzön-vízen
16.	Cs.	Zsolt 37:4	Gyönyörködj az Úrban!
17.	P.	Mk 10:14-15	Jézus és a gyermekek
18.	Sz.	Róm 6:17-18	A bűntől az igazsághoz
		■ Naplemente: 20:16	Debrecen: 20:06
19.	V.	ApCsel 2:1-4	A Szentlélek kiáradása
20.	H.	2Kor 7:15	Engedelmesség
21.	K.	Mt 19:26	Lehetetlen, de mégsem az
22.	Sz.	Jak 1:12	Kitartás és jutalom
23.	Cs.	Zsid 7:25	Krisztus közbenjárása
24.	P.	Préd 3:17	Isten megítél
25.	Sz.	Zsolt 51:13	Kérés
		■ Naplemente: 20:24	Debrecen: 20:14
26.	V.	Lk 18:15-16	Isten országának fogadása
27.	H.	Jn 15:15	Nem szolgál, hanem barát
28.	K.	2Kir 2:19-22	Elizeus csodája
29.	Sz.	Jel 22:17	Az élet vize
30.	Cs.	Ézs 59:20-21	Szövetség az Úrral
31.	P.	Zsolt 34:6	Az Istenre tekintők tapasztalata

„Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is” (Lk 12:34)

1.	Sz.	Zsolt 90:2	Örök Isten
		■ Naplemente: 20:31	<i>Debrecen: 20:22</i>
2.	V.	Róm 5:8	Krisztus meghalt értünk
3.	H.	Ézs 35:1-2	A puszta kivirul
4.	K.	1Jn 3:18	Cselekvő szeretettel
5.	Sz.	1Sám 16:7	Szíveket vizsgáló Úr
6.	Cs.	Zsolt 3:3-4	Pajzs és dicsőség
7.	P.	Fil 1:6	Isten nem végez fél munkát
8.	Sz.	Mt 6:33	Amit először keressünk
		■ Naplemente: 20:37	<i>Debrecen: 20:28</i>
9.	V.	1Jn 5:7	A háromszemélyű egy Isten
10.	H.	1Pt 4:11	Isten üzenete, Isten erejével
11.	K.	Lk 19:10	Megkeresni és megtartani
12.	Sz.	2Móz 20:2-3	Isteni parancsolat
13.	Cs.	Róm 8:28	Az Istent szeretők javára
14.	P.	Ef 4:23	Megújulás
15.	Sz.	Jel 21:4	Minden könnyet eltöröl
		■ Naplemente: 20:42	<i>Debrecen: 20:32</i>
16.	V.	1Kor 2:1-2	A megfeszített Jézus Krisztus
17.	H.	2Kor 4:17-18	Szenvedés és dicsőség
18.	K.	Zsid 13:5	Hit és meglegedettség
19.	Sz.	Ézs 40:8	Isten beszéde örök
20.	Cs.	Mt 18:19-20	Ketten-hárman egyakaraton
21.	P.	Péld 28:20	A hívó ember áldásai
22.	Sz.	Zsolt 34:9	Az Úrban bízók boldogsága
		■ Naplemente: 20:44	<i>Debrecen: 20:34</i>
23.	V.	Ézs 40:31	Az Úrban bízók ereje
24.	H.	Jn 8:10-11	Többé ne vétkezz!
25.	K.	Jer 29:11	Békesség gondolata
26.	Sz.	Ézs 40:29	Isten erőt ad
27.	Cs.	Józs 4:3, 6	Emlékkövek
28.	P.	Jer 31:33-34	Isten szívünkbe írt törvénye
29.	Sz.	Zsolt 46:2	Oltalom és erősség
		■ Naplemente: 20:44	<i>Debrecen: 20:34</i>
30.	V.	Zsolt 31:4	Kőszikla és vár